

2 ശമുവേൽ

ശൌലിന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റി ദാവീദ് അറിയുന്നു

1 അമാലേക്യരെ തോല്പിച്ചതിനുശേഷം ദാവീദ് സിക്രാഗിലേക്കു മടങ്ങി. ശൌൽ കൊല്ലപ്പെട്ട യുടനെ ആയിരുന്നു അത്. ദാവീദ് അവിടെ രണ്ടു ദിവസം തങ്ങി. **2** അനന്തരം മൂന്നാം ദിവസം ഒരു യുവസൈനികൻ സിക്രാഗിലേക്കു വന്നു. ശൌലിന്റെ പാളയത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു അയാൾ വന്നത്. അയാളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ കീറിയിരുന്നു. അയാളുടെ തലയിൽ ചെളി പുരണ്ടുവെക്കുന്നു. * അയാൾ ദാവീദിന്റെ യടുത്തുവന്ന് മുഖം നിലത്തമർത്തി നമസ്കരിച്ചു.

3 ദാവീദ് അയാളോടു ചോദിച്ചു, “നീ എവിടെ നിന്നാണു വരുന്നത്?” അയാൾ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “യിസ്രായേലുകാരുടെ പാളയത്തിൽ നിന്നാണു ഞാൻ വരുന്നത്.” **4** ദാവീദ് അയാളോടു ചോദിച്ചു, “യുദ്ധത്തിൽ ആരാണു ജയിച്ചതെന്ന് ദയവായി എന്നോടു പറയൂ.” അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു, “നമ്മുടെ ആൾക്കാർ യുദ്ധരംഗത്തുനിന്നും ഓടിപ്പോയി. അനേകംപേർ യുദ്ധഭൂമിയിൽ വീണു മരിച്ചു. ശൌലും അവന്റെ പുത്രൻ യോനാഥാനും മരിച്ചു.” **5** ദാവീദ് ആ യുവസൈനികനോടു ചോദിച്ചു, “ശൌലും അവന്റെ പുത്രൻ യോനാഥാനും മരിച്ചുവെന്ന് നിനക്കെങ്ങനെ അറിയാ?”

യുവസൈനികൻ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ഗിൽബോവാ മലയിലെത്താനിടയായി. ശൌൽ തന്റെ കുന്തത്തിൽ ചാരി നിൽക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. ഫെലിസ്ത്യരുടെ തേരുകളും കുതിരപ്പടയാളികളും ശൌലിനോടടുത്തു കൊണ്ടിരുന്നു. **7** ശൌൽ പിന്തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ എന്നെ കണ്ടു. അയാൾ എന്നെ വിളിച്ചു. ഞാൻ വിളി കേട്ടു. **8** അപ്പോൾ ഞാൻ ആരാണെന്ന് ശൌൽ എന്നോടു ചോദിച്ചു. ഒരു അമാലേക്യനാണെന്നു ഞാനവനോടു പറഞ്ഞു. **9** അപ്പോൾ ശൌൽ പറഞ്ഞു, ‘ദയവായി എന്നെ കൊല്ലൂ. എന്നിക്കു വല്ലാതെ മുറിവേറ്റിരിക്കുന്നു. മരണാസന്നനായിട്ടും ഞാൻ ചാകുന്നില്ല.’ **10** അയാളുടെ മുറിവുകൾ കണ്ടപ്പോൾ അയാൾ മരണാസന്നനായി എന്ന് എന്നിക്കു ബോധ്യമായി. അതിനാൽ ഞാൻ അയാളെ വധിച്ചു. അനന്തരം ഞാൻ അയാളുടെ കിരീടവും കൈവളയും ഊരിയെടുത്തു. അത് ഞാൻ അങ്ങയ്ക്കായി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട് പ്രഭോ?”

11 തീവ്രദുഃഖം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിന് ദാവീദ് തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ വലിച്ചു കീറി. ദാവീദിനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നവരും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തു. **12** അവർ വളരെ ദുഃഖിതരായി കരഞ്ഞു. വൈകുന്നേരംവരെ അവരൊന്നും കഴിച്ചില്ല. ശൌലിന്റെയും യോനാഥാന്റെയും മരണത്തിൽ അവർ കരഞ്ഞു. യഹോവയുടെ കൊല്ലപ്പെട്ട ജനതയ്ക്കും യിസ്രായേലിനും വേണ്ടി

ദാവീദും അവന്റെയാളുകളും കരഞ്ഞു. ശൌലും അയാളുടെ പുത്രൻ യോനാഥാനും അന്നു വധി യിസ്രായേലുകാരും യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചതു കൊണ്ടാണവർ കരഞ്ഞത്.

അമാലേക്യനെ വധിക്കാൻ ദാവീദു കല്പിക്കുന്നു

13 അനന്തരം ശൌലിന്റെ മരണവാർത്ത തന്നെ അറിയിച്ച ഭക്തുമായി ദാവീദ് സംസാരിച്ചു. ദാവീദു ചോദിച്ചു, “നീ എവിടെ നിന്നാണു വരുന്നത്?” യുവഭക്തൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഞാനൊരു പരദേശിയുടെ പുത്രനാണ്. ഞാനൊരു അമാലേക്യനാണ്.” **14** ദാവീദ് യുവഭക്തനോടു ചോദിച്ചു, “യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തരാജാവിനെ വധിക്കാൻ നിനക്കു ഭയമുണ്ടോകാഞ്ഞതെന്ത്?”

15-16 ദാവീദ് അമാലേക്യനോടു തുടർന്നു പറഞ്ഞു, “നിന്റെ മരണത്തിനു നീ തന്നെ ഉത്തരവാദിയാകുന്നു. യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തരാജാവിനെ നീ വധിച്ചുവെന്ന നിന്റെ വാക്കുകൾ തന്നെ നീ കുറ്റവാളിയാണെന്നു തെളിയിക്കുന്നു.” അനന്തരം തന്റെ ഒരു യുവഭക്തനെ വിളിച്ചിട്ട് അമാലേക്യനെ വധിക്കാൻ ദാവീദു കല്പിച്ചു. അങ്ങനെ യിസ്രായേലുകാരനായ യുവാവ് അമാലേക്യനെ വധിച്ചു.

ശൌലിനെയും യോനാഥാനെയുംപറ്റി ദാവീദിന്റെ വിലാപഗാനം

17 ശൌലിനെയും അയാളുടെ പുത്രൻ യോനാഥാനെയും പറ്റി ദാവീദ് ഒരു വിലാപഗാനം പാടി. **18** യെഹൂദയിലെ ജനങ്ങളെ മുഴുവൻ ആ ഗാനം പഠിപ്പിക്കുവാൻ ദാവീദ് തന്റെയാളുകളോടു കല്പിച്ചു. വില്പ് എന്നാണ് ഈ ഗാനത്തിന്റെ പേര്. ശൂരന്മാരുടെ പുസ്തകത്തിൽ ഇത് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

19 “യിസ്രായേലേ, നിന്റെ സൗന്ദര്യം മലകളിൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഓ! ആ വീരന്മാർ എന്നങ്ങനെ വീണു **20** ആ വാർത്ത ഗത്തിൽ പറയരുത്. അസ്കെലോനിലെ തെരുവുകളിൽ അതു വിളിച്ചു പറയരുത്. ആ ഫെലിസ്ത്യനഗരങ്ങൾ സന്തോഷിക്കൂ! ആ പട്ടണങ്ങളിലെ വിദേശികൾ സന്തുഷ്ടരാകൂ. **21** ഗിൽബോവാപർവ്വതങ്ങൾക്കുമേൽ മഴയോ മഞ്ഞോ വീഴാതിരിക്കട്ടെ. ആ വയലുകളിൽനിന്നും വഴിപാടുകളൊന്നും വരാതിരിക്കട്ടെ. വീരന്മാരുടെ പരിചകൾ അവിടെ തൂത്യമ്പിച്ചു. ഇല്ല, ശൌലിന്റെ പരിചയിൽ എണ്ണയിട്ടില്ല. **22** യോനാഥാന്റെ വില്പ് അതിന്റെ പക്ഷ ശത്രുക്കളെ വധിച്ചു. ശൌലിന്റെ വാൾ അതിന്റെ പങ്കിനെ വധിച്ചു! മരിച്ചവരുടെ ദേഹത്തുനിന്നും അവർ രക്തം ചിതറിയില്ല. ശക്തരുടെ മേദസ്സിലേക്കു അവർ വെട്ടി.

23 ശൌലും യോനാഥാനും ജീവിതത്തിലവർ പരസ്പരം സ്നേഹിച്ചാറ്റാദിച്ചു. മരണത്തിനു പോലും അവരെ വേർപെടുത്താനായില്ല! കഴു

അയാളുടെ ... പുരണ്ടുവെക്കുന്നു അയാൾ വളരെ ദുഃഖിതനായിരുന്നുവെന്നാണിതു കാണിക്കുന്നത്.

കന്യാകന്മാർ വേഗതയുള്ളവരായിരുന്നു അവർ. സിംഹങ്ങളെക്കാൾ കരുത്തരായിരുന്നു അവർ. 24യിസ്രായേൽപുത്രിമാരേ, ശൌലിനു വേണ്ടി കരയുക. ശൌൽ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു മനോഹരമായ ചുവന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ തന്നു. നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളിലൊന്നു സ്വർണ്ണ അലങ്കാരങ്ങൾ പിടിപ്പിച്ചു.

25യുദ്ധത്തിൽ കരുത്തർ വീണു. ഗിൽബോവയുടെ കുന്നിൽ യോനാഥാൻ മരിച്ചു.

26എന്റെ സഹോദരനായ യോനാഥാനേ, നിന്റെ നഷ്ടം എന്നിക്കത്ര വലുതാണ്! നിന്നോടൊപ്പമുള്ള ജീവിതം ഞാനത്രമാത്രം ആസ്വദിച്ചു. നിനക്കെന്നോടുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹം സ്ത്രീകളുടെ സ്നേഹത്തെക്കാൾ വലുതായിരുന്നു. 27കരുത്തർ യുദ്ധത്തിൽ വീണു. യുദ്ധോപകരണങ്ങൾ നശിച്ചു.”

ദാവീദും സംഘവും ഹെബ്രോനിലേക്കു നീങ്ങുന്നു

2 പിന്നീട് ദാവീദ് യഹോവയുടെ ഉപദേശമാരാഞ്ഞു. ദാവീദു ചോദിച്ചു, “യെഹൂദ്യയിലെ ഏതെങ്കിലും നഗരത്തിലേക്കു ഞാൻ പോകണോ?”

യഹോവ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “വേണം, പോകൂ.” ദാവീദു ചോദിച്ചു, “ഞാനെങ്ങോട്ടാണ് പോകേണ്ടത്?” യഹോവ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഹെബ്രോനിലേക്ക്.”

2അതിനാൽ ദാവീദും അയാളുടെ രണ്ടു ഭാര്യമാരും ഹെബ്രോനിലേക്കു നീങ്ങി. (യിസ്രായേൽക്കാരിയായ അഹീനോവയും കർമ്മേലുകാരനായ നാബാലിന്റെ വിധവ അബീഗയിലുമായിരുന്നു അയാളുടെ ഭാര്യമാർ.) 3തന്റെ ജനങ്ങളെയും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെയും ദാവീദ് കൊണ്ടുവന്നു. ഹെബ്രോനിലും സമീപ നഗരങ്ങളിലുമായി അവർ തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങൾ പണിതു.

യാബേശുകാരോട് ദാവീദ് നന്ദി പറയുന്നു

4യെഹൂദാപുരുഷന്മാർ ഹെബ്രോനിലേക്കു വരികയും ദാവീദിനെ യെഹൂദ്യയിലെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം അവർ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “യാബേശ്-ഗിലയാദുകാർ ശൌലിനെ സംസ്കരിച്ചു.”

5യാബേശ് -ഗിലയാദുകാരുടെയടുത്തേക്കു ദാവീദ് ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. ആ ദൂതന്മാർ യാബേശുകാരോടു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങളെ യഹോവ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. എന്തെന്നാൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ യജമാനനായ ശൌലിനോട് അവന്റെ ചാരം* സംസ്കരിക്കുക വഴി ദയകാട്ടിയിരിക്കുന്നു. 6യഹോവ നിങ്ങളോട് കാര്യം വാനും വിശ്വസ്തനുമായിരിക്കട്ടെ. ഞാനും നിങ്ങളോട് കരുണയോടെ പെരുമാറും. 7ഇപ്പോൾ കരുത്തരും ധൈര്യശാലികളുമായിരിക്കുക. നിങ്ങളുടെ യജമാനനായ ശൌൽ മരണമടഞ്ഞു. എന്നാൽ യെഹൂദ്യയുടെ കുടുംബം അവരുടെ രാജാവാകാൻ എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.”

ഈശ്ബോസെത്ത് രാജാവായെന്നു

8നേരിന്റെ പുത്രനായ അബ്നേർ ശൌലിന്റെ സേനാനായകനായിരുന്നു. ശൌലിന്റെ

പുത്രനായ ഈശ്ബോസെത്തിനെ അബ്നേർ മഹനയീമിലേക്കു കൊണ്ടുപോവുകയും 9അവനെ ഗിലയാദ്, ആശേർ, യെസ്രീൽ, എഫ്രയീം, ബെന്യാമീൻ എന്നിവരുടെയും മുഴുവൻ യിസ്രായേലുകാരുടെയും രാജാവായെന്നു ചെയ്തു.

10ഈശ്ബോസെത്ത് ശൌലിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു. യിസ്രായേലിനുമേൽ ഭരണമാരംഭിക്കുമ്പോൾ ഈശ്ബോസെത്തിന് നാല്പതു വയസ്സായിരുന്നു. അവൻ രണ്ടു വർഷക്കാലം ഭരിച്ചു. എന്നാൽ യെഹൂദാഗോത്രക്കാർ ദാവീദിനെയാണ് പിന്തുടർന്നത്. 11ഹെബ്രോനിലെ രാജാവായിരുന്നു ദാവീദ്. ഏഴു വർഷവും ആറു മാസവും ദാവീദ് യെഹൂദാഗോത്രക്കാരെ ഭരിച്ചു.

മാരകമായ പോരാട്ടം

12നേരിന്റെ പുത്രനായ അബ്നേരും ശൌലിന്റെ പുത്രനായ ഈശ്ബോസെത്തിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മഹനയീം വിട്ട് ഗിലയോനിലേക്കു പോയി. 13സെതുയയുടെ പുത്രനായ യോവാബും ദാവീദിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഗിലയോനിലേക്കു പോയി. ഗിലയോനിലെ കൂട്ടത്തിനടുത്തുവെച്ച് അവർ അബ്നേരിനെയും ഈശ്ബോസെത്തിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും കണ്ടുമുട്ടി. അബ്നേരിന്റെ സംഘം കൂട്ടത്തിന്റെ ഒരു വശത്തിരുന്നു. യോവാബിന്റെ സംഘം കൂട്ടത്തിന്റെ മറുവശത്തും.

14അബ്നേർ യോവാബിനോടു പറഞ്ഞു, “നമുക്ക് നമ്മുടെ യുവഭടന്മാരെക്കൊണ്ട് ഒരു മത്സരം നടത്താം.” യോവാബു പറഞ്ഞു, “ശരി, നമുക്കൊരു പോരാട്ടം നടത്താം.”

15അതിനാൽ യുവഭടന്മാർ എഴുന്നേറ്റു. രണ്ടു സംഘവും പോരാട്ടത്തിനുള്ള തങ്ങളുടെയെല്ലാ കളെ എണ്ണി. ശൌലിന്റെ പുത്രനായ ഈശ്ബോസെത്തിനു വേണ്ടി പോരാടാൻ ബെന്യാമീന്റെ ഗോത്രക്കാരായ പന്ത്രണ്ടുപേരെ അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു. 16ഓരോരുത്തരും തന്റെ ശത്രുവിന്റെ തലയിൽ പിടികൂടുകയും അവന്റെ പാർശ്വത്തിൽ തന്റെ വാളുകൊണ്ട് കുത്തുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ അവരെല്ലാം ഒരു മിച്ഛു നിലംപതിച്ചു. അതിനാലാണ് ആ സ്ഥലം “മുർച്ചയുള്ളകത്തിയുടെ നിലം” എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. ഗിലയോനിലാണ് ആ സ്ഥലം.

അബ്നേർ അസാഹേലിനെ വധിക്കുന്നു

17അനന്തരം പോരാട്ടം ഭീകരമായൊരു യുദ്ധമായിത്തീർന്നു. അന്ന് ദാവീദിന്റെ ഭടന്മാർ അബ്നേരിനെയും യിസ്രായേലുകാരെയും പരാജയപ്പെടുത്തി. 18സെതുയയ്ക്ക് യോവാബ്, അബീശായി, അസാഹേൽ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു പുത്രന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. അസാഹേൽ വേഗതയുള്ള ഒരു ഓട്ടക്കാരനായിരുന്നു. ഒരു കാട്ടുമാനിന്റെയത്ര വേഗമുണ്ടായിരുന്നു അസാഹേലിന്. 19അസാഹേൽ നേരെ അബ്നേരിന്റെയടുത്തേക്കു ഓടിചെല്ലുകയും അയാളെ ഓടിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. 20അബ്നേർ തിരിഞ്ഞു നോക്കി ചോദിച്ചു, “നീയാണോ അസാഹേൽ?” അസാഹേൽ പറഞ്ഞു, “അതെ, ഞാൻതന്നെ.”

21അസാഹേലിനെ മുറവേല്പിക്കണമെന്ന് അബ്നേരിനാഗ്രഹമില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ അബ്നേർ അസാഹേലിനോടു പറഞ്ഞു,

അവന്റെ ചാരം ശൌലിന്റെയും യോനാഥാന്റെയും ശവ ശരീരങ്ങൾ ദഹിപ്പിച്ചു. 1 ശമു. 31:12 കാണുക.

“എന്നെ ഓടിക്കുന്നതു നിർത്തിയിട്ട് യുവഭടന്മാരിലൊരാളുടെ പിന്നാലെ പോവുക. നിനക്കു അനായാസം അവന്റെ പടച്ചട്ട പിടിച്ചെടുക്കാം.” എന്നാൽ അസാഹേൽ അതിനു വിസമ്മതിച്ചു.

22അബ്നേർ അസാഹേലിനോടു വീണ്ടും പറഞ്ഞു, “എന്നെ ഓടിക്കുന്നത് നിർത്തു. അല്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് നിന്നെ കൊല്ലേണ്ടിവരും. അപ്പോഴെനിന്നു നിന്റെ സഹോദരൻ യോവാബിന്റെ മുഖത്തു നോക്കാനാവില്ല.” 23എന്നാൽ അസാഹേൽ അബ്നേരിനെ ഓടിക്കുന്നതവസാനിപ്പിച്ചില്ല. അതിനാൽ അബ്നേർ തന്റെ കൂന്തത്തിന്റെ പിന്നറ്റം അസാഹേലിന്റെ വയറ്റിൽ കുത്തിക്കയറ്റി. കൂന്തം അസാഹേലിന്റെ വയറ്റിൽ ആഴത്തിൽ തൂളിച്ചുകയറി അയാളുടെ പുറത്തുകൂടി വെളിയിൽ വന്നു. അസാഹേൽ അവിടെവെച്ചു തന്നെ മരിച്ചു.

യോവാബും അബീശായിയും അബ്നേരിനെ പിന്തുടരുന്നു

അസാഹേലിന്റെ ശവീരം നിലത്തു കിടന്നു. ആ വഴി ഓടിപ്പോയവരൊക്കെ അസാഹേലിന്റെ മൃതദേഹം കാണാനായി നിന്നു. 24എന്നാൽ യോവാബും അബീശായിയും അബ്നേരിനെ ഓടിച്ചു. അവർ ഗിബെയോൻമരുഭൂമിയിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽ ഗീഹിന്റെ മുമ്പിലുള്ള അമ്മാകുന്നിലെത്തിയപ്പോൾ സുര്യൻ ഏതാണ്ട് അസ്തമിച്ചതേയുള്ളൂ. 25ബെന്യാമീൻ ഗോത്രക്കാരെ അബ്നേരിന്റെയടുത്തേക്കു വന്നു. അവരെല്ലാം കുന്നിനു മുകളിൽ ഒന്നിച്ചു നിന്നു.

26അബ്നേർ യോവാബിനോടാകോശിച്ചു, “നമ്മൾ എന്നെന്നും പരസ്പരം യുദ്ധം ചെയ്ത് വധിക്കണോ? തീർച്ചയായും ഇത് ദുഃഖത്തിലേ അവസാനിക്കൂ എന്നു നിനക്കറിയാം. സ്വന്തം സഹോദരന്മാരെ കൊല്ലുന്നതവസാനിപ്പിക്കാൻ ജനങ്ങളോടു പറയുക.”

27അപ്പോൾ യോവാബു പറഞ്ഞു, “നീ അങ്ങനെ പറഞ്ഞതു നന്നായി. ദൈവം ജീവിക്കുന്നതുപോലെ സത്യമായും നീ അങ്ങനെയാകെ പറഞ്ഞില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ പ്രഭാതത്തിലും ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സഹോദരനെ ഓടിക്കുകയായിരുന്നേനെ.” 28അതിനാൽ യോവാബ് കാഹളം മുഴക്കുകയും അയാളുടെയാളുകൾ യിസ്രായേലുകാരെ ഓടിക്കുന്നതവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. യിസ്രായേലുകാരോടു വീണ്ടും ഏറ്റുമുട്ടാൻ അവർ ശ്രമിച്ചില്ല. 29അബ്നേരും അയാളുടെ ആളുകളും രാത്രി മുഴുവൻ യോർദ്ദാൻതാഴ്വരയിലൂടെ നടന്നു. അവർ യോർദ്ദാൻനദി കടക്കുകയും മഹനയീമിലെത്തും വരെ പകൽ മുഴുവൻ നടക്കുകയും ചെയ്തു.

30അബ്നേരിനെ പിന്തുടരുന്നതു നിർത്തി യോവാബ് മടങ്ങിപ്പോയി. യോവാബ് തന്റെ യാളുകളെയെല്ലാം ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിയപ്പോൾ അസാഹേലിനെ ഓടിക്കുന്നതു നിർത്തിയ യോവാബിന്റെ പത്തൊമ്പത് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ തനിക്കു നഷ്ടമായെന്നു മനസ്സിലാക്കി. 31പക്ഷേ ദാവീദിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അബ്നേരിന്റെ സംഘത്തിൽപ്പെട്ട മൂന്നു റ്റുപതു ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരെ വധിച്ചിരുന്നു. 32ദാവീദിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അസാഹേലിനെ കൊണ്ടുപോയി ബേത്ഥേലെഹെമിലുള്ള അയാളുടെ പിതാവിന്റെ ശവകുടീരത്തിൽ സംസ്കരിച്ചു. യോവാബും സംഘവും രാത്രി മുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ചു. അവർ ഹെബ്രോണിലെത്തിയ ഉടനെയായിരുന്നു സുര്യോദയം.

യിസ്രായേൽ-യെഹൂദാ യുദ്ധം

3 ശൌലിന്റെയും ദാവീദിന്റെയും കുടുംബങ്ങൾ തമ്മിൽ ദീർഘകാലത്തേക്കു യുദ്ധം നടന്നു. ദാവീദ് കൂടുതൽ കൂടുതൽ കരുത്തനായി. ശൌലിന്റെ കുടുംബം ദുർബ്ബലപ്പെട്ടു വന്നു.

ഹെബ്രോണിൽ ജനിച്ച ദാവീദിന്റെ ആറു പുത്രന്മാർ

3ദാവീദിന്റെ ഈ പുത്രന്മാർ ഹെബ്രോണിൽ ജനിച്ചവരാണ്. അമ്നോനായിരുന്നു മുത്തപുത്രൻ. യിസ്രായേലുകാരിയായ അഹിനോ വമായിരുന്നു അമ്നോന്റെ മാതാവ്. 3കിലെ യാബായിരുന്നു രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ. കർമ്മേലുകാരനായ നാബാലിന്റെ വിധവയായ അബീഗയിലായിരുന്നു അയാളുടെ അമ്മ. അബ്ശാലോമായിരുന്നു മൂന്നാമത്തെ പുത്രൻ. ഗെശുറിലെ രാജാവായിരുന്ന തൽമയിയുടെ പുത്രിയായ മയഖ ആയിരുന്നു അബ്ശാലോമിന്റെ അമ്മ. 4നാലാമത്തെ പുത്രനായിരുന്നു അദോനീയാവ്. ഹഗ്ഗീത് ആയിരുന്നു അദോനീയാവിന്റെ അമ്മ. ശെഫത്യാവ് ആയിരുന്നു അഞ്ചാമത്തെ പുത്രൻ. അബീശാൽ ആയിരുന്നു ശെഫത്യാവിന്റെ അമ്മ. 5യിസ്രായാമായിരുന്നു ആറാമത്തെ പുത്രൻ. ദാവീദിന്റെ ഭാര്യയായ എഗ്ദാ ആയിരുന്നു യിസ്രായാമിന്റെ അമ്മ. ദാവീദിന്റെ ഈ പുത്രന്മാർ ഹെബ്രോണിൽ ജനിച്ചവരാണ്.

ദാവീദിനോടു ചേരാനുള്ള അബ്നേരിന്റെ തീരുമാനം

6ശൌലിന്റെയും ദാവീദിന്റെയും കുടുംബങ്ങൾ തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടിയിരുന്ന കാലത്ത് അബ്നേർ ശൌലിന്റെ സേനയിൽ കൂടുതൽ കരുത്തനായി. 7ശൌലിന് രിസ്പാ എന്നു പേരായ ഒരു ദാസിയുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ അയാൾക്ക് ഒരു ഭാര്യയെപ്പോലെയായിരുന്നു. അയാളുടെ പുത്രിയായിരുന്നു രിസ്പാ. ഈശ്ബോശെത്ത് അബ്നേരിനോടു ചോദിച്ചു, “നീയെന്തിനാണ് എന്റെ അപ്പന്റെ ദാസിയുമായി ലൈംഗികബന്ധം പുലർത്തിയത്?”

8ഈശ്ബോശെത്തു പറഞ്ഞതു കേട്ട് അബ്നേർ വളരെയധികം കോപാകുലനായി. അബ്നേർ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ശൌലിനോടും അവന്റെ കുടുംബത്തോടും വിശ്വസ്തതയുള്ളവനാണ്. ഞാൻ നിന്നെ ദാവീദിനു നൽകിയില്ല. നിന്നെ തോല്പിക്കാൻ ഞാനയാളെ അനുവദിച്ചില്ല. യെഹൂദയ്ക്കുവേണ്ടി പണിയെടുക്കുന്ന ഒരു ഒറ്റുകാരനല്ല ഞാൻ. എന്നാൽ ഈ സ്ത്രീയുമായി എന്നിക്കുള്ള ബന്ധം മൂലം നീയെന്നെ അപരാധിയായി കരുതുന്നു. 9-10സംഭവിക്കുമെന്ന് ദൈവം പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ നടപ്പാക്കുമെന്ന് ഞാനിതാ സത്യം ചെയ്യുന്നു. രാജ്യം ശൌലിന്റെ കുടുംബത്തിൽനിന്നെടുത്ത് ദാവീദിന് നൽകുമെന്ന് യഹോവ പറഞ്ഞിരുന്നു. യഹോവ ദാവീദിനെ യിസ്രായേലിന്റെയും യെഹൂദയുടെയും രാജാവാക്കും. ദാൻ മുതൽ ബേർ-ശേബാവരെ* അവൻ ഭരിക്കും.

ദാൻ മുതൽ ബേർ-ശേബാ വരെ വടക്കുമുതൽ തെക്കുവരെ മുഴുവൻ യിസ്രായേലും എന്നർത്ഥം. ദാൻ, യിസ്രായേലിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തുള്ള ഒരു പട്ടണവും ബേർ-ശേബയെ ഹൂദയുടെ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള ഒരു പട്ടണവും ആയിരുന്നു.

ഞാനതു നിറവേറ്റുന്നില്ലെങ്കിൽ ദൈവം എന്നെ ശപിക്കട്ടെ!”

11ഇൗശ്ബോശെത്തിന് അബ്നേരിനോടു ഒന്നും പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇൗശ്ബോശെത്തിന് അവനെ അത്ര പേടിയിരുന്നില്ല. 12അബ്നേരി ദാവീദിന്റെയടുത്തേക്കു ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. അബ്നേർ ചോദിച്ചു, “ഈ രാജ്യം ആരു ഭരിക്കണമെന്നാണ് അങ്ങു കരുതുന്നത്. ഞാനു മാത്രം ഒരു കരാറുണ്ടാക്കിയാൽ യിസ്രായേലിന്റെ മുഴുവൻ ഭരണാധിപനാകാൻ ഞാനങ്ങയെ സഹായിക്കാം.” 13ദാവീദ് മറുപടി പറഞ്ഞു, “കൊള്ളാം! ഞാൻ നീയുമായി ഒരു കരാറുണ്ടാക്കാം. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം മാത്രമേ ഞാൻ നിന്നോടാവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ. ശൌലിന്റെ പുത്രി മീഖളിനെ എന്റെയടുത്തു കൊണ്ടുവരൂവരെ ഞാൻ നിന്നെ കാണില്ല.”

ദാവീദിന് ഭാര്യ മീഖളിനെ തിരിച്ചു കിട്ടുന്നു

14ശൌലിന്റെ പുത്രനായ ഇൗശ്ബോശെത്തിന്റെയടുത്തേക്കു ദാവീദ് ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. ദാവീദു പറഞ്ഞു, “എന്റെ ഭാര്യ മീഖളിനെ എനിക്കു തരിക. അവളെ എനിക്കു വാഗ്ദാനം കിട്ടിയതാണ്. അവളെ നേടുന്നതിന് നൂറു ഫെലിസ്ത്യരെ ഞാൻ വധിച്ചു.”*

15അപ്പോൾ ഇൗശ്ബോശെത്ത് അവരോടു, ലയീശിന്റെ പുത്രനായ ഫൽതിയേലിന്റെയടുത്തുനിന്നും മീഖളിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാൻ പറഞ്ഞു. 16മീഖളിന്റെ ഭർത്താവ് ഫൽതിയേൽ മീഖളിനോടൊപ്പം പോയി. ബഹുശി. വരെ മീഖളിനെ അനുഗമിക്കുകയായിരുന്ന ഫൽതിയേൽ കരയുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ അബ്നേർ ഫൽതിയേലിനോടു പറഞ്ഞു, “വിട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോവുക.” അതിനാൽ ഫൽതിയേൽ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി.

അബ്നേർ ദാവീദിനു സഹായം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു

17അബ്നേർ, യിസ്രായേൽനേതാക്കൾക്ക് ഈ സന്ദേശമയച്ചു. അയാൾ പറഞ്ഞു, “ദാവീദിനെ നിങ്ങളുടെ രാജാവാക്കാൻ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുകയാണല്ലോ. 18ഇനി അതു ചെയ്യുക! ‘യിസ്രായേലുകാരായ എന്റെ ജനതയെ ഞാൻ ഫെലിസ്ത്യരിൽനിന്നും മറ്റു ശത്രുക്കളിൽനിന്നും രക്ഷിക്കും. ‘എന്നു യഹോവ പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ദാവീദിനെപ്പറ്റിയിരുന്ന സന്തോഷിച്ചിരുന്നു.”

19അബ്നേർ ഇക്കാര്യങ്ങൾ ഹെബ്രോണിൽ വെച്ച് ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു. ബെന്യാമീൻ ഗോത്രക്കാരോടും അയാൾ ഇക്കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അബ്നേർ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരിലും എല്ലാ യിസ്രായേലുകാരിലും നല്ല പ്രതികരണമാണുളവാക്കിയത്. 20അനന്തരം അബ്നേർ ഹെബ്രോണിൽ ദാവീദിന്റെയടുത്തേക്കു വന്നു. അബ്നേർ തന്നോടൊപ്പം ഇരുപതു പേരെക്കൂടി കൊണ്ടുവന്നു. ദാവീദ് അബ്നേരിനും അയാളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന വർക്കും ഒരു വിരുന്നു നൽകി. 21അബ്നേർ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “എന്റെ യജമാനനും രാജാവുമായവനേ, ഞാൻ പോയി എല്ലാ യിസ്രായേലുകാരെയും അങ്ങയുടെയടുത്തേക്കു കൊണ്ടുവരട്ടെയോ. അപ്പോൾ അവർക്ക്

അങ്ങയുമായി ഒരു കരാറുണ്ടാക്കാമല്ലോ. അങ്ങയ്ക്കു ആഗ്രഹിക്കുന്ന തരത്തിൽ യിസ്രായേലിനെ ഭരിക്കുകയുമാവാം.” അതിനാൽ ദാവീദ് അബ്നേരിനെ പോകാനനുവദിച്ചു. അബ്നേർ സമാധാനത്തിൽ പോകുകയും ചെയ്തു.

അബ്നേരിന്റെ മരണം

22യോവാബും ദാവീദിന്റെ സേനാപതികളും യുദ്ധത്തിൽ നിന്നും തിരിച്ചുവന്നു. ശത്രുക്കളിൽനിന്നും പിടിച്ചെടുത്ത വിലപിടിച്ച സാധനങ്ങൾ അവരുടെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്നു. ദാവീദ് അബ്നേരിനെ അപ്പോൾ സമാധാനിപ്പിച്ചയച്ചതേയുള്ളൂ. അതിനാൽ അബ്നേർ അപ്പോൾ ഹെബ്രോണിൽ ദാവീദിനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നില്ല. 23യോവാബും അയാളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന സൈന്യവും ഹെബ്രോണിലെത്തി. സൈന്യം യോവാബിനോടു പറഞ്ഞു, “നേരിന്റെ പുത്രനായ അബ്നേർ ദാവീദു രാജാവിന്റെയടുത്തുവരികയും ദാവീദ് അവനെ സമാധാനത്തിൽ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.” 24യോവാബ് രാജാവിന്റെയടുത്തേത്തി പറഞ്ഞു, “അങ്ങെന്താണു ചെയ്തത്? അബ്നേർ അങ്ങയുടെ അടുത്തു വന്നു, എന്നാൽ അങ്ങ് അവനെ ഉപദ്രവിക്കാതെ വിട്ടയച്ചു! എന്തുകൊണ്ട്? 25നേരിന്റെ പുത്രനായ അബ്നേരിനെ അങ്ങയ്ക്കറിയാം. അവൻ അങ്ങയെ ചതിക്കാൻ വന്നതാണ്. അങ്ങയുടെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളെയും പറ്റി പഠിക്കാനാണ് അവൻ വന്നത്.”

26യോവാബ് ദാവീദിന്റെയടുത്തു നിന്നു പോവുകയും സീരാകിണറ്റിനടുത്ത് അബ്നേരിന്റെയടുത്തേക്കു ദൂതന്മാരെ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ദൂതന്മാർ അബ്നേരിനെ തിരികെ കൊണ്ടു വന്നു. എന്നാൽ ദാവീദ് അക്കാര്യമറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. 27അബ്നേർ ഹെബ്രോണിലെത്തിയപ്പോൾ യോവാബ് അയാളെ രഹസ്യ സംഭാഷണത്തിനായി ഇടനാഴിയുടെ മധ്യത്തിൽ ഒരു വശത്തേക്കു മാറ്റി നിർത്തി. അനന്തരം യോവാബ് അബ്നേരിന്റെ വയറ്റിൽ കുത്തുകയും അയാൾ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. യോവാബിന്റെ സഹോദരനായ അസാഹേലിനെ അബ്നേർ വധിച്ചിരുന്നു. അതിനാലാണ് യോവാബ് ഇപ്പോൾ അബ്നേരിനെ വധിച്ചത്.

അബ്നേരിനെ ഓർത്ത് ദാവീദ് വിലപിക്കുന്നു

28ദാവീദ് പിന്നീട് ആ വാർത്ത കേട്ടു. ദാവീദു പറഞ്ഞു, “ഞാനും എന്റെ രാജ്യവും നേരിന്റെ പുത്രൻ അബ്നേരിന്റെ മരണത്തിൽ നിഷ്കളങ്കരാണ്. യഹോവ ഇതറിയുന്നു. 29യോവാബും അവന്റെ കുടുംബക്കാര്യമാണ് ഇതിന് ഉത്തരവാദികൾ. അവരെ മുഴുവനും ഇതിനു പഴിക്കണം. യോവാബിന്റെ കുടുംബത്തിനു മുഴുവൻ ദൂരിതങ്ങളുണ്ടാകട്ടെ. അവന്റെ കുടുംബക്കാർക്ക് കുഷ്ഠം, തളർവാതം തുടങ്ങിയ രോഗങ്ങളുണ്ടാകട്ടെ. അവർ യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുകയും പട്ടിണി കിടക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ!”

30തങ്ങളുടെ സഹോദരനായ അസാഹേലിനെ ഗിബെയോണിലെ യുദ്ധത്തിൽ വധിച്ചതിനാലാണ് അബ്നേരിനെ യോവാബും അയാളുടെ സഹോദരൻ അബീശായീയും ചേർന്നു വധിച്ചത്. 31-32ദാവീദ് യോവാബിനോടും അയാളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നവരോടും പറഞ്ഞു, “നിന്റെ വസ്തുങ്ങൾ വലിച്ചു കീറുക

എന്റെ ... വധിച്ചു “ഞാൻ വിവാഹനിശ്ചയത്തിന് ഫെലിസ്ത്യരുടെ നൂറു അഗ്രചർമ്മം കൊടുത്ത് വാങ്ങിയതാണ് അവളെ” എന്നർത്ഥം.

യും ദുഃഖത്തിന്റെ വസ്ത്രം ധരിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നിട്ട് അബ്നേരിനു വേണ്ടി കരയുക.” അവർ അബ്നേരിനെ ഹെബ്രോണിൽ സംസ്കരിച്ചു. ദാവീദ് ശവസംസ്കാരത്തിനു പോയി. അബ്നേരിന്റെ ശവകുടീരത്തിൽ ദാവീദു രാജാവും ജനതയും കരഞ്ഞു.

33അബ്നേരിന്റെ ശവസംസ്കാരവേളയിൽ ദാവീദുരാജാവ് ഈ ഗീതം പാടി, “ദുഷ്ടനായ ഏതോ കുറ്റവാളിയെപ്പോലെയാ അബ്നേർ മരിച്ചത്? 34അബ്നേരേ, നിന്റെ കൈകൾ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. നിന്റെ കാലുകൾ ചങ്ങലയ്ക്കിട്ടിരുന്നില്ല. ഇല്ല, അബ്നേരേ, ദുഷ്ടർ നിന്നെ വധിച്ചു!”

അനന്തരം ജനങ്ങൾ മുഴുവൻ അബ്നേരിനു വേണ്ടി വിലപിച്ചു. 35പകൽ സമയം മുഴുവനും ആളുകൾ വന്ന് ദാവീദിനെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ദാവീദ് ഒരു വിശേഷ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു, “സൂര്യാസ്തമനത്തിനു മുമ്പ് ഞാൻ അപ്പമോ മറ്റേതെങ്കിലും ഭക്ഷണമോ കഴിച്ചാൽ ദൈവം എന്നെ ശിക്ഷിക്കട്ടെ.” 36ഇതു കണ്ട ജനങ്ങളെല്ലാം ദാവീദുരാജാവിന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ സന്തോഷിതരായി. 37നേരിന്റെ പുത്രനായ അബ്നേരിനെ കൊല്ലാൻ കല്പിച്ചതു ദാവീദു രാജാവല്ലെന്ന് യെഹൂദയിലെ മുഴുവൻ ജനതയ്ക്കും യിസ്രായേൽജനതയ്ക്കും ബോധ്യമായി. 38ദാവീദുരാജാവ് തന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥരോടു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾക്കറിയുന്നതുപോലെ യിസ്രായേലിലെ ഒരു പ്രധാന നേതാവ് ഇന്നു മരിച്ചു. 39രാജാവായി ഞാൻ അഭിഷിക്തനായ അതേദിവസം തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം വധിക്കപ്പെട്ടതും. സെരൂയയുടെ ഈ പുത്രന്മാർ എന്നിക്കു വളരെ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാക്കി. യഹോവ അവർക്ക് അവരർഹിക്കുന്ന ശിക്ഷ നൽകട്ടെ.”

ശൌലിന്റെ കുടുംബത്തിനു പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാകുന്നു

4 അബ്നേർ ഹെബ്രോണിൽ മരണമടഞ്ഞുവെന്ന് ശൌലിന്റെ പുത്രനായ ഈശ്ബോശെത്ത് കേട്ടു. ഈശ്ബോശെത്തും അവന്റെ മുഴുവൻ ജനതയും വളരെ ഭയന്നു. 2ശൌലിന്റെ പുത്രനായ ഈശ്ബോശെത്തിനെ കാണാൻ രണ്ടുപേർ പോയി. ആ രണ്ടുപേരും സേനാ നായകന്മാരായിരുന്നു. രേഖോബി, ബാനാ എന്നീ രണ്ടുപേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. രിമ്മോന്റെ പുത്രന്മാരായിരുന്നു അവർ. (ബെരോത്തുകാരനായിരുന്നു രിമ്മോൻ. ബെരോത്ത് പട്ടണം ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാർക്കുള്ളതായിരുന്നതിനാൽ അവർ ബെന്യാമീൻകാരായിരുന്നു. 3പക്ഷേ എല്ലാ ബെരോത്തരും ഗിത്ഥയീമിലേക്കു ഓടിപ്പോയി. അവരിനും അവിടെത്തന്നെ വസിക്കുകയാണ്.)

4ശൌലിന്റെ പുത്രനായ യോനാഥാൻ മെഫീബോശെത്ത് എന്നൊരു പുത്രനുണ്ടായിരുന്നു. ശൌലും യോനാഥാനും കൊല്ലപ്പെട്ടുവെന്ന വാർത്ത യിസ്രായേലിൽനിന്നു വന്നപ്പോൾ മെഫീബോശെത്തിന് അഞ്ചു വയസ്സായിരുന്നു പ്രായം. ശത്രുക്കൾ വരുന്നുണ്ടെന്ന് മെഫീബോശെത്തിന്റെ ആയ ഭയന്നു. അതിനാലവർ അവനെ യമെടുത്ത് ദുരേരക്കോടിപ്പോയി. എന്നാൽ ഓടിപ്പോകും വഴി അവൾ കുട്ടിയെ താഴെയിട്ടു. അതിനാലവന്റെ രണ്ടു കാലുകളും തളർന്നുപോയി.

5ബെരോത്യനായ രിമ്മോന്റെ പുത്രന്മാരായ രേഖോബും ബാനയും ഉച്ചയ്ക്കു ഈശ്ബോശെത്തിന്റെ വീട്ടിലേക്കുപോയി. ചുടായിരുന്നതിനാൽ ഈശ്ബോശെത്ത് വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. 67അല്പം ഗോതമ്പ് വാങ്ങുന്നതിനെന്ന നാട്യത്തിലാണ് രേഖോബും ബാനയും ആ വീട്ടിലേക്കു പോയത്. ഈശ്ബോശെത്ത് തന്റെ കിടപ്പുമുറിയിൽ കിടക്കയിൽ ശയിക്കുകയായിരുന്നു. രേഖോബും ബാനയും ഈശ്ബോശെത്തിനെ കുത്തിക്കൊന്നു. അനന്തരം അവർ അയാളുടെ തല വെട്ടി കൈയിലെടുത്തു. യോർദ്ദാൻതാഴ്വരയിലൂടെയുള്ള വഴിയേ അവർ രാത്രി മുഴുവൻ നടന്നു. 8അവർ ഹെബ്രോണിലെത്തി, ഈശ്ബോശെത്തിന്റെ തല അവർ ദാവീദിനു സമർപ്പിച്ചു.

രേഖോബും ബാനയും ദാവീദുരാജാവിനോടു പറഞ്ഞു, “അങ്ങയുടെ ശത്രുവായ, ശൌലിന്റെ പുത്രൻ, ഈശ്ബോശെത്തിന്റെ ശിരസ്സിതാ. അവൻ അങ്ങയെ വധിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. യഹോവ അങ്ങയ്ക്കുവേണ്ടി ശൌലിനെയും കുടുംബത്തെയും ഇന്നു ശിക്ഷിച്ചു.” 9എന്നാൽ ദാവീദ് രേഖോബിനോടും അവന്റെ സഹോദരൻ ബാനയോടും പറഞ്ഞു, “യഹോവ ജീവിക്കുംപോലെ സത്യമായും അയാളാണ് എല്ലാ കുഴപ്പങ്ങളിൽനിന്നും എന്നെ രക്ഷിച്ചത്. 10എന്നാൽ മുമ്പൊരിക്കൽ ഒരു നല്ല വാർത്ത എന്നോടു പറയുന്നു എന്നു ധരിച്ച് ഒരാൾ എന്നോടു പറഞ്ഞു, ‘നോക്കൂ! ശൌൽ മരിച്ചു!’ ഈ വാർത്ത കൊണ്ടുവന്നതിന് ഞാനയാൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുമെന്നാണ് അയാൾ ധരിച്ചത്. എന്നാൽ ഞാനയാളെ പിടികൂടി സിക്ലാഗിൽ വച്ച് വധിച്ചു. 11അതിനാൽ ഞാൻ നിന്നെയും കൊണ്ട് ഈ ഭൂമിയിൽനിന്നും നീക്കം ചെയ്യണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾ നീതിമാനായ ഒരാളെ അയാളുടെ വീട്ടിൽ സ്വന്തം കിടക്കയിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ വധിച്ചു.”

12അതിനാൽ രേഖോബിനെയും ബാനയെയും വധിക്കാൻ ദാവീദുരാജാവ് യുവഭടന്മാരോടു കല്പിച്ചു. യുവഭടന്മാർ രേഖോബിന്റെയും ബാനയുടെയും കൈകാലുകളരിഞ്ഞ് ഹെബ്രോണിലെ കുളത്തിനരികെ കെട്ടിത്തൂക്കി. അനന്തരം അവർ ഈശ്ബോശെത്തിന്റെ തലയെടുത്ത് ഹെബ്രോണിൽ അബ്നേരിനെ സംസ്കരിച്ചിടത്തു തന്നെ സംസ്കരിച്ചു.

യിസ്രായേലുകാർ ദാവീദിനെ രാജാവാക്കുന്നു

5 അനന്തരം യിസ്രായേലിലെ എല്ലാ ഗോത്രക്കാരും ഹെബ്രോണിൽ ദാവീദിന്റെയടുത്തെത്തി. അവർ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “നോക്കൂ, നമ്മൾ ഒരു കുടുംബമാണ്! * 2ശൌൽരാജാവായിരുന്ന കാലത്തുപോലും അങ്ങായിരുന്നു യുദ്ധത്തിൽ ഞങ്ങളെ നയിച്ചത്. യിസ്രായേലിനെ യുദ്ധത്തിൽ വിജയിപ്പിച്ചതും അങ്ങൊരുവനാണ്. യഹോവ തന്നെ അങ്ങയോടു പറയുകയും ചെയ്തു, ‘നീ എന്റെ ജനതയായ യിസ്രായേലുകാരുടെ ഇടയനായിത്തീരും. നീ യിസ്രായേലിന്റെ ഭരണാധിപനായിത്തീരും.’”

3അങ്ങനെ എല്ലാ യിസ്രായേൽനേതാക്കളും ഹെബ്രോണിൽ ദാവീദുരാജാവിനെ കാണാൻ വന്നു. ദാവീദുരാജാവ് ഈ നേതാക്കളുമായി ഒരു കരാറുണ്ടാക്കി. ഹെബ്രോണിൽ യഹോവ

ഒരു കുടുംബം “നിന്റെ മാംസവും രക്തവും” എന്നു വാചുവാർത്ഥം.

യുടെ സവിധത്തിൽ വച്ചായിരുന്നു അത്. അനന്തരം നേതാക്കൾ ദാവീദിനെ യിസ്രായേലിന്റെ ഭരണാധിപനായി അഭിഷേകം ചെയ്തു.

4ഭരണമാരംഭിച്ചപ്പോൾ ദാവീദിന് മൂപ്പരുവയസ്സായിരുന്നു. നാല്പതു വർഷം അദ്ദേഹം രാജാവായിരുന്നു. 5ഹെബ്രോണിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം ഏഴു വർഷവും ആറു മാസവും യെറൂദാ ഭരിച്ചു. യെരൂശലേമിൽ മൂപ്പത്തിരുന്നു വർഷം എല്ലായിസ്രായേലിനെയും യെറൂദയെയും ഭരിച്ചു.

ദാവീദ് യെരൂശലേമിന്റെമേൽ വിജയം നേടുന്നു

6രാജാവും സേനയും യെരൂശലേമിൽ വസിക്കുന്ന യെബൂസ്യരോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പോയി. യെബൂസ്യർ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “നിനക്കു ഞങ്ങളുടെ നഗരത്തെ കീഴടക്കാനാവില്ല. ഞങ്ങളുടെ അന്ധരും തളർവാരോ ഗിക്കുംപോലും നിന്നെ തടയാനാവും.” (ദാവീദിന് ആ നഗരത്തിലേക്കു കടക്കാനാവില്ലെന്ന ധാരണമുലമാണ് അവരങ്ങനെ പറഞ്ഞത്.* 7എന്നാൽ ദാവീദ് സീയോൻകോട്ട പിടിച്ചെടുത്തു. ആ കോട്ടയാണ് ദാവീദിന്റെ നഗരമായത്.)

8അന്ന് ദാവീദ് തന്റെ ഭക്തരോടു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾക്ക് യെബൂസ്യരെ വധിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ വെള്ളമൊഴുകുന്ന നീർപ്പാത്തിയിലൂടെ പോയി ആ ‘അന്ധരും തളർവാരം പിടിച്ചവരുമായ’ ശത്രുക്കളുടെ അടുത്തെത്തുക. “അതിനാലാണ്, “അന്ധരും മുടന്തരും വസതിയിൽ കടക്കരുത്” എന്നു ജനങ്ങൾ പറയുന്നത്.”

9ദാവീദ് കോട്ടയിൽ വസിക്കുകയും അതിന് “ദാവീദിന്റെ നഗരം” എന്നു പേരിടുകയും ചെയ്തു. മില്ലോ എന്നു വിളിക്കുന്ന പ്രദേശം ദാവീദ് നിർമ്മിച്ചു. നഗരത്തിൽ അദ്ദേഹം കൂടുതൽ കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു.

10സർവ്വശക്തനായ യഹോവ അവനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ദാവീദ് അതിശക്തനായിത്തീർന്നു.

11ടെറിയിലെ രാജാവായ ഹീരാം ദാവീദിന്റെയടുത്തേക്കു ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. ദേവദാരുമരവും മരപ്പണിക്കാരെയും കല്പണിക്കാരെയും ഹീരാം അയച്ചു. അവർ ദാവീദിന്റെ കൊട്ടാരം പണിതു. 12അപ്പോൾ, യഹോവ തന്നെ യഥാർത്ഥത്തിൽ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവായിരിക്കുന്നുവെന്ന് ദാവീദിനു മനസ്സിലായി. തന്റെ സാമ്രാജ്യത്തെ ദൈവത്തിന്റെ ജനതയായ യിസ്രായേലിനുവേണ്ടി യഹോവ ശ്രേഷ്ഠമാക്കിയെന്നു ദാവീദിനു മനസ്സിലായി.

13ദാവീദ് ഹെബ്രോണിൽനിന്നും യെരൂശലേമിലേക്കു നീങ്ങി. യെരൂശലേമിൽ ദാവീദിന് കൂടുതൽ ദാസിമാരെയും ഭാര്യമാരെയും ലഭിച്ചു. യെരൂശലേമിൽ ദാവീദിന് കുറേകൂടി പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും ജനിച്ചു. 14ദാവീദിന് യെരൂശലേമിൽ പിറന്ന പുത്രന്മാർ ഇവരൊക്കെയാണ്: ശമ്മുവ, ശോബാബ്, നാഥാൻ, ശലോമോൻ, 15യിബ്ഹാർ, എലീശുവ, നേഫെഗ്, യാഫീയ, 16എലീശാമാ, എല്യാദാവ്, എലീഫേലെത്ത്.

ദാവീദിന് ... പറഞ്ഞത് യെരൂശലേം നഗരം ഒരു കുന്നിനു മുകളിലാണു നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. നഗരത്തിനു ചുറ്റും ഉയർന്ന കോട്ടയുണ്ട്. അതിനാൽ അതു പിടിച്ചടക്കുക പ്രയാസമാണ്.

ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യർക്കെതിരെ പുറപ്പെടുന്നു

17യിസ്രായേലിന്റെ ഭരണാധിപനായി യിസ്രായേലുകാർ ദാവീദിനെ അഭിഷേകം ചെയ്ത വാർത്ത ഫെലിസ്ത്യർ കേട്ടു. അതിനാൽ ഫെലിസ്ത്യർ ദാവീദിനെ വധിക്കാൻ തെരഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ദാവീദ് ഇതേപ്പറ്റി അറിയുകയും യെരൂശലേമിലെ കോട്ടയിലേക്കു പോവുകയും ചെയ്തു. 18ഫെലിസ്ത്യർ റെഹായീംതാഴ്വരയിലെത്തി പാളയമടിച്ചു. 19ദാവീദ് യഹോവയോടു ഇങ്ങനെ ആരാഞ്ഞു, “ഞാൻ ഫെലിസ്ത്യർക്കെതിരെ യുദ്ധത്തിനു പോകണമോ? ഫെലിസ്ത്യരെ തോല്പിക്കാൻ അങ്ങ് എന്നെ സഹായിക്കുമോ? ”യഹോവ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “ഉവ്വ്, ഫെലിസ്ത്യരെ കീഴടക്കാൻ ഞാൻ നിശ്ചയമായും നിന്നെ സഹായിക്കും.”

20അനന്തരം ദാവീദ് ബാൽ-പെരാസി* എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു പോവുകയും അവിടുള്ള ഫെലിസ്ത്യരെ തോല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ദാവീദു പറഞ്ഞു, “പൊട്ടിയ അണയിലൂടെ വെള്ളമൊഴുകുമ്പോലെ യഹോവ എന്റെ ശത്രുക്കളെ തകർത്തു.” അതിനാലാണ് ആ സ്ഥലത്തിന് “ബാൽ-പെരാസിം” എന്ന് ദാവീദു പേരിട്ടത്. 21ഫെലിസ്ത്യർ ഞങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾ ബാൽ-പെരാസിമിൽ ഉപേക്ഷിച്ചു. ദാവീദും സൈന്യവും ആ വിഗ്രഹങ്ങളെടുത്തു. 22ഫെലിസ്ത്യർ വീണ്ടും വന്ന് റെഹായിംതാഴ്വരയിൽ പാളയമടിച്ചു.

23ദാവീദ് യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഇത്തവണ യഹോവ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “അങ്ങോട്ടു പോകരുത്. അവരുടെ സൈന്യത്തിന്റെ പിന്നിലേക്കു പോവുക. ബാൽസം മരങ്ങൾക്കപ്പുറംവെച്ച് അവരെ ആക്രമിക്കുക. 24ആ മരങ്ങളിലേക്കു കയറുക. ബാൽസംമരങ്ങളിയിരുന്ന് യുദ്ധത്തിന് നടന്നടുക്കുന്ന ഫെലിസ്ത്യസേനയുടെ ശബ്ദം നിങ്ങൾക്കു കേൾക്കാം. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പെട്ടെന്നു പ്രവർത്തിക്കണം. എന്തെന്നാൽ അപ്പോൾ യഹോവ ചെന്ന് ഫെലിസ്ത്യരെ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തോല്പിക്കും.”

25യഹോവ പറഞ്ഞതുപോലെ ദാവീദ് ചെയ്തു. അയാൾ ഫെലിസ്ത്യരെ തോല്പിച്ചു. ഗേബമുതൽ ഗേസെർവരെയുള്ള മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ അവൻ അവരെ തുരത്തുകയും ചെയ്തു.

ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം യെരൂശലേമിലേക്ക്

6 യിസ്രായേലിലെ മികച്ച പടയാളികളെ ദാവീദ് വീണ്ടും സംഘടിപ്പിച്ചു. അവർ മുപ്പതിനായിരം പേരുണ്ടായിരുന്നു. 2അനന്തരം ദാവീദും അവരും യെറൂദയിലെ ബാലേ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു പോയി. അവർ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം യെറൂദയിലെ ബാലേയിൽ നിന്നെടുക്കുകയും യെരൂശലേമിലേക്കു നീങ്ങുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങൾ യഹോവയെ ആരാധിക്കാൻ വിശുദ്ധപെട്ടകത്തിലേക്കു പോകും. യഹോവയുടെ സിംഹാസന തുല്യമാണ് വിശുദ്ധപെട്ടകം. വിശുദ്ധപെട്ടകത്തിനു മുകളിൽ കെരുബുമാലാഖമാരുടെ പ്രതിമകളുണ്ടായിരുന്നു. ഈ മാലാഖമാരുടെമേൽ സർവ്വശക്തനായ യഹോവ വസിക്കുന്നു. 3ദാവീദിന്റെയാളുകൾ കുന്നിൻ മുകളിലുള്ള അബീനാദാബിന്റെ

ബാൽ-പെരാസി. “യഹോവ തകർത്തുവരുന്ന” എന്നർത്ഥം.

വസതിയിൽനിന്നും വിശുദ്ധപെട്ടകം കൊണ്ടു വന്നു. അനന്തരം അവർ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം പുതിയ ഒരു വണ്ടിയിൽവെച്ചു. അബീനാദാബിന്റെ പുത്രന്മാരായ ഉസ്സാ, അഹോവ് എന്നിവരായിരുന്നു പുതിയ വണ്ടി ഓടിച്ചിരുന്നത്.

4അങ്ങനെ അവർ വിശുദ്ധപെട്ടകത്തെ കുന്നിൻമുകളിലുള്ള അബീനാദാബിന്റെ വസതിയിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്നു. ഉസ്സാ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകത്തോടൊപ്പം വണ്ടിയിലുണ്ടായിരുന്നു. അഹോവ് വിശുദ്ധപെട്ടകത്തിനു മുമ്പിൽ നടക്കുകയുമായിരുന്നു. 5ദാവീദും യിസ്രായേലുകാർ മുഴുവനും യഹോവയ്ക്കു മുമ്പിൽ നൃത്തം ചെയ്യുകയും സൈബ്രസ് തടിയിലുണ്ടാക്കിയ സംഗീതോപകരണങ്ങൾ, കിന്നരം, വീണ, ചെണ്ട, ചെമ്പ്കൊട്ട, ഇലത്താളം എന്നിവ വായിക്കുകയുമായിരുന്നു. 6ദാവീദിന്റെയാളുകൾ നാവോന്റെ മെതിക്കളത്തിലെത്തിയപ്പോൾ കാളകൾക്കു കാലിടറുകയും ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം വണ്ടിയിൽനിന്ന് താഴെ വീഴാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഉസ്സാ വിശുദ്ധപെട്ടകം പിടിച്ചു. 7എന്നാൽ യഹോവ ഉസ്സയോട് വളരെ കോപിക്കുകയും അയാളെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു.* വിശുദ്ധപെട്ടകത്തിൽ സ്പർശിക്കുക വഴി ദൈവത്തെ അവൻ ആദരിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് ഉസ്സാ കാട്ടിയത്. ഉസ്സാ വിശുദ്ധപെട്ടകത്തിനരികെ മരിച്ചു. 8യഹോവ ഉസ്സയെ വധിച്ചത് ദാവീദിനെ ഞെട്ടിച്ചു. ദാവീദിന് ആ സ്ഥലത്തിനു “പേരെസ്-ഉസ്സാ” എന്നു പേരു നൽകി. ഇന്നും ആ സ്ഥലം “പേരെസ്-ഉസ്സാ” എന്ന പേരിലാണറിയപ്പെടുന്നത്.

9ദാവീദിന് അന്ന് യഹോവയെ വളരെ ഭയന്നു. ദാവീദിന് ആരാഞ്ഞു, “ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം എന്നിരിക്കെ ഇവിടെ കൊണ്ടുപോകാനാകും?” 10അതിനാൽ യഹോവയുടെ വിശുദ്ധപെട്ടകം ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരാൻ ദാവീദിനു കഴിഞ്ഞില്ല. ദാവീദിന് വിശുദ്ധപെട്ടകത്തെ ഗത്യന്യായ ഓബേദ്-ഏദോമിന്റെ വസതിയിൽ വെച്ചു. ഗത്യന്യായ ഓബേദ്-ഏദോമിന്റെ വസതിയിലേക്കു ദാവീദിന് പെട്ടകം വഴിയിൽ നിന്നെടുത്തു കൊണ്ടുപോയി. 11യഹോവയുടെ വിശുദ്ധപെട്ടകം മൂന്നു മാസത്തേക്ക് ഓബേദ്-ഏദോമിന്റെ വസതിയിലായിരുന്നു. യഹോവ ഓബേദ്-ഏദോമിനെയും അയാളുടെ കുടുംബത്തെയും അനുഗ്രഹിച്ചു.

12പിന്നീടു ജനങ്ങൾ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “യഹോവ ഓബേദ്-ഏദോമിന്റെ കുടുംബത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം അവിടെയുള്ളതിനാൽ അവനുള്ളതല്ലോ. അനുഗ്രഹിതം.” അതിനാൽ ദാവീദിന് പോയി ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം ഓബേദ്-ഏദോമിന്റെ വസതിയിൽ നിന്നും കൊണ്ടുവന്നു. ദാവീദിന് വളരെ ആഹ്ലാദചിത്തവും ആകാംഷാഭരിതയുമായിരുന്നു. 13യഹോവയുടെ വിശുദ്ധപെട്ടകം ചുമന്നവർ ആറു ചുവടുവെച്ചപ്പോൾ നിൽക്കുകയും ദാവീദിന് ഒരു കാളയേയും ഒരു പശുക്കുട്ടിയേയും ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ദാവീദിന് യഹോവയ്ക്കുമു

എന്നാൽ ... ചെയ്തു ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകമോ വിശുദ്ധകുടാരത്തിലെ മറ്റേതെങ്കിലും ഉപകരണമോലേ വ്യർമാത്രമേ എടുക്കാവൂ. ഉസ്സാ ഒരു ലേവ്യനല്ലായിരുന്നു. സംഖ്യാ. 1:50 വായിക്കുക.

പേരെസ് ഉസ്സാ “ഉസ്സയുടെ ശിക്ഷ” എന്നർത്ഥം.

മ്പിൽ നൃത്തം വയ്ക്കുകയായിരുന്നു. 14ദാവീദിന് ഒരു ലിനൻ ഏഫോദണിഞ്ഞിരുന്നു. ദാവീദിന് യഹോവയ്ക്കു മുമ്പിൽ തന്റെ മുഴുവൻ ശക്തിയോടെയും നൃത്തം ചെയ്യുകയായിരുന്നു.

15യഹോവയുടെ വിശുദ്ധപെട്ടകം നഗരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിന്റെ ആഹ്ലാദത്തിനിടയിൽ ദാവീദും മുഴുവൻ യിസ്രായേലുകാരും ആക്രോശിക്കുകയും കാഹളം മുഴക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 16ശൗലിന്റെ പുത്രി മീഖൽ ജനാലയിലൂടെ പുറത്തേക്കു നോക്കുകയായിരുന്നു. യഹോവയുടെ വിശുദ്ധപെട്ടകം നഗരത്തിലേക്കുകൊണ്ടുവരവേ ദാവീദിന് യഹോവയുടെ മുമ്പിൽ ചാടുകയും നൃത്തം വയ്ക്കുകയുമായിരുന്നു. ഇതു കണ്ട മീഖലിന് ദാവീദിനോട് അവജ്ഞ തോന്നി. അയാൾ സ്വയം അപഹാസ്യനാകുന്നതായി അവൾ കരുതി. 17ദാവീദിന് വിശുദ്ധപെട്ടകത്തിനായി ഒരു കുടാരം സ്ഥാപിച്ചു. യിസ്രായേലുകാർ യഹോവയുടെ പെട്ടകം കുടാരത്തിനുള്ളിൽ യഥാസ്ഥാനത്തു വെച്ചു. അനന്തരം ദാവീദിന് യഹോവയ്ക്കുമുമ്പിൽ ഹോമയാഗങ്ങളും സമാധാനബലികളും അർപ്പിച്ചു. 18ഹോമയാഗങ്ങളും സമാധാനബലികളും അർപ്പിച്ചതിനുശേഷം ദാവീദിന് സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ജനങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 19ദാവീദിന് യിസ്രായേലിലെ എല്ലാ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കും ഓരോ അപ്പക്ഷണവും ഉണക്കമുന്തിരിയടയും ഇറച്ചിക്കഷണവും നൽകി. തുടർന്ന് എല്ലാവരും വീടുകളിലേക്കു പോയി.

മീഖൽ ദാവീദിനെ ശകാരിക്കുന്നു

20ദാവീദിന് സ്വന്തം വസതിയെ അനുഗ്രഹിക്കാനായി പോയി. എന്നാൽ ശൗലിന്റെ പുത്രി മീഖൽ അയാളെ കാണാനായി ഇറങ്ങിവന്നു. മീഖൽ പറഞ്ഞു, “യിസ്രായേൽരാജാവിന് ഇന്ന് ഒരാൾ ബഹുമാനമില്ലാതായിരിക്കുന്നു! അങ്ങനെയുടെ ദാസിമാരുടെ മുമ്പിൽവെച്ച് സ്വന്തം വസ്ത്രങ്ങളെഴിച്ചു. അങ്ങനെയല്ലാതെ സ്വയം നഗ്നനാകുന്ന ഭോഷനെപ്പോലെയാണ്!” 21അപ്പോൾ ദാവീദിന് മീഖലിനോടു പറഞ്ഞു, “യഹോവ എന്നെയാണു തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്. നിന്റെ പിതാവിനെയോ അയാളുടെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ആരെങ്കിലുമോ അല്ല. തന്റെ ജനതയായ യിസ്രായേലുകാരുടെ നേതാവായി യഹോവ എന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. അതിനാൽ യഹോവയുടെ സവിധത്തിലുള്ള നൃത്തവും ആഘോഷവും ഞാൻ തുടരും. 22കൂടുതൽ വിഷമമുണ്ടാകുന്നതുമായ കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ ചിലപ്പോൾ ചെയ്തേക്കാം! ഒരുപക്ഷേ നീയെന്നെ ആദരിക്കുന്നില്ലെന്നു വരാം. എന്നാൽ നീ പറയുന്ന പെൺകുട്ടികൾ എന്നെ ചൊല്ലി അഭിമാനിക്കുകയും എന്നെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യും!” 23ശൗലിന്റെ പുത്രി മീഖലിന് ഒരിക്കലും ഒരു കുട്ടിയുണ്ടായില്ല. അവൾ വന്ധ്യയായിത്തന്നെ മരിച്ചു.

ആലയം പണിയാനുള്ള ദാവീദിന്റെ ആഗ്രഹം

7 ദാവീദിന് തന്റെ പുതിയവേനത്തിൽ താമസമാരംഭിച്ചപ്പോൾ യഹോവ അദ്ദേഹത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള ശത്രുക്കളിൽനിന്നും സമാധാനം നൽകി. 2ദാവീദുരാജാവ് പ്രവാചകനായ നാഥാനോടു പറഞ്ഞു, “നോക്കൂ, ഞാൻ ദേവദാതുരനും കൊണ്ടുള്ള കുടാരത്തിൽ താമസിക്കുന്നു.

.പക്ഷേ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം ഇപ്പോഴും ഒരു കൂടാരത്തിലാണ്. വിശുദ്ധ പെട്ടകത്തിനായി നാം ഒരു മനോഹര മന്ദിരം പണിയണം.”

3നാഥാൻ ദാവീദുരാജാവിനോടു പറഞ്ഞു, “അങ്ങാഗ്രഹിക്കുന്നതു ചെയ്യുക. യഹോവ അങ്ങയോടൊപ്പമാണ്.”

4എന്നാൽ ആ രാത്രിയിൽ യഹോവയുടെ വചനം നാഥാൻ കേട്ടു. യഹോവ പറഞ്ഞു, 5“പോയി എന്റെ ദാസനായ ദാവീദിനോടു ഇങ്ങനെ പറയുക, ‘യഹോവ പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്: എന്നിക്കു വസിക്കാനുള്ള മന്ദിരം പണിയേണ്ടവൻ നീയല്ല. 6യിസ്രായേലുകാരെ ഈജിപ്തിൽനിന്നും മോചിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ മന്ദിരത്തിൽ വസിക്കുകയായിരുന്നില്ല. ഞാനൊരു കൂടാരത്തിൽ വസിച്ചാണു സഞ്ചരിച്ചത്. കൂടാരത്തെ ഞാനെന്റെ ആലയമായുപയോഗിച്ചു. 7ദേവദാരുകൊണ്ട് എന്നിക്കു വസിക്കാൻ ഒരു കൊട്ടാരം പണിയണമെന്ന് ഞാൻ യിസ്രായേലിലെ ഒരു ഗോത്രക്കാരോടും ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല!’

8“എന്റെ ദാസനായ ദാവീദിനോടു നീ ഇങ്ങനെ പറയണം ‘സർവ്വശക്തനായ ദൈവം ഇങ്ങനെയാണുള്ളിച്ചെയ്തത്: പുൽമേടുകളിൽ ആടുകളെ മേയിച്ചു നടന്നതിനിടയിൽ ആണ് ഞാൻ നിന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്തത്. നിന്നെ ഞാൻ ആ ജോലിയിൽനിന്നും തെരഞ്ഞെടുത്ത് എന്റെ ജനതയായ യിസ്രായേലുകാരുടെ നേതാവായി. 9നീ പോയ എല്ലായിടങ്ങളിലും ഞാൻ നിന്നോടൊപ്പമായിരുന്നു. നിനക്കു വേണ്ടി ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ തോല്പിച്ചു. ഭൂമിയിലെ എല്ലാ മഹാന്മാരെയുംപോലെ നിന്നെയും ഞാൻ പ്രസിദ്ധനാക്കും. 10-11യിസ്രായേലുകാരായ എന്റെ ജനതയ്ക്കായി ഞാനൊരു സ്ഥലവും തെരഞ്ഞെടുത്തു. യിസ്രായേലുകാരെ ഞാനവിടെ നട്ടു- അവർക്കു വസിക്കാൻ ഞാനവിടെ സ്വന്തം ഭൂമി നൽകി. ഇനിയും അവർ ദാരോ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു നീങ്ങേണ്ടതില്ലാത്ത വിധമാണ് ഞാനങ്ങനെ ചെയ്തത്. മുസ്, എന്റെ യിസ്രായേൽജനതയെ നയിക്കാൻ ഞാൻ ന്യായാധിപന്മാരെ അയച്ചു. എന്നാൽ ദുഷ്ടന്മാർ അവരെ കണ്ടമാനം ഉപദ്രവിച്ചു. ഇപ്പോളങ്ങനെ സംഭവിച്ചില്ല. നിനക്കു ഞാൻ നിന്റെ മുഴുവൻ ശത്രുക്കളിൽനിന്നും സമാധാനം നൽകുന്നു. നിന്റെ കുടുംബത്തെ ഞാൻ ഒരു രാജകുടുംബമാക്കും.

12“നിന്റെ ജീവിതകാലം കഴിയുമ്പോൾ നീ മരിക്കുകയും പൂർവ്വികരോടൊപ്പം സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ അപ്പോഴേക്കും നിന്റെ സ്വന്തം പുത്രന്മാരിൽ ഒരുവനെ ഞാൻ രാജാവാക്കും. അവന്റെ സാമ്രാജ്യം ഞാൻ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യും. 13എന്റെ നാമത്തിൽ അവൻ ഒരു ആലയം പണിയും. അവന്റെ രാജ്യത്തെ ഞാൻ നിത്യമായി ശക്തമാക്കും. 14ഞാനവന്റെ പിതാവും അവനെന്റെ പുത്രനും ആയിത്തീരും. അവൻ പാപം ചെയ്യുമ്പോൾ അവനെ ശിക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ മറ്റുള്ളവരെ ഉപയോഗിക്കും. അവരായിരിക്കും എന്റെ ചാട്ടവാറുകൾ. 15എന്നാൽ ഞാനൊരിക്കലും അവനോടുള്ള സ്നേഹം അവസാനിപ്പിക്കില്ല. ഞാനെന്നും അവനു വിശ്വസതനായി തുടരും. ശൌലിൻനിന്ന് ഞാനെന്റെ സ്നേഹവും കാര്യണവും എടുത്തുമാറ്റി. ഞാൻ നിന്നിലേക്കു തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ശൌലിനെ ഞാൻ തള്ളിമാറ്റി.

നിന്റെ കുടുംബത്തോടു ഞാനതു ചെയ്തില്ല. 16നിന്റെ രാജകുടുംബം തുടരും. നിനക്കതിൽ ആശ്രയിക്കാം! നിനക്കായി നിന്റെ രാജത്വം നിത്യമായിരിക്കും! നിന്റെ സിംഹാസനം നിത്യമായിരിക്കും.” 17നാഥാൻ ആ ദർശനത്തെപ്പറ്റി ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു. ദൈവം പറഞ്ഞതെല്ലാം അവൻ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു.

ദാവീദ് ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു

18അനന്തരം ദാവീദുരാജാവ് യഹോവയുടെ മുമ്പിൽ ചെന്നിരുന്നു. ദാവീദുപറഞ്ഞു, “എന്റെ യജമാനനായ യഹോവേ, ഞാനെന്നു കൊണ്ടാണ് അങ്ങയ്ക്കു ഇത്രയും പ്രാധാന്യമായത്? എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്റെ കുടുംബം പ്രാധാന്യമായത്? 19ഞാനൊരു ദാസനല്ലാതെ ഒന്നുമല്ല. അങ്ങാകട്ടെ എന്നോടു വളരെ കരുണാമയനുമാകുന്നു. പക്ഷേ എന്റെ വരുംതലമുറയെപ്പറ്റിയും അങ്ങ് ദയയോടെ സംസാരിച്ചു. എന്റെ യജമാനനായ യഹോവേ, അങ്ങ് ഒരിക്കലും ആരെപ്പറ്റിയും ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കാറില്ലല്ലോ. 20എനിക്ക്ങ്ങനെ അങ്ങയോടു തുടർന്ന് സംസാരിക്കാനാകുന്നു? ഞാൻ വെറുമൊരു ദാസൻ മാത്രമാണെന്ന് എന്റെ യജമാനനായ യഹോവേ അങ്ങറിയുന്നു. 21അങ്ങയുടെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ചു ചെയ്യുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ അത്ഭുതകൃത്യങ്ങൾ അങ്ങു പ്രവർത്തിക്കും. ഇക്കാര്യങ്ങളൊക്കെ അറിയാനെന്ന അനുവദിക്കാൻ അങ്ങു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. 22എന്റെ യജമാനനായ യഹോവേ, ഇതു കൊണ്ടുതന്നെ അങ്ങു മഹത്വമുള്ളവൻ! അങ്ങല്ലാതെ മറ്റു ദൈവമില്ല! അങ്ങയുടെ പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ ഞങ്ങളു തറിയുന്നു.

23“അങ്ങയുടെ ജനതയായ യിസ്രായേലുകാരെപ്പോലെ മറ്റൊരു ജനത ഭൃമുഖത്തില്ല. അവരൊരു വിശിഷ്ടജനതയാണ്. അവർ അടിമകളായിരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങ് അവരെ ഈജിപ്തിൽനിന്നും മോചിപ്പിച്ചു സ്വതന്ത്രരാക്കി. അങ്ങ് അവരെ അങ്ങയുടെ ജനതയാക്കി. യിസ്രായേലുകാർക്കായി അങ്ങ് അത്ഭുതകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തു. അങ്ങയുടെ ദേശത്തിനായി അങ്ങ് അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്തു. 24യിസ്രായേലുകാരെ നീ എന്നെന്നേക്കും നിന്റെ വളരെ വേണ്ടപ്പെട്ട ജനതയാക്കി. യഹോവേ, അങ്ങവരുടെ ദൈവമാകുകയും ചെയ്തു.

25“യഹോവയായ ദൈവമേ, എന്നിക്കും എന്റെ കുടുംബത്തിനുംവേണ്ടി മഹാകാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുമെന്ന് അങ്ങ് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. എന്റെ ജനതയ്ക്കുവേണ്ടിയും പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് അങ്ങ് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ദയവായി അങ്ങയുടെ വാഗ്ദാനം പാലിക്കേണമേ- എന്റെ കുടുംബത്തെ എന്നെന്നേക്കും രാജാക്കന്മാരുടെ കുടുംബമാക്കിത്തീർക്കേണമേ! 26അപ്പോൾ അങ്ങയുടെ നാമം എന്നെന്നേക്കും മഹത്വപ്പെടും. ജനം പറയും, ‘സർവ്വശക്തനായ യഹോവയായ ദൈവം യിസ്രായേൽ ഭരിക്കുന്നു! അങ്ങയുടെ ദാസൻ ദാവീദിന്റെ കുടുംബം അങ്ങയുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ ഉറപ്പോടെ തുടരട്ടെ!’

27“സർവ്വശക്തനായ യഹോവേ, യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമേ, അങ്ങ് എന്നിക്കിതെല്ലാം വെളിവാക്കിത്തന്നു. അങ്ങു പറഞ്ഞു, ‘നിന്റെ കുടുംബത്തെ ഞാൻ മഹത്തരമാക്കും.’ അതിനാലാണ് അങ്ങയുടെ ദാസനായ ഞാൻ അങ്ങയോട് ഈ പ്രാർത്ഥന നടത്താൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ച്ചത്. 28എന്റെ യജമാനനായ യഹോവേ, അങ്ങാകുന്നു ദൈവം. അങ്ങയുടെ വാക്കുകൾ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ നല്ല കാര്യങ്ങൾ അങ്ങയുടെ ദാസനായ എനിക്കു സംഭവിക്കുമെന്നും അങ്ങു പറഞ്ഞു. 29ഇപ്പോൾ, ദയവായി എന്റെ കുടുംബത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചാലും. അങ്ങനെ അത് അങ്ങയ്ക്കു മുമ്പിൽ നിത്യമായി നിലനിൽക്കട്ടെ. എന്റെ യജമാനനായ യഹോവേ, അങ്ങ് സ്വയം അരുളിയതാണ് ഇക്കാര്യങ്ങൾ. നിത്യമായൊരനുഗ്രഹംകൊണ്ട് അങ്ങു തന്നെയാണ് എന്റെ കുടുംബത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചത്.”

ദാവീദ് പല യുദ്ധങ്ങളും ജയിക്കുന്നു

8 പിന്നീട് ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യരെ തോല്പിച്ചു. ഫെലിസ്ത്യരുടെ തലസ്ഥാനനഗരമായ് നിയന്ത്രണത്തിൽ ഒരു വലിയ പ്രദേശം തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. ദാവീദ് ആ നഗരത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം ഏറ്റെടുത്തു. 2മോവാബ്യരേയും ദാവീദ് തോല്പിച്ചു. ആ സമയത്ത് അദ്ദേഹം അവരെ നിലത്തു കിടത്തി. എന്നിട്ടവൻ അവരെ കയറുകൊണ്ട് നിരയായി തിരിച്ചു. രണ്ടു നീര മോവാബ്യർ കൊല്ലപ്പെട്ടു. എന്നാൽ മൂന്നാം നിരയിലുണ്ടായിരുന്നവരെ മുഴുവൻ ജീവിക്കാനനുവദിച്ചു. അങ്ങനെ, മോവാബ്യർ ദാവീദിന്റെ ദാസന്മാരായി. അവർ അവനു കല്പം കൊടുത്തു.

3ഹെറോബിന്റെ പുത്രനായ ഹദദേസർ ആയിരുന്നു സേബയിലെ രാജാവ്. യൂഥട്ടീസു നദിക്കടുത്തുള്ള പ്രദേശം കൈയടക്കാൻ പോകവേ ദാവീദ് ഹദദേസരിനെ തോല്പിച്ചു. 4ദാവീദ് 1700 കുതിരപ്പടയാളികളെയും 20000 കാലാൾ ഭടന്മാരെയും ഹദദേസരിൽനിന്നും പിടിച്ചെടുത്തു. നൂറ്റെണ്ണമൊഴികെ എല്ലാ തേർക്കുതിരകളെയും ദാവീദ് മുടന്തരാക്കി. നൂറു കുതിരകളെ അവൻ സംരക്ഷിച്ചു.

5ദമാസ്കസിൽനിന്നുള്ള അരാമ്യർ സോബാ രാജാവായ ഹദദേസരിനെ സഹായിക്കാൻ വന്നു. എന്നാൽ ആ 22,000 അരാമ്യരെ ദാവീദ് തോല്പിച്ചു. 6അനന്തരം ദാവീദ്, ദമാസ്കസിലും അരാമിലും സൈന്യവ്യൂഹങ്ങളെ നിയോഗിച്ചു. അരാമ്യർ ദാവീദിന്റെ ദാസന്മാരാകുകയും കല്പംകൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. പോയ സ്ഥലങ്ങളിലൊക്കെ യഹോവ ദാവീദിനു വിജയം സമ്മാനിച്ചു. 7ഹദദേസരിന്റെ ഭടന്മാരുടെ സ്വർണ്ണപരിചകൾ ദാവീദ് എടുത്തു. ദാവീദ് അവയെ യെരൂശലേമിലേക്കെടുത്തു കൊണ്ടുപോന്നു. 8ഹദദേസരിന്റെ നഗരങ്ങളായിരുന്ന ബേതഹിൽനിന്നും ബെരോതയിൽനിന്നും പിടിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ അനേകമനേകം സാധനങ്ങളും ദാവീദ് എടുത്തു.

9ഹദദേസരിന്റെ മുഴുവൻ സൈന്യത്തെയും ദാവീദ് തോല്പിച്ചെന്ന് ഹാമാത്തിലെ രാജാവായ തോയി അറിഞ്ഞു. 10അതിനാൽ തോയി തന്റെ പുത്രനായ യോരാമിനെ ദാവീദിന്റെയടുത്തേക്കയച്ചു. ദാവീദ് ഹദദേസരിനെ യുദ്ധത്തിൽ തോല്പിച്ചതിനാൽ യോരാം ദാവീദിനെ വണങ്ങുകയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. (ഹദദേസർ മുമ്പ് തോയ്ക്കെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്നു.) യോരാം സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, പിടിച്ചു എന്നിവകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. 11ദാവീദ് ഈ സാധനങ്ങളെടുത്ത് യഹോവയ്ക്കു സമർപ്പിച്ചു. താൻ യഹോവയ്ക്കു സമർപ്പിച്ച സാധനങ്ങളോടൊ

പ്പമാണ് അയാൾ അതും സമർപ്പിച്ചത്. താൻ തോല്പിച്ച രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നാണയാൾ ഇതെല്ലാം കൈയടക്കിയത്. 12അരാമ്യർ, മോവാബ്യർ, അമ്മോന്യർ, ഫെലിസ്ത്യർ, അമാലേക്യർ എന്നിവരെ ദാവീദ് തോല്പിച്ചു. റെഹോബിന്റെ പുത്രനും സോബ രാജാവുമായ ഹദദേസരിനെയും ദാവീദ് തോല്പിച്ചു. 13ഇപ്പുതാഴ്വരയിൽവെച്ച് ദാവീദ് 18,000 അരാമ്യരെ തോല്പിച്ചു. അവൻ ഭവനത്തിലേക്കു വന്നപ്പോൾ കീർത്തിമാനായിരുന്നു. 14ഏദോമിൽ ദാവീദ് സൈന്യവ്യൂഹത്തെ നിയോഗിച്ചു. ഏദോമിനും മുഴുവൻ അവൻ ഈ സൈന്യങ്ങളെ പാർപ്പിച്ചു. എല്ലാ ഏദോമ്യരും ദാവീദിന്റെ ദാസന്മാരായി. ദാവീദ് പോയ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം യഹോവ അയാൾക്ക് വിജയം സമ്മാനിച്ചു.

ദാവീദിന്റെ ഭരണം

15ദാവീദ് യിസ്രായേൽ മുഴുവനും ഭരിച്ചു. എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും ദാവീദ് നീതിനിഷ്ഠമായ തീർപ്പുകളും ന്യായവും നൽകി. 16സെതൂയയുടെ പുത്രനായ യോവാബായിരുന്നു സൈന്യാധിപൻ. അഹീലൂദിന്റെ പുത്രനായ യെഹോശാഫാത് ആയിരുന്നു ചരിത്രകാരൻ. 17അഹീതുബിന്റെ പുത്രനായ സാദോക്, അബ്യാഥാരിന്റെ പുത്രനായ അഹീമേലെക്ക് എന്നിവരായിരുന്നു പുരോഹിതർ. സെരായാ കാര്യദർശിയും 18യെഹോയാദയുടെ പുത്രനായ ബെനായാവായിരുന്നു ക്രൈത്യരുടെയും റ്റേത്യരുടെയും ചുമതലക്കാരൻ. ദാവീദിന്റെ പുത്രന്മാരായിരുന്നു പ്രധാനനേതാക്കന്മാരായ പുരോഹിതന്മാർ.

ശൌലിന്റെ കുടുംബത്തോടു ദാവീദ് കാര്യവും കാട്ടുന്നു

9 ദാവീദ് ആരാഞ്ഞു, “ശൌലിന്റെ കുടുംബത്തിൽ ഇനി ആരെങ്കിലും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടോ? അയാളോട് എനിക്കു ദയ കാട്ടണം. യോനാഥാനു വേണ്ടിയാണ് എന്നിക്കങ്ങനെ ചെന്തേണ്ടത്.

2ശൌലിന്റെ കുടുംബത്തിൽനിന്ന് സീബാ എന്നൊരു ദാസനുണ്ടായിരുന്നു. ദാവീദിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ സീബയെ ദാവീദിന്റെയടുത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ദാവീദുരാജാവ് സീബയോടു ചോദിച്ചു, “നീയാണോ സീബാ?” സീബാ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ അങ്ങയുടെ ദാസനായ സീബാ ആണ്.” 3രാജാവു പറഞ്ഞു, “ശൌലിന്റെ കുടുംബത്തിൽ ആരെങ്കിലും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടോ? എനിക്കയാളോട് ദൈവത്തിന്റെ കാര്യവും കാട്ടണം.” സീബാ ദാവീദുരാജാവിനോടു പറഞ്ഞു, “യോനാഥാന്റെ ഒരു പുത്രൻ ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട്. രണ്ടു കാലുകളും തളർന്നവനാണയാൾ.” 4രാജാവ് സീബയോടു ചോദിച്ചു, “എവിടെയാണയാൾ?” സീബാ രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു, “ലോദബോരിൽ അമ്മിയേലിന്റെ പുത്രനായ മാഖീരിന്റെ വസതിയിലാണവൻ.”

5ലോദബോരിൽ അമ്മിയേലിന്റെ പുത്രനായ മാഖീരിന്റെ വസതിയിലേക്കു യോനാഥാന്റെ പുത്രനെ കൊണ്ടുവരാൻ ദാവീദു രാജാവ് ഭൃത്യന്മാരെ അയച്ചു. യോനാഥാന്റെ പുത്രൻ മെഫീബോശത്തെ ദാവീദിന്റെ മുമ്പിൽവന്ന് മുഖം നിലത്തമർത്തി നമസ്കരിച്ചു. ദാവീദു ചോദിച്ചു, “മെഫീബോശത്ത് അല്ലേ?”

മെഫീബോശെത്തു പറഞ്ഞു, “അതെ അങ്ങയുടെ ദാസനായ മെഫീബോശെത്താണ് ഞാൻ.” 7ദാവീദ് മെഫീബോശെത്തിനോടു പറഞ്ഞു, “യേശ്വേദേണ്ട. ഞാൻ നിന്നോടു കരുണ കാട്ടാം. നിന്റെ പിതാവായ യോനാഥാൻ മൂലമാണ് ഞാനിങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. നിന്റെ മുത്തച്ഛനായ ശൌലിന്റെ മുഴുവൻ ഭൃമിയും ഞാൻ നിനക്കു നൽകും. നിനക്കെപ്പോഴും എന്റെ തീൻമേശയിൽ സ്ഥാനമുണ്ടാവും.”

8മെഫീബോശെത്ത് വീണ്ടും ദാവീദിന്റെ മുമ്പിൽ നമസ്കരിച്ചു. മെഫീബോശെത്തു പറഞ്ഞു, “അങ്ങയുടെ ദാസനായ എനോടു അങ്ങിയെ കാട്ടുന്നു. ഞാനാകട്ടെ ഒരു ചത്ത നായെ ക്കാൾപോലും മെച്ചമല്ല!” 9അനന്തരം ദാവീദു രാജാവ് ശൌലിന്റെ ദാസനായ സീബയെ വിളിച്ചു. ദാവീദ് സീബയോടു പറഞ്ഞു, “ശൌലിന്റെ കുടുംബത്തെയും അദ്ദേഹത്തിനുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും ഞാൻ നിന്റെ യജമാനന്റെ പൗത്രനായ മെഫീബോശെത്തിനു നൽകി. 10നീ മെഫീബോശെത്തിനു വേണ്ടി കൃഷി ചെയ്യണം. നിന്റെ പുത്രന്മാരും ദാസന്മാരും അങ്ങനെ ചെയ്യും. തിങ്ങൽ വിളവു കൊയ്യും. അങ്ങനെ നിന്റെ യജമാനന്റെ പൗത്രനായ മെഫീബോശെത്തിനു വേണ്ടത്ര ഭക്ഷണം ലഭിക്കും. എങ്കിലും നിന്റെ യജമാനന്റെ പൗത്രനായ മെഫീബോശെത്തിന് എന്നും എന്റെ തീൻമേശയിൽ ഇടമുണ്ടാകും. ”സീബയ്ക്ക് പതിനഞ്ചുപുത്രന്മാരും ഇരുപത് ദാസന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നു. 11സീബാ ദാവീദുരാജാവിനോടു പറഞ്ഞു, “ഞാൻ അങ്ങയുടെ ദാസൻ. എന്റെ യജമാനനായ രാജാവ് എന്നോടു കല്പിക്കുന്ന തെല്ലാം ഞാൻ അനുസരിക്കും.”

അങ്ങനെ, രാജാവിന്റെ തീൻമേശയിൽ രാജാവിന്റെ പുത്രന്മാരിലൊരുവനെപ്പോലെ മെഫീബോശെത്ത് ഭക്ഷിച്ചു. 12മെഫീബോശെത്തിന് മീഖാ എന്നു പേരായ യുവാവായ ഒരു പുത്രനുണ്ടായിരുന്നു. സീബയുടെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട എല്ലാവരും മെഫീബോശെത്തിന്റെ സേവകരായി. 13മെഫീബോശെത്ത് രണ്ടു പാദങ്ങളും തളർന്നവനായിരുന്നു. യെരൂശലേമിലാണ് അയാൾ വസിച്ചിരുന്നത്. മെഫീബോശെത്ത് എന്നും രാജാവിന്റെ തീൻമേശയിൽ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു.

ദാവീദിന്റെയാളുകളെ ഹാനൂൻ അപമാനിക്കുന്നു

10 അമ്മോന്യരുടെ രാജാവായ നാഹാശ് പിന്നീട് അന്തരിച്ചു. അയാൾക്കുശേഷം പുത്രൻ ഹാനൂൻ രാജാവായി. 2ദാവീദു പറഞ്ഞു, “നാഹാശ് എന്നോടു ദയ കാട്ടിയിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ ഹാനൂനോടും ഞാൻ ദയ കാട്ടണം.” അതിനാൽ ദാവീദിന് ഹാനൂനെ അയാളുടെ അപ്പന്റെ മരണത്തിൽ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ തന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അയച്ചു. അങ്ങനെ ദാവീദിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അമ്മോന്യരുടെ ദേശത്തേക്കു പോയി.

3എന്നാൽ അമ്മോന്യ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തങ്ങളുടെ യജമാനനായ ഹാനൂനോടു പറഞ്ഞു, “അങ്ങനെ ആശ്വസിപ്പിക്കുക വഴി അങ്ങയുടെ പിതാവിനെ ആദരിക്കാനാണ് ദാവീദ് തന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അയച്ചതെന്ന് അങ്ങ് കരുതുന്നുണ്ടോ? അല്ല! അങ്ങയുടെ നഗരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കാര്യങ്ങൾ രഹസ്യമായി പറിച്ചറിയാനാണ് വരെ ദാവീദ് അയച്ചിരിക്കുന്നത്. അങ്ങ

യ്ക്കെതിരെ യുദ്ധം ആസൂത്രണം ചെയ്യുകയാണ് വരും.”

4അതിനാൽ ഹാനൂൻ, ദാവീദിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പിടികൂടി അവരുടെ താടി പകുതി വെട്ടി കളഞ്ഞു. അരയ്ക്കുവെച്ച് അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ മുറിച്ചുകളഞ്ഞു. എന്നിട്ടദ്ദേഹം അവരെ വിട്ടയച്ചു. 5ഇക്കാര്യം അളുകൾ പറഞ്ഞറിഞ്ഞ് ദാവീദ് തന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കാണാൻ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. അവർ വളരെയധികം നാണം കെട്ടതിനാലാണ് ദാവീദ് അങ്ങനെ ചെയ്തത്. ദാവീദുരാജാവു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങളുടെ താടിരോമം വീണ്ടും വളരുംവരെ യെരീഹോയിൽ കാത്തുനിൽക്കുക. അനന്തരം യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിവരുക.”

അമ്മോന്യർക്കെതിരെ യുദ്ധം

6തങ്ങൾ ദാവീദിന്റെ ശത്രുക്കളായതായി അമ്മോന്യർ മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ അവർ ബേത്ത-രെഹോബിൽനിന്നും സോബയിൽ നിന്നും അരാമ്യരെ വാടകയ്ക്കെടുത്തു. അരാമ്യൻ കാലാൾപ്പടയിൽ 20000 പേരുണ്ടായിരുന്നു. മാഖയിലെ രാജാവിനെ ആയിരം പേരോടൊപ്പവും 12,000 തോബുങ്കാരെയും അമ്മോന്യർ വാടകയ്ക്കെടുത്തു. 7ദാവീദ് ഇതേപ്പറ്റി കേട്ടു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം യോവാബിനെയും ശക്തമായ സൈന്യത്തെയും അയച്ചു. 8അമ്മോന്യർ യുദ്ധസന്നദ്ധരായി ഇറങ്ങി വന്നു. അവർ നഗരവാതിൽക്കൽ നിന്നും സോബ, രെഹോബ് എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്നുള്ള അരാമ്യന്മാരും തോബ്, മാഖ എന്നിവിടങ്ങളിലെ ഭക്തന്മാരും നഗരത്തിനു പുറത്തു കളത്തിലുണ്ടായിരുന്നു.

9തനിക്കു മുമ്പിലും പിമ്പിലുമായി ശത്രുക്കൾ നിലയുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി യോവാബ് മനസ്സിലാക്കി. അതിനാലയാൾ യിസ്രായേൽഭക്തന്മാരിൽ മികച്ച ചിലരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും അരാമ്യർക്കെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ഇവരെ നിരത്തുകയും ചെയ്തു. 10തറുളളവരെ യോവാബ് തന്റെ സഹോദരനായ അബീശായിയോടൊപ്പം അമ്മോന്യർക്കെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ നിയോഗിച്ചു. 11യോവാബ്, അബീശായിയോടു പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് അരാമ്യരെ നേരിടാനാകാതെ വന്നാൽ നീയെന്നെ സഹായിക്കണം. അമ്മോന്യർ നിനക്കു ശക്തരാണെന്നു വന്നാൽ ഞാൻ നിന്നെ സഹായിക്കാൻ വരാം. 12ശക്തരായിരിക്കുക. നമുക്ക് നമ്മുടെ ജനതയ്ക്കും നമ്മുടെ യഹോവയുടെ നഗരങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി പോരാടാം. ശരിയെന്ന് താൻ നിശ്ചയിക്കുന്നത് യഹോവ നടപ്പാക്കട്ടെ.”

13അനന്തരം യോവാബും സൈന്യവും അരാമ്യരെ ആക്രമിച്ചു. അരാമ്യർ യോവാബിൽ നിന്നും ഭക്തന്മാരിൽനിന്നും ഓടിപ്പോയി. 14അരാമ്യർ ഓടിപ്പോകുന്നതു കണ്ട അമ്മോന്യരും അബീശായിയുടെ മുമ്പിൽനിന്നും തങ്ങളുടെ നഗരത്തിലേക്കു ഓടിപ്പോയി. അതിനാൽ യോവാബ് അമ്മോന്യരുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ നിന്നും യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിയെത്തി.

വീണ്ടും യുദ്ധത്തിന് അരാമ്യർ നിശ്ചയിക്കുന്നു

15യിസ്രായേലുകാർ തങ്ങളെ തോല്പിച്ചതായി അരാമ്യർക്കു ബോധ്യമായി. അതിനാൽ അവർ ഒരു വലിയ സൈന്യമായി സംഘടിച്ചു. 16നദദേസർ, യൂഹ്രട്ടീസ്നദിയുടെ മറുകരയിലുള്ള അരാമ്യരെ കൊണ്ടുവരാൻ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു.

ആ അരാമ്യർ ഹേലാമിലേക്കു വന്നു. ഹദദേസെ രിന്റെ സേനാനായകനായ ശോബാക്ക് ആയിരുന്നു അവരുടെ നേതാവ്. 17ദാവീദ് ഇതേപ്പറ്റി അറിഞ്ഞു, അതിനാലദ്ദേഹം എല്ലാ യിസ്രായേലുകാരെയും സംഘടിപ്പിച്ചു. അവർ യോർദ്ദാൻ നദി കടന്ന് ഹേലാമിലേക്കു പോയി.

അവിടെ യുദ്ധസന്നദ്ധരായിരുന്ന അരാമ്യർ ദാവീദിന്റെ സേനയെ ആക്രമിച്ചു. 18എന്നാൽ ദാവീദ് അരാമ്യരെ തോല്പിക്കുകയും അരാമ്യർ യിസ്രായേലുകാരിൽനിന്നും ഓടിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. എഴുന്നൂറു ഭക്തന്മാരെയും നാല്പതിനായിരം തേരാളികളെയും ദാവീദ് വധിച്ചു. അരാമ്യസേനാനായകനായ ശോബാക്കിനെയും ദാവീദ് വധിച്ചു. 19യിസ്രായേലുകാർ തങ്ങളെ തോല്പിച്ചതായി ഹദദേസെരിനെ സേവിച്ച രാജാക്കന്മാർക്കു മനസ്സിലായി. അതിനാൽ അവർ യിസ്രായേലുമായി സമാധാനം സ്ഥാപിച്ച് അവരെ സേവിച്ചു. അമ്മോന്യരെ വീണ്ടും സഹായിക്കാൻ അരാമ്യർ യെന്നു.

ദാവീദ് ബത്ശേബയെ കണ്ടുമുട്ടുന്നു

11 രാജാക്കന്മാർ യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെടാറുള്ള വസന്തകാലത്തിൽ ദാവീദ്, യോവാബിനെയും തന്റെ സൈന്യത്തെയും മുഴുവൻ യിസ്രായേലുകാരെയും അമ്മോന്യരെ നശിപ്പിക്കാനയച്ചു. യോവാബിന്റെ സൈന്യം അവരുടെ തലസ്ഥാനനഗരമായ രബ്യയും ആക്രമിച്ചു.

എന്നാൽ ദാവീദ് യെരൂശലേമിൽ തങ്ങിയതേയുള്ളൂ. 2വൈകുന്നേരം അദ്ദേഹം തന്റെ കിടക്കയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റു. രാജകൊട്ടാരത്തിന്റെ മട്ടുപ്പാവിൽ അദ്ദേഹം ഉലാത്തി. മട്ടുപ്പാവിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ കുളിക്കുന്നത് ദാവീദ് കണ്ടു. അവൾ അതിസുന്ദരിയായിരുന്നു. 3അതിനാൽ ദാവീദ് തന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ വിളിച്ചുവരുത്തി അവളാരാണെന്ന് അന്വേഷിച്ചു. ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, “എലീയാമിന്റെ പുത്രിയും ഹിത്യനായ ഊരീയാവിന്റെ ഭാര്യയുമായ ബത്ശേബയാണ് അവൾ.”

4ബത്ശേബയെ തന്റെയടുത്തേക്കു കൊണ്ടുവരാൻ ദാവീദ് ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. അവൾ ദാവീദിന്റെയടുത്തു വരികയും അവൻ അവളുമായി ലൈംഗികവേഷ്ടയ്ക്കായിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവൾ സ്വയം കഴുകി തന്റെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. 5എന്നാൽ ബത്ശേബ ഗർഭിണിയായി. അവൾ തന്റെ അവസ്ഥയറിയിക്കാൻ ദാവീദിന് ഒരു സന്ദേശമയച്ചു. അവൾ അയാളോടു പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ഗർഭിണിയാണ്.”

തന്റെ പാപം ഒളിപ്പിക്കാൻ ദാവീദിന്റെ ശ്രമം

ദാവീദ് യോവാബിന് സന്ദേശം അയച്ചു. “ഹിത്യനായ ഊരീയാവിനെ ഇങ്ങോട്ടയയ്ക്കുക.”

അതിനാൽ യോവാബ് ഊരീയാവിനെ ദാവീദിന്റെയടുക്കലേക്കയച്ചു. 7ഊരീയാവുമായി ദാവീദ് സംഭാഷണം നടത്തി. യോവാബിനെപ്പറ്റിയും സൈന്യത്തെപ്പറ്റിയും യുദ്ധത്തെപ്പറ്റിയുമൊക്കെ ദാവീദ് ഊരീയാവിനോടു ചോദിച്ചു.

8അനന്തരം ദാവീദ് ഊരീയാവിനോടു പറഞ്ഞു, “വീട്ടിലേക്കു പോയി വിശ്രമിക്കുക.” ഊരീയാവ് രാജകൊട്ടാരത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു. രാജാവ് ഊരീയാവിന് ഒരു സമ്മാനവും

അയച്ചു. 9എന്നാൽ ഊരീയാവ് വീട്ടിലേക്കല്ല പോയത്. അയാൾ കൊട്ടാരവാതിലിനു പുറത്തു കിടന്നുറങ്ങി. എല്ലാ രാജഭൃത്യന്മാരെയും പോലെയാണയാളുറങ്ങിയത്. 10ഭൃത്യന്മാർ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “ഊരീയാവ് വീട്ടിലേക്കു പോയിട്ടില്ല.”

അനന്തരം ദാവീദ് ഊരീയാവിനോടു ചോദിച്ചു, “ദീർഘയാത്ര ചെയ്താണ് നീ വന്നത്. പിന്നെന്താണ് വീട്ടിലേക്കു പോകാത്തത്?”

11ഊരീയാവ് ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “വിശുദ്ധപെട്ടകവും യിസ്രായേൽഭക്തന്മാരും യെഹൂദയും കൂടാരങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു. എന്റെ യജമാനൻ യോവാബും എന്റെ യജമാനനായ രാജാവിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പുറത്ത് വലലിലും താമസിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഞാനെന്റെ വീട്ടിൽ പോയി കിടക്കുകയും ഭാര്യയോടൊത്ത് ശയിക്കുന്നതും ന്യായമല്ല.”

12ദാവീദ് ഊരീയാവിനോടു പറഞ്ഞു, “ഇന്ന് ഇവിടെ താമസിക്കുക. നാളെ നിന്നെ ഞാൻ യുദ്ധത്തിനു വിടാം.” ആ ദിവസം ഊരീയാവ് യെരൂശലേമിൽ തങ്ങി. പിറ്റേന്നു പ്രഭാതംവരെ അവൻ അവിടെ താമസിച്ചു. 13അനന്തരം ദാവീദ് ഊരീയാവിനോടു വീണ്ടും തന്നെ വന്നു കാണുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഊരീയാവ് ദാവീദിനോടൊപ്പം തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തു. ദാവീദ് ഊരീയാവിനു മദ്യം കൊടുത്തു ലക്കു കെടുത്തി. പക്ഷേ അപ്പോഴും ഊരീയാവ് വീട്ടിലേക്കു പോയില്ല. ആ സായാഹ്നത്തിൽ ഊരീയാവ് രാജഭൃത്യന്മാരോടൊപ്പം കൊട്ടാരത്തിനു പുറത്ത് ഉറങ്ങാൻ പോയി.

ഊരീയാവിനെ വധിക്കാൻ ദാവീദ് ആലോചന നടത്തുന്നു

14പിറ്റേന്നു കാലത്ത് ദാവീദ് യോവാബിന് ഒരു കത്തെഴുതി. ഊരീയാവിന്റെ കൈയിൽ കത്തു കൊണ്ടുപോകാൻ ഏല്പിച്ചു. 15കത്തിൽ, “യുദ്ധം കൊടുമ്പിരികൊള്ളുന്ന ഭാഗത്ത് മുൻ നിരയിൽ ഊരീയാവിനെ നിയോഗിക്കുക. അവനെ അവിടെ ഒറ്റയ്ക്കുവെക്കുക. യുദ്ധത്തിൽ അവൻ കൊല്ലപ്പെട്ടെട്ടെ” എന്നെഴുതിയിരുന്നു.

16യോവാബ് തന്റെ നിരീക്ഷണത്തിലൂടെ ഏറ്റവും ധീരന്മാരായ അമ്മോന്യരെ കണ്ടുപിടിച്ചു. അയാൾ ഊരീയാവിനെ ആ സ്ഥലത്തേക്കയയ്ക്കാൻ തെരഞ്ഞെടുത്തു. 17രബ്യയിലെ നഗരവാസികൾ യോവാബിനെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ഇറങ്ങി വന്നു. ദാവീദിന്റെ ഏതാനുമായികൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഹിത്യനായ ഊരീയാവും അവാരിലൊരാളായിരുന്നു. 18യുദ്ധത്തിലുണ്ടായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി യോവാബ് ദാവീദിനെ അറിയിച്ചു. 19യുദ്ധത്തിലെന്താണുണ്ടായതെന്ന് ദാവീദുരാജാവിനെ അറിയിക്കാൻ യോവാബ് ദൂതനോടു പറഞ്ഞു. 20“രാജാവപ്പോൾ കോപിച്ചേക്കാം. ‘യോവാബിന്റെ സൈന്യം എന്തിനാണ് നഗരത്തോട് അത്രയടുത്തു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പോയത്? അവന്റെ ഭക്തന്മാരുടെ നേർക്ക് നഗരമതിലിന്മേൽ നിന്നുകൊണ്ട് അമ്പെയ്യാൻ കഴിയുന്നവർ അവിടെയുണ്ടാകാമെന്ന് അവന് തീർച്ചയായും അറിയാമല്ലോ. 21യെരുബ്ബേശേത്തിന്റെ പുത്രനായ അബീമേലെക്കിനെ ഒരു സ്ത്രീ വധിച്ച കാര്യം അവൻ ഓർക്കുന്നില്ലേ? അത് തേബെബിലായിരുന്നു. നഗരമതിലിന്മേൽ നിന്നുകൊണ്ടാണവൾ അബീമേലേക്കിന്റെ മേൽ തിരികല്ലിന്റെ മേൽഭാഗം എടു

ക്കാൻ മടിച്ചു. ഈ മുപ്പന്മാരോടൊത്ത് ആഹാരം കഴിക്കാൻ അദ്ദേഹം വിസമ്മതിച്ചു. 18 ഏഴാം ദിവസം കൂട്ടി മരിച്ചു. കൂട്ടി മരിച്ച കാര്യം ദാവീദിനോടു പറയാൻ ഭൃത്യന്മാർ ഭയന്നു. അയാളെന്തെങ്കിലും കടുംകൈ ചെയ്തെങ്കിലോ എന്നായിരുന്നു അവരുടെ പേടി. അവർ കൂടി യാലോചിച്ചു, “കൂട്ടി ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ദാവീദ് നമ്മെ ശ്രവിക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ഇനി കൂട്ടി മരിച്ച വിവരം കേട്ടാൽ ദാവീദ് സ്വയം വല്ല കടുംകൈയും ചെയ്തേക്കാം.”

19 എന്നാൽ തന്റെ ദാസന്മാർ പിറുപിറുക്കുന്നതു ദാവീദു കണ്ടു. അപ്പോൾ കൂട്ടി മരിച്ചുവെന്ന് ദാവീദിനു മനസ്സിലായി. അതിനാൽ ദാവീദ് തന്റെ ദാസന്മാരോടു ചോദിച്ചു, “കൂട്ടി മരിച്ചോ? ഭൃത്യന്മാർ പറഞ്ഞു, “ഉവ്വ്, അവൻ മരിച്ചു.”

20 അപ്പോൾ ദാവീദ് നിലത്തുനിന്നും എഴുന്നേറ്റു. അയാൾ ദേഹം കഴുകി. അയാൾ തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ മാറി ധരിച്ചു. എന്നിട്ടയാൾ യഹോവയുടെ ആലയത്തിനുള്ളിലേക്കു ആരാധനയ്ക്കായി കയറി. എന്നിട്ടദ്ദേഹം ഭവനത്തിലേക്കു ചെന്ന് ആഹാരം ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അദ്ദേഹത്തിനു ഭക്ഷണം നൽകുകയും അദ്ദേഹമതു കഴിക്കുകയും ചെയ്തു.

21 ദാവീദിന്റെ ദാസന്മാർ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു, “അങ്ങനൊന്നിങ്ങനെയാക്കെ ചെയ്യുന്നത്? കൂട്ടി ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അങ്ങ് ഭക്ഷിക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. അങ്ങ് വിലപിച്ചു. എന്നാൽ കൂട്ടി മരിച്ചപ്പോൾ അങ്ങ് എഴുന്നേറ്റു ഭക്ഷിച്ചു.”

22 ദാവീദു പറഞ്ഞു, “കൂട്ടി ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ ആഹാരം കഴിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും വിലപിക്കുകയും ചെയ്തു. കാരണം, ‘യഹോവയ്ക്ക് എന്നോടു കരുണ തോന്നി കൂട്ടിയെ ജീവിക്കാൻ അനുവദിച്ചെങ്കിലോ’ എന്ന് ഞാൻ കരുതി. 23 എന്നാലപ്പോൾ കൂട്ടി മരിച്ചു. പിന്നെന്തിനു ഞാൻ ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കണം? കൂട്ടിയെ പുനർജീവിപ്പിക്കാൻ എനിക്കാവുമോ? ഇല്ല! ഒരു ദിനം ഞാനവന്റെയടുത്തേക്കു പോകും. പക്ഷേ അവന് എന്റെയടുത്തേക്കു മടങ്ങി വരാനാവില്ല.”

ശലോമോൻ ജനിക്കുന്നു

24 അനന്തരം ദാവീദ് തന്റെ പത്നിയായ ബത്ശേബയെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം അവളോടൊത്തു ശയിക്കുകയും അവളുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ബത്ശേബ വീണ്ടും ഗർഭവതിയായി. അവൾക്ക് മറ്റൊരു പുത്രനുണ്ടായി. ദാവീദ് അവന് ശലോമോൻ എന്നു പേരിട്ടു. യഹോവ ശലോമോനെ സ്നേഹിച്ചു. 25 യഹോവ പ്രവാചകനായ നാഥാനിലുടെ വചനം അയച്ചു. നാഥാൻ, ശലോമോൻ യെദീദ്യാവ് എന്നു പേരു നൽകി. യഹോവയ്ക്കു വേണ്ടിയാണു നാഥാൻ ഇതു ചെയ്തത്.

ദാവീദ് രബ്ബാ പിടിച്ചടക്കുന്നു

26 അമ്മോന്യരുടെ രബ്ബയ്ക്കെതിരെ യോവാബ് പടപൊതുതി. രാജാവിന്റെ നഗരം അദ്ദേഹം പിടിച്ചടക്കി. 27 യോവാബ് ദാവീദിന്റെയടുത്തേക്കു ദൂതന്മാരെ അയച്ചു പറഞ്ഞു, “ഞാൻ രബ്ബയ്ക്കെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്തു. ജലനഗരം ഞാൻ പിടിച്ചെടുത്തു. 28 ഇനി മറ്റുള്ളവരെയും കൂട്ടിവന്ന് ഈ നഗരത്തിനെതിരെ യുദ്ധം

ചെയ്യുക. ഞാനിതിനെ പിടിച്ചടക്കുമ്പോൾ ഈ നഗരം പിടിച്ചടക്കുക. ഞാൻ ഈ നഗരം പിടിച്ചെടുത്താൽ ഇത് എന്റെ പേരിൽ അറിയപ്പെടും.”

29 അപ്പോൾ ദാവീദ് എല്ലാവരെയും വിളിച്ചു കൂട്ടി. രബ്ബായിലേക്കു പോയി. അദ്ദേഹം രബ്ബായ്ക്കെതിരെ പടവെട്ടി. ആ നഗരം പിടിച്ചടക്കി. 30 ദാവീദ് അവരുടെ രാജാവിന്റെ തലയിൽ നിന്നും കിരീടം ഊതിയെടുത്തു. ആ സ്വർണ്ണക്കിരീടത്തിന് ഒരു താലന്ത് ഭാരമുണ്ടായിരുന്നു. കിരീടത്തിൽ വിലപിടിച്ച കല്ലുകളുണ്ടായിരുന്നു. അവർ കിരീടം ദാവീദിന്റെ ശിരസ്സിലണിയിച്ചു. നഗരത്തിൽനിന്നും വിലപിടിച്ച അനേകം സാധനങ്ങൾ ദാവീദ് എടുത്തു.

31 രബ്ബാനഗരത്തിൽനിന്നുള്ള ആളുകളെയും ദാവീദ് കൊണ്ടുവന്നു. അറക്കവാൾ, കുന്താലി, കോടാലി എന്നിവകൊണ്ടുള്ള ജോലിക്ക് അവരെ നിയമിച്ചു. ഇഷ്ടികകൊണ്ട് സാധനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാനും അവനവരെ ഏർപ്പെടുത്തി. എല്ലാ അമ്മോന്യനഗരത്തോടും ദാവീദ് അങ്ങനെതന്നെ ചെയ്തു. അനന്തരം ദാവീദും മുഴുവൻസൈന്യവും യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങി.

അമ്നോനും താമാരും

13 ദാവീദിന് അബ്ശാലോ എന്നു പേരായ ഒരു പുത്രനുണ്ടായിരുന്നു. താമാർ എന്നായിരുന്നു അബ്ശാലോമിന്റെ സഹോദരിയുടെ പേര്. അവൾ അതി സുന്ദരിയായിരുന്നു. ദാവീദിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ മറ്റൊരുവനായ അമ്നോൻ 2 താമാരിനെ സ്നേഹിച്ചു. താമാർ കന്യകയായിരുന്നു. അവളോടു മോശമായെന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ അയാൾ ആലോചിച്ചില്ല. എന്നാൽ അമ്നോൻ അവളോട് വളരെ കാമം തോന്നി. അവളെപ്പറ്റി വളരെ ചിന്തിച്ച അയാൾ സ്വയം രോഗിയായിത്തീർന്നു.

3 ദാവീദിന്റെ സഹോദരനായിരുന്ന ശിമെയുടെ പുത്രനായ യോനാദാബ് അമ്നോന്റെ ചങ്ങാതിയായിരുന്നു. യോനാദാബ് ബുദ്ധിമാനായിരുന്നു. 4 യോനാദാബ് അമ്നോനോടു പറഞ്ഞു, “ഓരോ ദിവസം ചെല്ലുന്നോറും നീ മെലിഞ്ഞു മെലിഞ്ഞു വരുന്നല്ലോ! നീ രാജാവിന്റെ പുത്രനാണ്! ധാരാളം ആഹാരം ഉണ്ടായിട്ടും നീയെന്താണു ക്ഷീണിക്കുന്നത്? എന്നോടു കാര്യം പറയൂ!” അമ്നോൻ യോനാദാബിനോടു പറഞ്ഞു, “താമാരിനെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്നാലവൾ എന്റെ അർദ്ധസഹോദരൻ അബ്ശാലോമിന്റെ സഹോദരിയാണ്.”

5 യോനാദാബ് അമ്നോനോടു പറഞ്ഞു, “പോയി ശയ്യയിൽ കിടക്കുക. രോഗിയായി നടിയ്ക്കുക. അപ്പോൾ നിന്റെ പിതാവ് നിന്നെ കാണാൻ വരും. അദ്ദേഹത്തോടു പറയുക, എന്റെ സഹോദരി താമാരിനെ ഇവിടെ വന്ന് എനിക്കു ഭക്ഷണം തരാൻ അനുവദിച്ചാലും. ‘അവൾ എന്റെ മുമ്പിൽവെച്ച് ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കട്ടെ. അപ്പോളെനിക്കതു കാണുകയും അവളുടെ കൈയിൽനിന്നു വാങ്ങിക്കഴിക്കുകയുമാകാമല്ലോ.’”

6 അങ്ങനെ, അമ്നോൻ കിടക്കയിൽ കിടക്കുകയും രോഗിയെപ്പോലെ നടിക്കുകയും ചെയ്തു. ദാവീദുരാജാവ് അമ്നോനെ കാണാൻ വന്നു. അമ്നോൻ ദാവീദുരാജാവിനോടു പറഞ്ഞു,

അവരുടെ ... തല അഥവാ “മിൽകോമിന്റെതല” അമ്മോന്യർ ആരാധിച്ചിരുന്ന ഒരു വ്യാജദൈവമാണ് മിൽകോം.

“ദയവായി എന്റെ സഹോദരി താമാരിനെ ഇങ്ങോട്ടയച്ചാലും. ഞാൻ നോക്കിനിൽക്കേ അവൾ എന്നിക്കുവേണ്ടി രണ്ട് അപ്പം ഉണ്ടാക്കണം. അപ്പോൾ എന്നിക്കു അവളുടെ കൈയിൽ നിന്നു തന്നെ ഭക്ഷിക്കാമല്ലോ.” ദാവീദ് താമാരിന്റെ വസതിയിലേക്കു ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. ദൂതന്മാർ താമാരിനോടു പറഞ്ഞു, “നിന്റെ സഹോദരനായ അമ്നോന്റെ വസതിയിൽ ചെന്ന് അയാൾക്കു ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക.”

താമാർ അമ്നോൻ ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കുന്നു

8അതിനാൽ താമാർ തന്റെ സഹോദരനായ അമ്നോന്റെ വസതിയിലേക്കു പോയി. അമ്നോൻ ശയ്യയിലായിരുന്നു. താമാർ കുറച്ചു മാവെടുത്ത് തന്റെ കൈകൾകൊണ്ടു പരത്തി അടയുണ്ടാക്കി. അമ്നോൻ നോക്കി നിൽക്കുവേയാണ് താമാർ ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്. 9അനന്തരം താമാർ അടകൾ ചട്ടിയിൽ നിന്നെടുത്ത് അമ്നോനു വേണ്ടി ഒരുക്കിവെച്ചു. എന്നാൽ അമ്നോൻ തിന്നാൻ വിസമ്മതിച്ചു. അമ്നോൻ തന്റെ ദാസന്മാരോടു പറഞ്ഞു, “പുറത്തേക്കു പോകൂ. എന്നിക്കല്ലെ സ്വൈരം തയ്യ!” അതിനാൽ അയാളുടെ ദാസന്മാരെല്ലാവരും മുറി വിട്ടു.

അമ്നോൻ തമാരിനെ ബലാസംഗം ചെയ്യുന്നു

10അനന്തരം അമ്നോൻ താമാരിനോടു പറഞ്ഞു, “ഭക്ഷണവുമായി എന്റെ കിടപ്പറയിൽ വരിക. എന്നിട്ടെനിക്ക് കൈകൾകൊണ്ട് ഭക്ഷണം വാരിത്തരിക.” അതിനാൽ താമാർ തന്റെ സഹോദരനു വേണ്ടി താനുണ്ടാക്കിയ അടകളുമെടുത്ത് അയാളുടെ കിടപ്പറയിലേക്കു പോയി. 11അവൾ അയാൾക്കു ഭക്ഷണം നൽകാൻ തുടങ്ങി. എന്നാലയാൾ അവളുടെ കൈയിൽ കടന്നു പിടിച്ചു. അവൻ അവളോടു പറഞ്ഞു, “സഹോദരീ, വന്ന് എന്നോടൊപ്പം ശയിക്കൂ.”

12താമാർ അമ്നോനോടു പറഞ്ഞു, “വേണ്ട സഹോദരാ! എന്നെ അതു ചെയ്യാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കരുത്! ഈ നാണം കെട്ടുകാര്യം ചെയ്യരുത്! ഇത്തരം കൊടുംകൃത്യങ്ങൾ യിസ്രായേലിൽ ഒരിക്കലും ചെയ്യപ്പെടരുത്! 13എനിക്ക് ഇതിന്റെ നാണക്കേടിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും മോചിതയാവാൻ കഴിഞ്ഞെന്നുവരില്ല. ജനങ്ങൾ നിന്നെയൊരു സാധാരണ കുറ്റവാളിയായിക്കാണും. ദയവായി രാജാവിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ അദ്ദേഹം നിന്നെ അനുവദിക്കും.”

14എന്നാൽ അമ്നോൻ താമാരിന്റെ വാക്കുകൾ ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. അയാൾ താമാരിനെക്കാൾ കരുത്തനായിരുന്നു. അയാൾ അവളുമായി ബലാൽക്കാരേണവേഴ്ചയിലേർപ്പെട്ടു. 15അനന്തരം അമ്നോൻ താമാരിനെ വെറുക്കാൻ തുടങ്ങി. മുസ് അവളെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നതിനേക്കാൾ തീവ്രമായി അമ്നോൻ അവളെ വെറുത്തു. അമ്നോൻ താമാരിനോടു പറഞ്ഞു, “ഇവിടുന്ന് എഴുന്നേറ്റു പോകൂ!” 16താമാർ അമ്നോനോടു പറഞ്ഞു, “അരുത്! എന്നെയിങ്ങനെ പറഞ്ഞയയ്ക്കരുത്. അതു നീ എന്നോടൊപ്പം ചെയ്തതിനെക്കാൾ വളരെ മോശമായേക്കാം.” എന്നാൽ അമ്നോൻ അതു ചെവിക്കൊണ്ടില്ല.

17അമ്നോൻ തന്റെ ഭൃത്യനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, “ഈ പെണ്ണിനെ പിടിച്ചിവിടുന്നു പുറത്താക്കി കതകടയ്ക്കൂ.” 18അതിനാൽ അമ്നോ

ന്റെ ഭൃത്യൻ താമാരിനെ പിടിച്ചു പുറത്താക്കി കതകടച്ചു.

ബഹുവർണ്ണമായൊരു നീളൻ മേലങ്കിയായിരുന്നു താമാർ ധരിച്ചിരുന്നത്. രാജാവിന്റെ കന്യകകളായ പുത്രിമാർ അത്തരം വസ്ത്രമാണ് ധരിക്കാൻ. 19താമാർ തന്റെ ബഹുവർണ്ണക്കുപ്പായം വലിച്ചുകീറി. തലയിൽ ചാരം വാരിപുശി. എന്നിട്ടവൾ തലയിൽ കൈവെച്ചു കരയാൻ തുടങ്ങി.

20അനന്തരം താമാരിന്റെ സഹോദരൻ അബ്ശാലോം അവളോടു പറഞ്ഞു, “നീ നിന്റെ സഹോദരൻ അമ്നോനുമൊത്തു ശയിച്ചോ? അവൻ നിന്നെ ഉപദ്രവിച്ചുവല്ലോ? എന്റെ സഹോദരീ, ശാന്തയാകൂ.* അമ്നോൻ നിന്റെ സഹോദരനാണ്. അതിനാൽ നാമിതു കൈകാര്യം ചെയ്യണം. ഇതു നിന്നെ വ്യാകുലപ്പെടുത്താനിടയാക്കരുത്.” അതിനാൽ താമാർ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അവൾ അബ്ശാലോമിന്റെ വസതിയിൽ വ്യസനത്തോടെ, ഏകയായി വസിച്ചു.

21ദാവീദുരാജാവ് ഈ വാർത്ത കേട്ടു. അദ്ദേഹം കോപാകുലനായി. 22അബ്ശാലോം അമ്നോനെ വെറുത്തു. അയാൾ അമ്നോനോടു നല്ലതോ ചീത്തയോ ആയ ഒറ്റവാക്കു പോലും പറഞ്ഞില്ല. തന്റെ സഹോദരി താമാരിനെ ബലാസംഗം ചെയ്തതിനാലാണ് അബ്ശാലോം അമ്നോനെ വെറുത്തത്.

അബ്ശാലോമിന്റെ പ്രതികാരം

23രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞ് ബാൽഹാസേറിൽ അബ്ശാലോമിന്റെ ആടുകളെ രോമം മുറിക്കുവാൻ ചിലരെത്തി. എല്ലാ രാജകുമാരന്മാരെയും അതു കാണാൻ അബ്ശാലോം ക്ഷണിച്ചു. എശ്രമയീമിനടുത്തുള്ള ബാൽഹാസോറിലാണതു നടന്നത്. 24അബ്ശാലോം രാജാവിന്റെ യടുത്തെത്തി പറഞ്ഞു, “എന്റെയാടുകളുടെ രോമം മുറിക്കാൻ ആളുകളെത്തിയിരിക്കുന്നു. ദയവായി അങ്ങ് ഭൃത്യന്മാരോടുകൂടി വന്ന് അതുകണ്ടാലും.”

25ദാവീദുരാജാവ് അബ്ശാലോമിനോടു പറഞ്ഞു, “വേണ്ട മകനേ ഞങ്ങളെല്ലാവരും വന്നാൽ അതു നിനക്കൊരു ഭാരമാകും.” അബ്ശാലോം ദാവീദിനോടു ചെല്ലണമെന്ന് വളരെ യാചിച്ചു. ദാവീദ് പോയില്ലെങ്കിലും തന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകി. 26അബ്ശാലോം പറഞ്ഞു, “അങ്ങ് വരുന്നില്ലെങ്കിൽ ദയവായി എന്റെ സഹോദരൻ അമ്നോനെ എന്നോടൊപ്പം വരാൻ അനുവദിച്ചാലും.” ദാവീദുരാജാവ് അബ്ശാലോമിനോടു ചോദിച്ചു, “അവനെത്തിനാണു നിന്നോടൊപ്പം വരേണ്ടത്?”

27അബ്ശാലോം ദാവീദിനോടു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ഒടുവിൽ അമ്നോനും മറ്റു രാജകുമാരന്മാരും അബ്ശാലോമിനോടൊപ്പം പോകുന്നതിന് ദാവീദ് അനുവദിച്ചു.

അമ്നോൻ വധിക്കപ്പെടുന്നു

28അനന്തരം അബ്ശാലോം തന്റെ ഭൃത്യന്മാർക്ക് ഈ കല്പന നൽകി, “അമ്നോനെ നിരീക്ഷി

എന്റെ ... ശാന്തയാകൂ ഈ പ്രശ്നം പൊതുവേദിയിലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അബ്ശാലോം അവളോടു പറഞ്ഞു. ഈ പ്രശ്നം കുടുംബാംഗങ്ങളുടെയിടയിൽ വച്ചുതന്നെ പരിഹരിക്കാമെന്നും, അങ്ങനെ കുടുംബത്തിന്മേൽ വീഴ്ചയായിരുന്ന അപവാദപ്രചരണവും നാണക്കേടും ഒഴിവാക്കാമെന്നുമായിരുന്നിരിക്കാം അബ്ശാലോമിന്റെ പ്രതീക്ഷ.

കുക. അവൻ വീഞ്ഞു കുടിച്ചു മദിച്ചിരിക്കുക നോൾ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവു നൽകും. നിങ്ങൾ അമ്മനോനെ ആക്രമിച്ചു വധിക്കണം. ശിക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന യേശുവേലോ. വേണ്ട. നിങ്ങളാകട്ടെ എന്റെ കല്പന അനുസരിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. ധൈര്യമായിരിക്കുക.” 29അതിനാൽ അബ്ശാലോമിന്റെ യുവഭടന്മാർ അയാൾ പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്തു. അവർ അമ്മനോനെ വധിച്ചു. എന്നാൽ ദാവീദിന്റെ മറ്റു പുത്രന്മാരെല്ലാവരും അവരവരുടെ കോവർ കഴുതമേൽ കയറി രക്ഷപ്പെട്ടു.

അമ്മനോന്റെ മരണവാർത്ത ദാവീദു കേൾക്കുന്നു

30രാജകുമാരന്മാർ പട്ടണത്തിലേക്കുള്ള യാത്രയിലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഉണ്ടായ കാര്യത്തെപ്പറ്റി ദാവീദുരാജാവിനു സന്ദേശം ലഭിച്ചത്, “അബ്ശാലോ. എല്ലാ രാജകുമാരന്മാരെയും വധിച്ചു! ഒരാൾപോലും ജീവനോടെ അവശേഷിച്ചിട്ടില്ല!” എന്നായിരുന്നു. 31ദാവീദുരാജാവ് തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ വലിച്ചുകീറി നിലത്തു കിടന്നു. ദാവീദിനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ വലിച്ചുകീറി.

32എന്നാൽ ദാവീദിന്റെ സഹോദരനായ ശിമെയുടെ പുത്രൻ യോനാദാബ് അപ്പോൾ പറഞ്ഞു, “രാജകുമാരന്മാരെല്ലാവരും കൊല്ലപ്പെട്ടതായി കരുതരുത്! അമ്മനോൻ മാത്രമാണ് മരിച്ചത്. തന്റെ സഹോദരി താമാരിനെ അമ്മനോൻ ബലാത്സംഗം ചെയ്ത നാൾമുതൽ അബ്ശാലോ ആലോചിക്കുന്നതാണ് ഇക്കാര്യം. 33എന്റെ യജമാനനായ രാജാവേ, അങ്ങയുടെ പുത്രന്മാരെല്ലാവരും മരിച്ചതായി കരുതരുത്. അമ്മനോൻ മാത്രമേ മരിച്ചിട്ടുള്ളൂ.”

34അബ്ശാലോ ഓടിപ്പോയി. നഗരമതിലിന്മേൽ ഒരു പാറാവുകാരൻ നില്ക്കുകയായിരുന്നു. കുന്നിന്റെ മറുവശത്തുനിന്നു ഒരുപാടു പേർ വരുന്നത് അയാൾ കണ്ടു. 35അതിനാൽ യോനാദാബ് ദാവീദുരാജാവിനോടു പറഞ്ഞു, “നോക്കൂ, ഞാൻ പറഞ്ഞതാണു ശരി! രാജകുമാരന്മാർ വരുന്നുണ്ട്.” 36യോനാദാബ് അങ്ങനെ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞയുടനെ രാജകുമാരന്മാർ വന്നു കയറി. അവർ ഉച്ചത്തിൽ കരയുകയായിരുന്നു. ദാവീദും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഴുവൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഉച്ചത്തിൽ കരയാൻ തുടങ്ങി. 37ദാവീദും തന്റെ പുത്രനുവേണ്ടി നിത്യവും വിലപിച്ചു.

അബ്ശാലോ. ഗെശുരിലേക്കു രക്ഷപ്പെടുന്നു

അബ്ശാലോ. ഗെശുരിലെ രാജാവായ അമ്മീഹൂദിന്റെ പുത്രനായ, താൽമായിട്ടുടെ അടുത്തേക്കു ചെന്നു.* 38അബ്ശാലോ. അവിടെ മൂന്നുവർഷം വസിച്ചു. 39അമ്മനോന്റെ മരണത്തിൽ ദുഃഖാചരണം കഴിഞ്ഞതോടെ രാജാവിന് ആശ്വാസമുണ്ടായി. എങ്കിലും അബ്ശാലോമിനായി അദ്ദേഹം കൊതിച്ചു.

ജ്ഞാനിയായ സ്ത്രീയെ യോവാബ് ദാവീദിന്റെയടുത്തേക്കയയ്ക്കുന്നു

14 അബ്ശാലോമിന്റെ നഷ്ടത്തിൽ ദാവീദുരാജാവ് അതീവ ദുഃഖിതനാണെന്ന് സൈന്യയുടെ പുത്രനായ യോവാബ് മനസ്സിലാക്കി. 2അതിനാൽ ജ്ഞാനിയായ ഒരു

അബ്ശാലോ. ... ചെന്നു അബ്ശാലോമിന്റെ മുത്തച്ഛനായിരുന്നു താൽമായി. 2 ശമു. 3:3 കാണുക.

സ്ത്രീയെ വരുത്തുന്നതിന് യോവാബ് തെക്കോവയിലേക്കു ആളയച്ചു. ആ സ്ത്രീയോടു യോവാബു പറഞ്ഞു, “വളരെ ദുഃഖിതയായി അഭിനയിക്കുക. ശോകം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുക. നിന്റെ ദേഹത്തോ തലയിലോ എണ്ണ പുരട്ടരുത്. വേഷജ്ഞാപികൾ അണിയാതിരിക്കുക. മരിച്ച ഒരു ബന്ധുവിനെ ചൊല്ലി കുറേനാളായി വിലപിക്കുന്ന ഒരുവളെപ്പോലെ അഭിനയിക്കണം, 3രാജാവിന്റെ അടുത്തേക്കു ചെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നതുപോലെ യൊക്കെ പറയുക.” അനന്തരം എന്താണു പറയേണ്ടതെന്ന് യോവാബ് അവൾക്കു പറഞ്ഞു കൊടുത്തു.

4അനന്തരം തെക്കോവക്കാരി രാജാവിനോടു സംസാരിച്ചു. അവൾ നിലത്തു വീണു. അവളുടെ മുഖം നിലത്തു സ്പർശിച്ചു. നമസ്കരിച്ചു കൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു, “എന്നെ രക്ഷിക്കൂ രാജാവേ!” 5ദാവീദുരാജാവ് അവളോടു ചോദിച്ചു, “നിനക്കെന്താണു പ്രശ്നം?”

ആ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു, “ഞാനൊരു വിധവയാണ്. എന്റെ ഭർത്താവ് മരണമടഞ്ഞു. 6എന്നിടം രണ്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. അവർ വയലിൽവെച്ച് തമ്മിൽ വഴക്കുണ്ടാക്കി. ആരും അവരെ തടയാനുമില്ല. ഒരു പുത്രൻ മറ്റൊന്നെ വധിച്ചു. 7ഇപ്പോൾ കുടുംബം മുഴുവനും എനിക്ക് കൈമാറ്റമായി. അവർ എന്നോടു പറഞ്ഞു, ‘തന്റെ സഹോദരനെ വധിച്ചവനെ കൊണ്ടുവരിക. ഞങ്ങൾ അവനെ വധിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവൻ തന്റെ സഹോദരനെ കൊന്നു.’ എന്റെ പുത്രൻ അഗ്നിയുടെ അവസാനത്തെ കനലാണ്. അവർ അവനെ വധിച്ചാൽ ആ അഗ്നി അണഞ്ഞു തീരും. തന്റെ പിതൃസ്വത്തിനവകാശിയായ അവശേഷിക്കുന്ന ഏക പുത്രനാണവൻ. അതിനാൽ എന്റെ മരിച്ച ഭർത്താവിന്റെ സ്വത്ത് അന്യം നിന്നുപോവുകയും അവന്റെ നാമം ഭൂമിയിൽനിന്ന് തുടച്ചു മാറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്യും.”

8അനന്തരം രാജാവ് സ്ത്രീയോടു പറഞ്ഞു, “വീട്ടിലേക്കുപോകൂ. ഞാനിക്കാര്യം നോക്കിക്കൊള്ളാം.” 9തെക്കോവക്കാരി രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു, “എന്റെ യജമാനനായ രാജാവേ, കുറ്റം എന്റെ മേലിരിക്കട്ടെ! അങ്ങയും രാജ്യവും നിഷ്കളങ്കരാണ്.” 10ദാവീദുരാജാവു പറഞ്ഞു, “ആരെങ്കിലും നിന്നോടു ചീത്തക്കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ അയാളെ എന്റെയടുത്തേക്കു കൊണ്ടുവരിക. അവൻ വീണ്ടും അങ്ങനെ ചെയ്തില്ല.”

11അവൾ പറഞ്ഞു, “അവരെ തടയുമെന്ന് ദയവായി അങ്ങയുടെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്താലും. തന്റെ സഹോദരനെ വധിച്ചതിന് എന്റെ പുത്രനെ അവർക്കു ശിക്ഷിക്കണം. എന്റെ മകനെ കൊല്ലാൻ അവരെ അനുവദിക്കില്ലെന്ന് ഉറപ്പു തന്നാലും.” ദാവീദു പറഞ്ഞു, “ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന യഹോവയാണെ, നിന്റെ മകനെ ആരും ഉപദ്രവിക്കില്ല. അവന്റെ തലയിലെ ഒരു രോമം പോലും നിലത്തു വീഴില്ല.”

12സ്ത്രീ പറഞ്ഞു, “എന്റെ യജമാനനും രാജാവുമായവനേ, ചിലതു കൂടി പറയാൻ എന്നെ അനുവദിച്ചാലും.” രാജാവു പറഞ്ഞു, “പറയൂ.”

13അപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു, “ദൈവത്തിന്റെ ജനതയ്ക്കെതിരെ അങ്ങേനീനാണിക്കാര്യങ്ങൾ ആലോചിച്ചത്? അതേ, ഇതുപറയവേ,

അങ്ങുതന്നെ കുറ്റക്കാരനാണെന്നു സ്വയം തെളിയിച്ചു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അങ്ങ് ഓടിച്ചു വിട്ടു പുത്രനെ നാട്ടിലേക്കു തിരികെ കൊണ്ടുവന്നില്ല. **14**നമ്മളെല്ലാവരും ഒരു ദിവസം മരിക്കും. ഭൂമിയിൽ തളിച്ച വെള്ളംപോലെയാണു നാം. ഈ വെള്ളം ഒന്നിച്ചുകൂട്ടാൻ ഒരാൾക്കും കഴിയില്ല. ദൈവം മനുഷ്യനോടു പൊറുക്കുന്നുവെന്ന് അങ്ങയ്ക്കറിയാം. സുരക്ഷയ്ക്കായി ഓടിപ്പോകാൻ നിർബന്ധിതരായവർക്കായി ദൈവം ആസൂത്രണം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവരെ അവനിൽ നിന്നകലാൻ അവൻ അനുവദിക്കില്ല! **15**എന്റെ യജമാനനും രാജാവുമായവനേ, ഞാനിക്കാര്യങ്ങൾ അങ്ങയോടു പറയുന്നതെന്തിനെന്നോ? ആളുകൾ എന്നെ യേറ്റെടുത്തി. ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു, 'രാജാവിനോട് ഇതെല്ലാം പറയണം. അദ്ദേഹമെന്നെ സഹായിക്കും.' **16**രാജാവ് എന്നെ ശ്രവിക്കുകയും എന്നെയും എന്റെ പുത്രനെയും വധിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ദൈവം ഞങ്ങൾക്കു നൽകിയവയിൽനിന്നും ഞങ്ങളെ അകറ്റുകയേ അയാൾക്കു വേണ്ടൂ." **17**എന്റെ യജമാനനായ രാജാവിന്റെ വാക്കുകൾ എന്നിക്കു സമാധാനം തരുമെന്നറിയണം. എന്തെന്നാൽ അങ്ങ് ദൈവത്തിന്റെ ഒരു ദൂതനെപ്പോലെയാകുന്നു. തെറ്റും ശരിയും അങ്ങയ്ക്കറിയാം. അങ്ങയുടെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവ അങ്ങയോടൊപ്പമാണ്."

18ദാവീദുരാജാവ് അവളോടു മറുപടി പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യത്തിനു നീ മറുപടി പറയണം." അവൾ പറഞ്ഞു, "എന്റെ യജമാനനും രാജാവുമായവനേ, ദയവായി ചോദിച്ചാലും." **19**രാജാവു ചോദിച്ചു, "ഇതെല്ലാം പറയാൻ യോവാബ് നിന്നോടു പറഞ്ഞതല്ലേ?"

അവൾ മറുപടി പറഞ്ഞു, "എന്റെ യജമാനനും രാജാവുമായ അങ്ങു ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോലെ, അങ്ങു പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്! ഇതെല്ലാം പറയാൻ അങ്ങയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥനായ യോവാബ് എന്നോടു പറഞ്ഞു. **20**അങ്ങ് കാര്യങ്ങൾ വാസ്തവമായി മനസ്സിലാക്കും എന്നതിനാലാണ് യോവാബ് ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്. എന്റെ യജമാനനേ, അങ്ങ് ദൈവത്തിന്റെ ദൂതനെപ്പോലെ വിവേകശാലിയാണ്. ഭൂമിയിൽ സുഭവിക്കുന്നതെന്തും അങ്ങറിയുന്നു."

അബ്ശാലോ. യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങുന്നു

21രാജാവ് യോവാബിനോടു പറഞ്ഞു, "ഇതാ, ഞാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്തപോലെ ചെയ്യാം. ഇനി ദയവായി അബ്ശാലോമിനെ തിരികെ കൊണ്ടുവരിക."

22യോവാബ് നമസ്കരിച്ചു. ദാവീദുരാജാവിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടയാൾ പറഞ്ഞു, "അങ്ങ് എന്നിൽ സംപ്രീതനായെന്ന് ഇന്ന് ഞാനറിയുന്നു. ഞാനാവശ്യപ്പെട്ടത് അങ്ങു ചെയ്തതിനാലാണ് ഞാനതറിയുന്നത്." **23**അനന്തരം യോവാബ് എഴുന്നേറ്റ് ഗെശുരിലേക്കു പോയി അബ്ശാലോമിനെ യെരൂശലേമിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു. **24**എന്നാൽ ദാവീദുരാജാവു പറഞ്ഞു, "അബ്ശാലോ. അവന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു മടങ്ങിക്കൊള്ളട്ടെ. എന്നെക്കാണാൻ അവൻ വരേണ്ട." അതിനാൽ അബ്ശാലോ. സ്വവസതിയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. അബ്ശാലോമിന് രാജാവിനെ കാണാൻ പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

25അബ്ശാലോമിന്റെ സൗന്ദര്യത്തെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ വീമ്പിളക്കിയിരുന്നു. യിസ്രായേലിൽ അബ്ശാലോമിനോളം സുന്ദരനായി ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അയാളുടെ ശരീരത്തിൽ ആപാദചൂഡം യാതൊരു വൈരുദ്ധ്യവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. **26**എല്ലാ വർഷാവസാനവും അബ്ശാലോ. തന്റെ മുടിമുറിച്ച് തുക്കിയിരുന്നു. മുടിക്ക് അഞ്ചു പൗണ്ട് തൂക്കമുണ്ടായിരുന്നു. **27**അബ്ശാലോമിന് മൂന്നു പുത്രന്മാരും ഒരു പുത്രിയുമുണ്ടായിരുന്നു. താമാർ എന്നായിരുന്നു ആ പുത്രിയുടെ പേര്. താമാർ സുന്ദരിയായിരുന്നു.

തന്നെ വന്നു കാണാൻ അബ്ശാലോ. യോവാബിനെ നിർബന്ധിക്കുന്നു

28ദാവീദുരാജാവിനെ സന്ദർശിക്കാൻ അനുവാദം ലഭിക്കാതെ അബ്ശാലോ. രണ്ടു സമ്പൂർണ്ണസംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ താമസിച്ചു. **29**അബ്ശാലോ. യോവാബിന്റെയടുത്തേക്കു തനിക്കു രാജാവിനെ കാണാൻ അനുമതി അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. എന്നാൽ യോവാബ് അബ്ശാലോമിന്റെയടുത്തേക്കു വന്നില്ല. അബ്ശാലോ. രണ്ടാമതും ഒരു സന്ദേശമയച്ചു. എന്നാൽ അപ്പോഴും യോവാബ് വരാൻ വിസമ്മതിച്ചു.

30അനന്തരം അബ്ശാലോ. തന്റെ ദാസന്മാരോടു പറഞ്ഞു, "നോക്കൂ, യോവാബിന്റെ വയൽ എന്റേതിനോടു ചേർന്നാണല്ലോ. അയാളുടെ യവം അവിടെ വളർന്നു നില്ക്കുന്നു. പോയി അതിനു തീ വയ്ക്കുക." അതിനാൽ അബ്ശാലോമിന്റെ ദാസന്മാർ യോവാബിന്റെ വയലിൽ തീ വയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. **31**യോവാബ് എഴുന്നേറ്റ് അബ്ശാലോമിന്റെയടുത്തേക്കു വന്നു. യോവാബ് അബ്ശാലോമിനോടു ചോദിച്ചു, "നിന്റെ ദാസന്മാരെന്തിനാണ് എന്റെ വയലിനു തീയിട്ടത്?"

32അബ്ശാലോ. യോവാബിനോടു പറഞ്ഞു, "ഞാൻ നിനക്കൊരു സന്ദേശമയച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങോട്ടു വരാൻ നിന്നോടു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. നിന്നെ രാജാവിന്റെയടുത്തേക്ക് അയയ്ക്കാനായിരുന്നു അത്. ഗെശുരിൽനിന്ന് എന്നെ തിരിച്ചു വിളിച്ചതെന്തിനാണെന്ന് നിന്നെക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിപ്പിക്കാൻ ഞാനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എന്നിക്ക് അദ്ദേഹത്തെ കാണാനനുവാദമില്ല. അതിനാൽ ഞാൻ ഗെശുരിൽതന്നെ തങ്ങുന്നതായിരിക്കും നല്ലത്. ഇനി രാജാവിനെ കാണാൻ എന്നെ അനുവദിക്കുക. ഞാൻ പാപം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന് എന്നെ വധിക്കാമല്ലോ!"

അബ്ശാലോ. ദാവീദുരാജാവിനെ സന്ദർശിക്കുന്നു

33യോവാബ് അപ്പോൾ രാജാവിനെ ചെന്നുകണ്ട് അബ്ശാലോ. പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. രാജാവ് അബ്ശാലോമിനെ വരുത്തി. അപ്പോൾ അബ്ശാലോ. രാജാവിന്റെയടുത്തേക്കു വന്നു. അബ്ശാലോ. രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ താണു നമസ്കരിച്ചു. രാജാവ് അബ്ശാലോമിനെ ചുംബിക്കുകയും ചെയ്തു.

അബ്ശാലോ. അനേകം പേരെ സുഹൃത്തുക്കളാക്കുന്നു

15 അതിനുശേഷം അബ്ശാലോ. തനിക്കായി ഒരു തേരും ഏതാനും കുതിരക

ളെയും സംഘടിപ്പിച്ചു. അയാളുടെ രഥത്തിനു മുമ്പിൽ ഓടുന്നതിന് അമ്പതു പേരും ഉണ്ടായിരുന്നു. **2**അബ്ശാലോം പുലർച്ചെ ഉണർന്നെണീറ്റ് കവാടത്തിനരികിൽ വന്നു നിന്നു. ദാവീദുരാജാവിന്റെയടുത്തേക്കു നീതി തേടി പോകുന്നവർക്കായി അബ്ശാലോം കാത്തു നിന്നു. അപ്പോൾ അബ്ശാലോമിന് അയാളോടു സംസാരിക്കാനാവും. അയാൾ ചോദിക്കും, “നീ ഏതു നഗരക്കാരനാണ്?” “ഞാൻ യിസ്രായേലിലെ ഇന ഗോത്രത്തിൽനിന്നുള്ളവനാണ്” എന്ന് അയാൾ പറയും. **3**അപ്പോൾ അബ്ശാലോം പറയും, “നോക്കൂ, നിന്റെ ഭാഗത്താണു നീതി. എന്നാൽ ദാവീദുരാജാവ് അതു ചെവികൊള്ളില്ല.”

4അബ്ശാലോം ഇത്ര കൂടി പറയും, “ഓ, എന്തെ ആരെങ്കിലും ഈ രാജ്യത്തെ ന്യായാധിപൻ ആക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ! അപ്പോൾ എന്റെയടുത്ത് എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ പ്രശ്നങ്ങളുമായി വരുന്ന ഏതൊരുവനെയും എനിക്കു സഹായിക്കാമല്ലോ. അയാളുടെ പ്രശ്നത്തിനു നീതിയുക്തമായ പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കാൻ എനിക്കായേറെന.”

5ആരെങ്കിലുമൊരാൾ അബ്ശാലോമിന്റെ മുമ്പിൽവന്നു നമസ്കരിക്കാൻ തുനിഞ്ഞാൽ അബ്ശാലോം അയാളെ വളരെയടുത്ത ഒരു സുഹൃത്തിനോടെന്നപോലെ പെരുമാറും. അബ്ശാലോം ഇറങ്ങിവന്ന് അയാളെ സ്പർശിക്കുകയും ചുംബിക്കുകയും ചെയ്യും. **6**ദാവീദുരാജാവിന്റെയടുക്കൽ നീതി തേടിയെത്തുന്ന എല്ലാ യിസ്രായേലുകാരോടും അബ്ശാലോം അങ്ങനെ പെരുമാറി. അങ്ങനെ അയാൾ സകല യിസ്രായേലുകാരുടെയും മനം കവർന്നു.

ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം തട്ടിയെടുക്കാൻ അബ്ശാലോം ആലോചിക്കുന്നു

7നാലു വർഷങ്ങൾക്കു* ശേഷം അബ്ശാലോം ദാവീദുരാജാവിനോടു പറഞ്ഞു, “ഞാൻ യഹോവയ്ക്കു നേർന്ന വിശേഷവാഗ്ദാനം നിറവേറ്റാൻ ഹെബ്രോണിലേക്ക് പോകാൻ ദയവായി എന്നെ അനുവദിച്ചാലും. **8**അരാം ഗെശുരിൽ താമസിക്കുവേയാണ് ഞാൻ ആ വാഗ്ദാനം നൽകിയത്. ഞാൻ പറഞ്ഞു, ‘യഹോവ എന്നെ യെരൂശലേമിലേക്കു മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നാൽ ഞാൻ യഹോവയെ സേവിക്കും.’” **9**ദാവീദുരാജാവു പറഞ്ഞു, “സമാധാനത്തിൽ പോകൂ.” അബ്ശാലോം ഹെബ്രോണിലേക്കു പോയി. **10**എന്നാൽ അബ്ശാലോം മുഴുവൻ യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങൾക്കിടയിലും ചാരന്മാരെ അയച്ചു. ഈ ചാരന്മാർ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ കാഹളം കേൾക്കുമ്പോൾ അബ്ശാലോം ഹെബ്രോണിൽ രാജാവായിരിക്കുന്നു എന്ന് വിളിച്ചു പറയണം!”

11അബ്ശാലോം ഇരുനൂറു പേരെ തന്നോടൊപ്പം വരാൻ ക്ഷണിച്ചു. അവർ അയാളോടൊപ്പം യെരൂശലേം വിട്ടു. പക്ഷേ അയാളുടെ പരിപാടികൾ അവർക്കറിയില്ലായിരുന്നു. **12**ദാവീദിന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കളിൽ ഒരാളായിരുന്നു അഹീമോഹേൽ. ഗീലോപട്ടണക്കാരനായിരുന്നു അയാൾ. അബ്ശാലോം വഴിപാട് വലിയയർപ്പിക്കവേ, തന്റെ നഗരത്തിൽ നിന്നുവരാൻ അയാൾ അഹീമോഹേലിനെ ക്ഷണിച്ചു. അബ്ശാലോമിന്റെ ആസൂത്രണങ്ങൾ നന്നാ

യി വിജയിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. കൂടുതലാളുകൾ അയാളെ പിന്തുണയ്ക്കാനും തുടങ്ങി.

അബ്ശാലോമിന്റെ ഗൂഢാലോചന ദാവീദ് മനസ്സിലാക്കുന്നു

13ഇക്കാര്യം ദാവീദിനോടു പറയാൻ ഒരാൾ വന്നു. അയാൾ പറഞ്ഞു, “യിസ്രായേൽജനത അബ്ശാലോമിനെ പിന്തുടരാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.” **14**അപ്പോൾ ദാവീദ് തന്നോടൊപ്പം യെരൂശലേമിലുണ്ടായിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു പറഞ്ഞു, “നമുക്കു രക്ഷപ്പെടണം! നമ്മൾ രക്ഷപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ അബ്ശാലോം നമ്മെ പോകാനനുവദിച്ചുവെന്നു വരില്ല. അബ്ശാലോം നമ്മെ പിടികൂടും മുമ്പേ നമുക്കു രക്ഷപ്പെടാം. അവൻ നമ്മെയെല്ലാം കൊല്ലും. യെരൂശലേമിലെ ജനതയേയും അയാൾ കൊല്ലും.”

15രാജാവിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു, “അങ്ങു കല്പിക്കുമ്പോലെ ഞങ്ങൾ ചെയ്യാം.”

ദാവീദും കൂട്ടരും രക്ഷപ്പെടുന്നു

16ദാവീദുരാജാവ് തന്റെ കൊട്ടാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരോടുംമൊപ്പം പുറത്തു കടന്നു. കൊട്ടാരം പരിപാലിക്കുന്നതിന് രാജാവ് തന്റെ പത്തു ഭാര്യമാരെ അവിടെ ഉപേക്ഷിച്ചു. **17**തന്നെ പിന്തുടർന്ന എല്ലാവരോടുംമൊപ്പമാണ് രാജാവ് പുറത്തു കടന്നത്. കൊട്ടാരസമുച്ചയത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ഭവനത്തിലവർ നിന്നു. **18**എല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും രാജാവിനെ കടന്നു പോയി. എല്ലാ ക്രൈത്യരും എല്ലാ പ്പൈത്യരും 600 ഗത്യരും രാജാവിനെ കടന്നു പോയി.

19ഗത്തുകാരനായ ഇത്ഥായിയോട് രാജാവു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങളുമെന്തിനാണ് ഞങ്ങളെ പിന്തുടരുന്നത്? തിരിച്ചുപോയി പുതിയ രാജാവായ അബ്ശാലോമിനോടൊപ്പം കഴിയുക. നീയൊരു വിദേശിയാണ്. ഇത് നിന്റെ മാതൃ ഭൂമിയല്ല. **20**ഇന്നലെ മാത്രമാണ് നീ എന്നോടു ചേരാൻ വന്നത്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെന്നോടൊപ്പം വ്യത്യസ്തസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു വരുന്നേനോ? വേണ്ട! തിരിച്ചുപോയി നിന്റെ സഹോദരന്മാരെ കൂടെ കൊണ്ടുപോവുക. നിനക്കു കാര്യണവും വിശ്വാസവും ലഭിക്കട്ടെ.”

21എന്നാൽ ഇത്ഥായിയുടെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു, “യഹോവ ജീവിക്കുന്നതുപോലെ അങ്ങയുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഞാനങ്ങയോടൊപ്പമായിരിക്കും. ജീവിതത്തിലും മരണത്തിലും ഞാനങ്ങയോടൊപ്പമുണ്ടായിരിക്കും.”

22ദാവീദ് ഇത്ഥായിയോടു പറഞ്ഞു, “വരു, നമുക്ക് കിദ്ദോനതുവി കടക്കാം.” അതിനാൽ ഗത്യയിൽനിന്നുള്ള ഇത്ഥായിയും അയാളുടെ മുഴുവനാളുകളും അവരുടെ കുട്ടികളും കിദ്ദോൻ കടന്നു. **23**ആൾക്കാരെല്ലാം ഉച്ചത്തിൽ കരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ദാവീദുരാജാവ് കിദ്ദോൻ അരുവി മുറിച്ചു കടന്നു. അനന്തരം എല്ലാവരും മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയി. **24**സാദോക്കും അയാളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന ലേവ്യരും ദൈവത്തിന്റെ കരറിന്റെ പെട്ടകം ചുമന്നിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം അവർ താഴെവച്ചു. ജനങ്ങളെല്ലാവരും യെരൂശലേമിൽനിന്നും പുറത്തു കടക്കുംവരെ അബ്ബാഥാർ പ്രാർത്ഥനകൾ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

25ദാവീദ് സാദോക്കിനോടു പറഞ്ഞു, “ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം യെരൂശലേമിലേക്കു

നാലു വർഷങ്ങൾ ചില പ്രാചീനരേഖകളിൽ “നാലു വർഷം” എന്നും കാണുന്നു.

തിരികെ കൊണ്ടുപോവുക. യഹോവ എന്നോടു പ്രീതിയുള്ളവനാണെങ്കിൽ അവൻ എന്നെയെത്രയശലേമിലേക്കു തിരികെ കൊണ്ടുവരും. യെരൂശലേമും അവന്റെ ആലയവും കാണാൻ യഹോവ എന്നെ അനുവദിക്കട്ടെ. 26 എന്നാൽ എന്നിൽ സന്തുഷ്ടനല്ലെന്ന് യഹോവ പറയുന്നെങ്കിൽ അവനിഷ്ടമുള്ളത് എന്നോടു ചെയ്യട്ടെ.”

27 രാജാവ് പുരോഹിതനായ സാദോക്കിനോടു പറഞ്ഞു, “അങ്ങ് ഒരു പ്രവാചകനാണ്. നഗരത്തിലേക്കു സമാധാനത്തിൽ മടങ്ങിപ്പോവുക, അങ്ങയുടെ പുത്രനായ അഹീമാസിനെയും അബ്യാഥാരിന്റെ പുത്രനായ യോനാഥാനെയും കൂടെകൂട്ടുക. 28 ജനങ്ങൾ നദിക്കുകൂറുകെ മരുഭൂമിയിലേക്കു കടന്നുപോകുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഞാൻ കാത്തുനിൽക്കുന്നുണ്ടാകും. നിന്റെ സന്ദേശം ലഭിക്കുംവരെ ഞാൻ കാത്തിരിക്കും. 29 അതിനാൽ സാദോക്കും അബ്യാഥാരും ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം യെരൂശലേമിലേക്കു തിരികെ കൊണ്ടുപോവുകയും അവിടെ തങ്ങുകയും ചെയ്യൂ.

അഹീഥോഫെലിനെതിരെ ദാവീദിന്റെ പ്രാർത്ഥന

30 ദാവീദ് ഒലീവുമലയിലേക്കു കയറിപ്പോയി. അദ്ദേഹം കരയുകയായിരുന്നു. അയാൾ തന്റെ തല മൂടിയിരുന്നു. പാദുകങ്ങളില്ലാതെയായിരുന്നു അയാൾ നടന്നിരുന്നത്. ദാവീദിനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ തല മറച്ചിരുന്നു. കരഞ്ഞുകൊണ്ടാണവർ ദാവീദിനോടൊപ്പം പോയത്. 31 ഒരാൾ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, അബ്ശാലോമിനോടൊപ്പം ഗൂഢാലോചന നടത്തിയവരിൽ ഒരുവനാണ് അഹീഥോഫെൽ. അപ്പോൾ ദാവീദ് പ്രാർത്ഥിച്ചു, “യഹോവേ, അഹീഥോഫെലിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ പാഴാക്കണമേ. 32 ദാവീദ് താൻ ഇടയ്ക്കിടെ ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചിരുന്ന മലയുടെ ഒന്നുകയിലെത്തി. അപ്പോൾ ഹൃശായി എന്ന അർക്യൻ അവന്റെയടുത്തേക്കു വന്നു. ഹൃശായിയുടെ കുറ്റായം കീറിയിരുന്നു. അയാളുടെ തലയിൽ ചെളിയും പുരണ്ടിരുന്നു.

33 ദാവീദ് ഹൃശായിയോടു പറഞ്ഞു, “എന്നോടൊപ്പം വന്നാൽ നീ എന്നിക്കൊരു ബാധ്യത കൂടിയാകും. 34 എന്നാൽ നീ യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിയാൽ അഹീഥോഫെലിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ പാഴാക്കാൻ നിനക്കാവും. അബ്ശാലോമിനോടു പറയുക, ‘രാജാവേ, ഞാൻ അവിടുത്തെ ദാസൻ. ഞാൻ അങ്ങയുടെ പിതാവിനെ സേവിച്ചിരുന്നു. എന്നാലിപ്പോൾ ഞാനങ്ങയെ സേവിക്കും.’ 35 പുരോഹിതരായ സാദോക്കും അബ്യാഥാരും നിന്നോടൊപ്പമുണ്ടാകും. രാജകൊട്ടാരത്തിൽ നീ കേൾക്കുന്നതൊക്കെ അവരോടു പറയണം. 36 സാദോക്കിന്റെ പുത്രൻ അഹീമാസും അബ്യാഥാരിന്റെ പുത്രൻ യോനാഥാനും അവരോടൊപ്പമുണ്ടാകും. നീ കേട്ടതെല്ലാം എന്നെ അറിയിക്കാൻ നീ അവരെ അയയ്ക്കണം.” 37 അനന്തരം ദാവീദിന്റെ സുഹൃത്ത് ഹൃശായി നഗരത്തിലേക്കു പോയി. അബ്ശാലോമ യെരൂശലേമിലെത്തുകയും ചെയ്തു.

സീബാ ദാവീദിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നു

16 ദാവീദ് ഒലീവുമലയിന്മേൽ കുറച്ചു ദൂരം നടന്നു. അവിടെവെച്ച് മെഫീബോശെയെതിന്റെ ഭൃത്യൻ സീബാ ദാവീദിനെ കണ്ടുമുട്ടി.

ജീനീയിട്ട രണ്ടു കഴുതകൾ സീബയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. കഴുതകളുടെ പുറത്ത് ഇരുന്ന് അപ്പക്കഷണങ്ങളും നൂറുകൂല ഉണക്കമുന്തിരിയും നൂറ് ശ്രീഷ്മകാല പഴങ്ങളും ഒരു സഞ്ചി നിറയെ വീഞ്ഞുമുണ്ടായിരുന്നു. 2 ദാവീദുരാജാവ് സീബയോടു ചോദിച്ചു, “എന്തിനാണിതെല്ലാം?”

സീബാ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഈ കഴുതകൾ രാജകുടുംബത്തിനു സവാരി ചെയ്യാനുള്ളവയാണ്. അപ്പവും ശ്രീഷ്മകാലത്തെ പഴവും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു തിന്നാനാണ്. മരുഭൂമിയിൽ വെച്ച് ക്ഷീണം ഉണ്ടാകുന്ന ഏതൊരാൾക്കും വീഞ്ഞു കുടിക്കുകയുമാവാം.” 3 രാജാവു ചോദിച്ചു, “മെഫീബോശെയെ എവിടെയാണ്?” സീബാ രാജാവിനോടു മറുപടി പറഞ്ഞു, “മെഫീബോശെയെ യെരൂശലേമിലാണ് തങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. കാരണം, ഇന്ന് യിസ്രായേലുകാർ എന്റെ പൂർവ്വികന്റെ രാജ്യം എന്നിക്കു തരും എന്ന് അദ്ദേഹം കരുതുന്നു.”

4 രാജാവ് സീബയോടു പറഞ്ഞു, “ശരി, മെഫീബോശെയെന്റേതായ എല്ലാം ഞാനിപ്പോൾ നിനക്കു തരുന്നു.” സീബാ പറഞ്ഞു, “ഞാനങ്ങയെ നമിക്കുന്നു. എപ്പോഴും അങ്ങയെ സന്തുഷ്ടനാക്കാൻ എന്നിക്കു കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ!”

ശിമെയി ദാവീദിനെ ശപിക്കുന്നു

5 ദാവീദ് ബഹുരിമിലേക്കു വന്നു. ശൌലിന്റെ കുടുംബക്കാരനായ ഒരാൾ ബഹുരിമിൽ നിന്നു വന്നു. ഗേരയുടെ പുത്രനായ അയാളുടെ പേര് ശിമെയി എന്നായിരുന്നു. അയാൾ ദാവീദിനെ ശപിച്ചുകൊണ്ടാണിറങ്ങി വന്നത്. അയാൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ദാവീദിനെ ശപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

6 ശിമെയി ദാവീദിന്റെയും അയാളുടെ ശക്തരായ ഭക്തരുടെയും നേർക്ക് കല്ലെറിയാനും തുടങ്ങി. എന്നാൽ ജനങ്ങളും ദാവീദിന്റെ ദാസന്മാരും ദാവീദിന്റെ ചുറ്റും കൂടി. 7 ശിമെയി ദാവീദിനെ ശപിച്ചു. അയാൾ പറഞ്ഞു, “കൊള്ളുതാത്തവനേ, കൊലപാതകീ, കടന്നു പോകു കടന്നുപോകൂ! 8 യഹോവ നിന്നെ ശിക്ഷിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ശൌലിന്റെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ചിലരെ നീ വധിച്ചു. ശൌലിന്റെ രാജസ്ഥാനം നീ കവർന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ യഹോവ സിംഹാസനം നിന്റെ മകനായ അബ്ശാലോമിന് നൽകിയിരിക്കുന്നു. നിന്റെ നാശം ഇതാ വന്നിരിക്കുന്നു. കാരണം നീ ഒരു കൊലപാതകിയാണ്.”

9 സൌയ്യയുടെ പുത്രനായ അബ്ശാലായി ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “എന്റെ യജമാനനായ രാജാവേ, ഈ ചത്ത പട്ടി എന്തിനാണ് അങ്ങയെ ശപിക്കുന്നത്? ഞാൻ ചെന്ന് ശിമെയിയുടെ തല കൊള്ളട്ടെ.” 10 എന്നാൽ രാജാവ് മറുപടി പറഞ്ഞു, “സൌയ്യയുടെ പുത്രന്മാരേ, ഞാനെന്തു ചെയ്യാനാണ്. തീർച്ചയായും ശിമെയി എന്നെ ശപിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ എന്നെ ശപിക്കാൻ യഹോവ അവനോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. യഹോവ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ ആർക്കു കഴിയും?”

11 ദാവീദ് അബ്ശാലായിയോടു തന്റെ മുഴുവൻ ദാസന്മാരോടുംമായി ഇത്രകൂടി പറഞ്ഞു, “നോക്കൂ എന്റെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട പുത്രനായ അബ്ശാലോമ ഇപ്പോഴെനെ വധിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരനായ ശിമെയിക്കാണ് എന്നെ കൊല്ലാൻ കൂടുതൽ അവകാശം. അവനെ വെറുതെ വിടുക. അവനെനെ

നിരന്തരം ശപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ദൈവം അവനോട് ഞാനെ ചെയാൻ കല്പിച്ചു. 12 എന്റെ ദുരിതങ്ങൾ ദൈവം കണ്ടേക്കാം. ശിമെയി ഇപ്പോൾ ചൊരിയുന്ന ഓരോ ശാപത്തിനും എന്തെങ്കിലും നന്മ ദൈവം എന്നിങ്ങനെ ചിലപ്പോൾ തന്നേക്കാം.”

13 അതിനാൽ ദാവീദും സംഘവും വഴിയരികിലൂടെ യാത്ര തുടർന്നു. എന്നാൽ ശിമെയി ദാവീദിനെ പിന്തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. മലയോരം പറ്റി പാതയുടെ മറുവശത്തു കൂടിയിരുന്ന ശിമെയി നടന്നത്, തന്റെ വഴിയരികിലൂടെ ശിമെയി ദാവീദിനെ ശപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ശിമെയി ദാവീദിന്റെ നേർക്ക് കല്ലും ചെളിയും എറിഞ്ഞുകൊണ്ടുവന്നു.

14 ദാവീദുരാജാവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഴുവനുള്ള കുടുംബവും ബാഹ്യമായിട്ടെത്തി. രാജാവും പരിവാരങ്ങളും നന്നേ ഷീണിച്ചിരുന്നു. അവർ ബാഹ്യമായിട്ടെത്തി. 15 അബ്ശാലോയും അഹീഥോഹെലിയും മുഴുവൻ യിസ്രായേലുകാരും യെരൂശലേമിലെത്തി. 16 ദാവീദിന്റെ സുഹൃത്തും അർക്കിയനുമായ ഹൂശായി അബ്ശാലോയിന്റെ വശത്തേക്ക് ചേർന്നു. ഹൂശായി അബ്ശാലോയിനോടു പറഞ്ഞു, “രാജാവ് നീണാൽ വാഴട്ടെ! രാജാവ് നീണാൽ വാഴട്ടെ!” 17 അബ്ശാലോയും മറുപടി പറഞ്ഞു, “അങ്ങനതാണ് അങ്ങയുടെ സുഹൃത്തായ ദാവീദിനോട് വിശ്വാസം പുലർത്താത്തത്? അങ്ങനതാണ് അവനോടൊപ്പം യെരൂശലേം വിടാതിരുന്നത്?”

18 ഹൂശായി പറഞ്ഞു, “യഹോവ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നവനോടൊപ്പമാണു ഞാൻ. ഈ ജനതയും യിസ്രായേലുകാരും നിന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. ഞാൻ നിന്നോടൊപ്പമായിരിക്കും. 19 മൂസ്സിന്റെ പിതാവിനെ സേവിച്ചു. ഇനി ഞാൻ ദാവീദിന്റെ പുത്രനെ സേവിക്കണം. നിന്നെ ഞാൻ സേവിക്കും.”

അബ്ശാലോ അഹീഥോഹെലിന്റെ ഉപദേശം തേടുന്നു

20 അബ്ശാലോ അഹീഥോഹെലിനോടു പറഞ്ഞു, “ഞങ്ങളെന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞാലും.”

21 അഹീഥോഹെൽ അബ്ശാലോയിനോടു പറഞ്ഞു, “വേനപരിപാലനത്തിനായി അങ്ങയുടെ പിതാവ് തന്റെ പത്നിമാരിൽ ചിലരെ ഇവിടെ നിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. പോയി അവരുമായി ശരിക്കുക. അപ്പോൾ അങ്ങയുടെ പിതാവ് അങ്ങയെ വെറുക്കുന്നുവെന്ന് മുഴുവൻ യിസ്രായേലുകാരും അറിയും. അപ്പോൾ എല്ലാവരും അങ്ങയ്ക്കു പിന്തുണ തരാൻ കൂടുതൽ ഉത്സാഹിതരാവുകയും ചെയ്യും.”

22 അനന്തരം അവർ വസതിയുടെ മട്ടുപ്പാവിൽ അബ്ശാലോയിനുവേണ്ടി കൂടാരമൊരുക്കി. അബ്ശാലോ തന്റെ പിതൃപത്നിമാരെ പ്രാപിച്ചു. യിസ്രായേലുകാർ മുഴുവനും ഇതുകണ്ടു. 23 ആ സമയത്ത് അഹീഥോഹെലിന്റെ ഉപദേശം ദാവീദിനെയും അബ്ശാലോയിനെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പ്രധാനമായിരുന്നു. മനുഷ്യൻ ദൈവവചനംപോലെ പ്രധാനമായിരുന്നു ആ ഉപദേശം.

ദാവീദിനെപ്പറ്റി അഹീഥോഹെലിന്റെ ഉപദേശം

17 അഹീഥോഹെൽ അബ്ശാലോയിനോടു പറഞ്ഞു, “പന്തിരായിരം പേരെ ഞാൻ

തെരഞ്ഞെടുത്തു കൊള്ളട്ടെ? ഇന്നു രാത്രി തന്നെ ഞാൻ ദാവീദിനെ പിന്തുടരാം. 2 അവൻ ഷീണിച്ചു തളയുമ്പോൾ എന്നിക്കാവനെ പിടിക്കാം. ഞാനവനെ ഭയപ്പെടുത്തും. അവന്റെ രാജാക്കന്മാർ മുഴുവൻ ദുരഭിമാനരും ചെയ്യും. എന്നാൽ ദാവീദുരാജാവിനെ മാത്രമേ ഞാൻ വധിക്കൂ. 3 അനന്തരം ജനതയെ മുഴുവൻ ഞാൻ അങ്ങയുടെ കയ്യിൽ തിരികെ കൊണ്ടുവരും. ദാവീദിനെ കൊല്ലപ്പെട്ടാൽ ജനങ്ങളെല്ലാം സമാധാനത്തിൽ തിരികെ വരും.”

4 അബ്ശാലോയിനും മുഴുവൻ യിസ്രായേൽ നേതാക്കൾക്കും ആ പദ്ധതി നല്ലതാണെന്നു തോന്നി. 5 എന്നാൽ അബ്ശാലോ പറഞ്ഞു, “ഇപ്പോൾ അർബ്യനായ ഹൂശായിയെ വിളിക്കുക. അവനു പറയാനുള്ളതു കൂടി എന്നിങ്ങനെ കേൾക്കണം.”

അഹീഥോഹെലിന്റെ ഉപദേശം ഹൂശായി റദ്ദാക്കുന്നു

6 ഹൂശായി അബ്ശാലോയിന്റെ വശത്തു വന്നു. അബ്ശാലോ ഹൂശായിയോടു പറഞ്ഞു, “അഹീഥോഹെൽ പറഞ്ഞു തന്ന പരിപാടിയാണിത്. നമ്മളിൽ അനുസരിക്കണോ? വേണ്ടെങ്കിൽ പറയൂ.”

7 ഹൂശായി അബ്ശാലോയിനോടു പറഞ്ഞു, “അഹീഥോഹെലിന്റെ ഉപദേശം ഇപ്പോൾ നന്നല്ല.” 8 ഹൂശായി തുടർന്നു പറഞ്ഞു, “അങ്ങയുടെ പിതാവും അയാളുടെയാളുകളും കരുത്തരാണ് അങ്ങയ്ക്കറിയാമല്ലോ. വയലിൽ വെട്ടി കൂട്ടികൾ നഷ്ടപ്പെട്ട കാട്ടുകരടിയെപ്പോലെ അപകടകാരികളാണവർ. അങ്ങയുടെ പിതാവ് സമർത്ഥനായ ഒരു പോരാളിയാണ്. രാത്രി മുഴുവൻ അയാൾ ആളുകളോടൊപ്പം തങ്ങുകയില്ല. 9 അയാൾ മിക്കവാറും ഇപ്പോഴേ വല്ല ഗുഹയിലോ മറ്റോ ഒളിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. അങ്ങയുടെ പിതാവ് അങ്ങയുടെ ആളുകളെ ആദ്യം ആക്രമിച്ചാൽ ജനങ്ങൾ ആ വാർത്ത ആദ്യം കേൾക്കും. ‘അബ്ശാലോയിന്റെ അനുയായികൾ തോൽക്കുന്നു!’ എന്നവർ കരുതും. 10 അപ്പോൾ സിംഹത്തെപ്പോലെ ശൂന്യമായ ഒരു വൻ പാലും ഭയക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അങ്ങയുടെ പിതാവ് ശക്തനായൊരു യോദ്ധാവാണ് അയാളുടെയാളുകൾ ധൈര്യശാലികളാണെന്നും എല്ലാ യിസ്രായേലുകാരും അറിയും.

11 “എന്നിങ്ങനെ പറയാനുള്ളതിതാണ്. ദാൻ മുതൽ ബേർ-ശേബവരെയുള്ള മുഴുവൻ യിസ്രായേലുകാരെയും അങ്ങ സംഘടിപ്പിക്കണം. അപ്പോൾ കടലുറഞ്ഞ മണൽത്തരികൾ പോലെ ധാരാളം ആളുകളുണ്ടാകും. എന്നിട്ട് അങ്ങ സ്വയം യുദ്ധരംഗത്തേക്കു പോകണം. 12 നമ്മൾ ദാവീദിനെ അയാളുടെ ഒളിസ്ഥലത്തു നിന്നും പിടികൂടും. നിലത്തു മഞ്ഞുതുള്ളികൾ പെയ്യുംപോലെ നാം അയാളുടെമേൽ ചാടി വീഴും. ദാവീദിനെയും അവന്റെ മുഴുവൻ ആളുകളെയും നമുക്കു കൊല്ലാം. ആരും ജീവനോടെ മിച്ച് വരില്ല. 13 എന്നാൽ ദാവീദിനെ നഗരത്തിലേക്കു രക്ഷപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ എല്ലാ യിസ്രായേലുകാരും കയറുകൾകൊണ്ടു വരണം. ആ നഗരത്തിലുകൾ നാം വെട്ടിച്ചു താഴ്വരയിലേക്കെറിയണം. ആ നഗരത്തിൽ ഒരു കല്ലുപോലും ശേഷിക്കാൻ പാടില്ല.”

14 അബ്ശാലോയും എല്ലാ യിസ്രായേലുകാരും പറഞ്ഞു, “അർബ്യനായ ഹൂശായിയുടെ ഉപ

ദേശം അഹീഥോഫെലിന്റേതിനെക്കാൾ മെച്ചമാണ്.” ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതി അതായത് കൊണ്ടാണ് അവർ അങ്ങനെ പറയാൻ ഇടയായത്. അബ്ശാലോമിനെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി അഹീഥോഫെലിന്റെ നല്ല ഉപദേശം നിഷ്ഫലമാക്കാൻ യഹോവ ആലോചിച്ചു.

ഹൃശായി ദാവീദിനു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നു

15 ഹൃശായി അക്കാരുടെല്ലാം പുരോഹിതന്മാരായ സാദോക്കിനോടും അബ്യാഥാരിനോടും പറഞ്ഞു. അബ്ശാലോമിനോടും യിസ്രായേൽനേതാക്കളോടും അഹീഥോഫെൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളും ഹൃശായി അവരോടു പറഞ്ഞു. താൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളും ഹൃശായി സാദോക്കിനോടും അബ്യാഥാരിനോടും പറഞ്ഞു. ഹൃശായി പറഞ്ഞു, 16 “വേഗമാകട്ടെ! ദാവീദിന് ഒരു സന്ദേശമയയ്ക്കുക. ആളുകൾ മരുഭൂമിയിലേക്കു മുറിച്ചു കടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇന്നു രാത്രി തങ്ങരുതെന്ന് അയാളോടു പറയുക. പക്ഷേ യോർദ്ദാൻനദി മുറിച്ചു കടക്കുക. നദി കടന്നാൽ രാജാവു അവന്റെയാളുകളും പിടിക്കപ്പെടുകയില്ല.”

17 പുരോഹിതന്മാരുടെ പുത്രന്മാരായ യോനാഥാനും അഹീമാസും ഏൻരോഗേലിൽ കാത്തു നില്ക്കുകയായിരുന്നു. അവർക്ക് പട്ടണത്തിനുള്ളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാമായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ഒരു ദാസി അവരുടെയടുത്തേക്കു വന്നു. അവൾ അവർക്കൊരു സന്ദേശം നൽകി. അനന്തരം യോനാഥാനും അഹീമാസും പോവുകയും ദാവീദുരാജാവിനോടു അക്കാരുടെ പരയുകയും ചെയ്തു.

18 എന്നാൽ യോനാഥാനെയും അഹീമാസിനെയും ഒരു പയ്യൻ കണ്ടു. അവൻ അബ്ശാലോമിനോടു പറയാൻ പോയി. യോനാഥാനും അഹീമാസും വേഗത്തിൽ ഓടിപ്പോയി. അവർ ബാഹുരീമിൽ ഒരാളുടെ വേനത്തിലെത്തി. അയാളുടെ മുറ്റത്ത് ഒരു കിണറുണ്ടായിരുന്നു. യോനാഥാനും അഹീമാസും ആ കിണറിനുള്ളിലേക്കിറങ്ങി. 19 ഉടമസ്ഥന്റെ ഭാര്യ ഒരു മുടി കിണറിനുമേൽ വിരിച്ചു. അനന്തരം അവൾ ധാന്യംകൊണ്ട് കിണർ മുടി. കിണർ ഒരു ധാന്യക്കുമ്പാരംപോലെ കാണപ്പെട്ടു. അതിനാൽ യോനാഥാനും അഹീമാസും അവിടെ ഒളിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്ന് ആർക്കും മനസ്സിലായില്ല. 20 അബ്ശാലോമിന്റെ ദാസന്മാർ ഗൃഹനായികയുടെ അടുത്തു വന്നു. അവർ ചോദിച്ചു, “അഹീമാസും യോനാഥാനും എവിടെ?”

ആ സ്ത്രീ അബ്ശാലോമിന്റെ ദാസന്മാരോടു പറഞ്ഞു, “അവർ അരുവി കടന്നു കഴിഞ്ഞു.” അനന്തരം അബ്ശാലോമിന്റെ ദാസന്മാർ യോനാഥാനെയും അഹീമാസിനെയും തേടി പുറപ്പെട്ടു. എന്നാലവർക്ക് അവരെ കണ്ടു പിടിക്കാനായില്ല. അതിനാൽ അബ്ശാലോമിന്റെ ദാസന്മാർ യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.

21 അബ്ശാലോമിന്റെ ദാസന്മാർ പോയതിനുശേഷം യോനാഥാനും അഹീമാസും കിണറ്റിൽനിന്നും പുറത്തു വന്നു. അവർ പോയി ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “വേഗമാകട്ടെ, നദി കടന്നാലും. അഹീഥോഫെൽ അങ്ങയ്ക്കു എതിരായി ഇങ്ങനെയെല്ലാം പറഞ്ഞു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.”

22 അനന്തരം ദാവീദും അയാളുടെ മുഴുവനാളുകളും യോർദ്ദാൻനദി മുറിച്ചുകടന്നു. സുര്യനുദി ക്കുംമുമ്പു തന്നെ ദാവീദിന്റെയാളുകൾ മുഴുവനും യോർദ്ദാൻനദി കടന്നു.

അഹീഥോഫെൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നു

23 യിസ്രായേലുകാർ തന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കില്ലെന്ന് അഹീഥോഫെലിനു മനസ്സിലായി. അഹീഥോഫെൽ തന്റെ കഴുതയ്ക്കു ജീനീയിട്ടു. അയാൾ തന്റെ നഗരത്തിലെ വസതിയിലേക്കുപോയി. അവൻ തന്റെ കുടുംബകാര്യങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചു. അനന്തരം അവൻ തുങ്ങി മരിച്ചു. മരണാനന്തരം ജനങ്ങൾ അഹീഥോഫെലിനെ അവന്റെ പിതാവിന്റെ കല്ലറയിൽ സംസ്കരിച്ചു.

അബ്ശാലോം യോർദ്ദാൻനദി കടക്കുന്നു

24 ദാവീദ് മഹനയീമിലെത്തി. അബ്ശാലോമും അയാളുടെ മുഴുവൻ യിസ്രായേലുകാരും യോർദ്ദാൻനദി കടന്നു. 25 അബ്ശാലോം അമാസയെ സേനാനായകനാക്കി. യോവാബിന്റെ സ്ഥാനം അമാസ ഏറ്റെടുത്തു.* യീശ്മായേല്യനായ യിത്രയുടെ പുത്രനായിരുന്നു അമാസ. യോവാബിന്റെ അമ്മയായിരുന്ന സെരൂയയുടെ സഹോദരിയായ നഹാശിന്റെ പുത്രി അബിഗയീലായിരുന്നു അമാസയുടെ അമ്മ.

26 അബ്ശാലോമും യിസ്രായേല്യരും അവരുടെ പാളയം ഗിലെയാദിലേക്കു മാറ്റി.

ശോബി, മാവീർ, ബർസില്ലായ്

27 ദാവീദ് മഹനയീമിലെത്തിയപ്പോൾ അമ്മോന്യനഗരമായ രബ്ബാക്കാരനും നാഹാശിന്റെ പുത്രനുമായിരുന്ന ശോബിയും ലോ-ദെബാർകാരനായിരുന്ന അമ്മീയേലിന്റെ പുത്രനായ മാവീരും, ഗിലെയാദിലെ രോഗെലീമിൽ നിന്നുമുള്ള ബർസില്ലായും ആ സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നു. 28-29 അവർ പറഞ്ഞു, “മരുഭൂമിയിലുള്ള ജനത്തിന് ക്ഷീണവും വിശപ്പും ദാഹവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു.” അതിനാലവർ ദാവീദിനും അവന്റെയാളുകൾക്കും തിന്നാൻ നിരവധി സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു. കിടക്കകളും ചരുവങ്ങളും മൺകലങ്ങളും കൊണ്ടുവന്നു. ഗോതമ്പ്, യവം, മാവ്, വറുത്തധാന്യം അമരപ്പയർ, പരിപ്പ്, ഉണക്കവിത്തുകൾ, തേൻ, വെണ്ണ, ആട്, പാൽക്കട്ടി എന്നിവയും അവർ കൊണ്ടുവന്നു.

ദാവീദ് യുദ്ധസന്നദ്ധനാകുന്നു

18 ദാവീദ് തന്റെ ജനതയെ എണ്ണി. അവരെ നയിക്കാൻ സഹസ്രാധിപന്മാരെയും ശതാധിപന്മാരെയും അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു. 2 ദാവീദ് അവരെ മൂന്നു സംഘങ്ങളായി തിരിച്ചു. ദാവീദ് അവരെ അയച്ചു. മൂന്നിലൊന്നു ജനതയെ യോവാബാണെ നയിച്ചത്. സെരൂയയുടെ പുത്രനും യോവാബിന്റെ സഹോദരനുമായ അബീശായി അടുത്ത മൂന്നിലൊന്നിനെ നയിച്ചു. അവസാനത്തെ മൂന്നിലൊന്നിനെ ഗത്യനായ ഇത്ഥായിയും നയിച്ചു.

ദാവീദുരാജാവ് അവരോടു പറഞ്ഞു, “ഞാനും നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടാവും.”

അമാസ ഏറ്റെടുത്തു യോവാബ് അപ്പോഴും ദാവീദിനെ പിന്തുണച്ചു. ദാവീദ് അബ്ശാലോമിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോവുകയായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂന്നു സേനാനായകന്മാരിലൊരുവനായിരുന്നു യോവാബ്.

3. എന്നാൽ ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞു, “വേണ്ട! അങ്ങ് ഞങ്ങളോടൊപ്പം വരരുത്! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞങ്ങൾ യുദ്ധത്തിൽ നിന്നോടിപ്പോയാൽ അബ്ശാലോമിന്റെ സൈന്യം അതത്ര കാര്യമാക്കില്ല. ഞങ്ങളിൽ പകുതി കൊല്ലപ്പെട്ടാൽ പോലും അബ്ശാലോമിന്റെ സൈന്യം ശ്രദ്ധിക്കില്ല. എന്നാൽ അങ്ങനെയൊന്നും ഞങ്ങളിൽ പതിനായിരം പേരുടെ മൂല്യമുള്ളവനാണ്! അങ്ങ് നഗരത്തിൽ തന്നെ തങ്ങുന്നതായിരിക്കും നല്ലത്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു സഹായമാവശ്യമാവുമ്പോൾ അങ്ങയ്ക്കു അതു നൽകുവാനും കഴിയും.”

4. രാജാവ് തന്റെയാളുകളോടു പറഞ്ഞു, “നല്ലതെന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നതുപോലെ ഞാൻ ചെയ്യാം.” അനന്തരം രാജാവ് കവാടത്തിന്റെ പാർശ്വത്തിൽ നിന്നു. സൈന്യം ശതസഹസ്രവ്യൂഹങ്ങളായിട്ട് പുറപ്പെട്ടു.

“അബ്ശാലോമിനോടു മാന്യമായി പെരുമാറണം!”

5. യോവാബിനും അബീശായ്ക്കും ഇതൊക്കെയും രാജാവ് ഒരു കല്പന നൽകി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “എന്നിരിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുക: അബ്ശാലോമിനോടു കൃപയോടെ പെരുമാറുക!”

രാജാവ് സേനാനായകന്മാരോട് അബ്ശാലോമിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത് എല്ലാ ജനങ്ങളും കേട്ടു.

ദാവീദിന്റെ സൈന്യം അബ്ശാലോമിന്റെ സൈന്യത്തെ തോല്പിക്കുന്നു

6. ദാവീദിന്റെ സേന അബ്ശാലോമിന്റെ യിസ്രായേലുകാർക്കെതിരെ പടനിലത്തിറങ്ങി. എഫ്രയീമിലെ വനത്തിൽ അവർ ഏറ്റുമുട്ടി. 7. ദാവീദിന്റെ സൈന്യം യിസ്രായേലുകാർക്കെതിരെ തോല്പിച്ചു. അന്ന് ഇരുപതിനായിരം പേർ കൊല്ലപ്പെട്ടു. 8. യുദ്ധം വലിയൊരു പ്രദേശമാകെ വ്യാപിച്ചു. എന്നാൽ അന്ന് വാളുകൊണ്ടു കൊല്ലപ്പെട്ടവരെക്കാളധികം പേർ കാട്ടിൽവെച്ച് മരിച്ചു. 9. അബ്ശാലോം ദാവീദിന്റെ ഭക്തരുടെ മുമ്പിൽ പെട്ടുവാനിടയായി. തന്റെ കോവർകഴുതപ്പുറത്തു ചാടിക്കയറി രക്ഷപ്പെടാൻ അബ്ശാലോം ശ്രമിച്ചു. കോവർകഴുത ഒരു വലിയ ഓക്കുരത്തിനു കീഴിലൂടെ കടന്നു പോയി. മരത്തിനു നിറയെ ശാഖകളുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാലവൻ അതിൽ കുടുങ്ങി. അവന്റെ കോവർകഴുത അവന്റെ കീഴിൽനിന്നും ഓടിപ്പോയി. അതിനാൽ അബ്ശാലോം ഭൂമിക്കു മുകളിൽ* തുങ്ങിക്കിടന്നു.

10. അത് ഒരാൾ കണ്ടു. അയാൾ യോവാബിനോടു പറഞ്ഞു, “അബ്ശാലോം ഒരു ഓക്കുരത്തിൽ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു.”

11. യോവാബ് അയാളോടു പറഞ്ഞു, “നീയെന്താണവനെ കൊന്നു താഴെ വീഴ്ത്താത്തത്? എങ്കിൽ ഞാൻ നിനക്കൊരു അർപ്പിച്ചതും പത്തു വെള്ളിക്കഷണങ്ങളും തരുമായിരുന്നു!” 12. അയാൾ യോവാബിനോടു പറഞ്ഞു, “അങ്ങനെയൊന്നും എനിക്ക് അറിയാം. വെള്ളിക്കഷണങ്ങൾ തന്നാലും രാജകുമാരനെ ഞാൻ വധിക്കുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അങ്ങനെയോടും അബീശായ്ക്കോടും ഇതൊന്നിടയോടും രാജാവ് നടത്തിയ കല്പന ഞങ്ങൾ കേട്ടു. രാജാവു പറഞ്ഞു, ‘അബ്ശാലോമിനോടു കൃപയോടെ പെരുമാറണം’ എന്ന് വാചസ്പത്യം.”

ഈ കഥയുടെ പേര് “സർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കുമിടയിൽ” എന്നു വാചസ്പത്യം.

അയാൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. 13. ഞാൻ അബ്ശാലോമിനെ വധിച്ചെങ്കിൽ രാജാവ് തന്നെ അതു കണ്ടുപിടിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങ് എന്നെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.”

14. യോവാബു പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് നിന്റെ മുമ്പിൽ സമയം കളയാനില്ല!”

അബ്ശാലോം അപ്പോഴും ജീവനോടെ ഓക്കുരത്തിൽ തുങ്ങിക്കിടന്നുണ്ടായിരുന്നു. യോവാബ് മൂന്നു കൂന്തങ്ങളെടുത്തു. അയാൾ കൂന്തങ്ങൾ അബ്ശാലോമിന്റെമേൽ എറിഞ്ഞു. കൂന്തങ്ങൾ അബ്ശാലോമിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തറച്ചു. 15. യോവാബിന് യുദ്ധത്തിൽ അയാളെ സഹായിച്ച പത്തു യുവകന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ആ പത്തുപേരും അബ്ശാലോമിന്റെ ചുറ്റും കൂടി അയാളെ വധിച്ചു.

16. യോവാബ് കാഹളം വിളിക്കുകയും അബ്ശാലോമിന്റെ യിസ്രായേലുകാരെ ഓടിക്കുന്നതു നിർത്താൻ അവരോടു വിളിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തു. 17. അനന്തരം യോവാബിന്റെ ദാസന്മാർ അബ്ശാലോമിന്റെ മൃതദേഹം കാട്ടിൽ ഒരു വലിയ കുഴിയിലേക്കെടുത്തെറിഞ്ഞു. ആ വലിയ ഗർത്തത്തിൽ അവർ നിറവണി കല്ലുകൾ നിറച്ചു. അബ്ശാലോമിന്റെ അനുയായികളായ മുഴുവൻ യിസ്രായേലുകാരും വീടുകളിലേക്കു ഓടിപ്പോയി. 18. ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അബ്ശാലോം, രാജാവിന്റെ താഴ്വരയിൽ ഒരു സ്തംഭം ഉയർത്തി. അബ്ശാലോം പറഞ്ഞു, “എന്റെ നാമം സജീവമാക്കാൻ എനിക്കൊരു പുത്രനില്ല.” അതിനാൽ ആ സ്തംഭത്തിന് അയാൾ സ്വന്തം പേരിട്ടു. ഇന്നും സ്തംഭം “അബ്ശാലോമിന്റെ സ്തംഭം” എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു.

യോവാബ് വാർത്ത അയയ്ക്കുന്നു

19. സാദോക്കിന്റെ പുത്രനായ അഹീമാസ് യോവാബിനോടു പറഞ്ഞു, “ഞാനിപ്പോൾ ഓടിപ്പോയി ഈ വാർത്ത ദാവീദുരാജാവിനെ അറിയിക്കട്ടെ. ദാവീദിന്റെ ശത്രുവിനെയുടൻ നശിപ്പിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചുവെന്നു പറയും.”

20. യോവാബ് അഹീമാസിനോടു മറുപടി പറഞ്ഞു, “വേണ്ട നീയിന് ദാവീദിന്റെയടുത്തേക്കു ഈ വാർത്ത എത്തിക്കേണ്ട. പിന്നീടൊരിക്കൽ നീ ആ വാർത്ത എത്തിച്ചാൽ മതി. ഇന്നു വേണ്ട, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ രാജകുമാരനാണ് കൊല്ലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.”

21. അനന്തരം യോവാബ് കൃത്യമായ ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞു, “നീ കണ്ട കാര്യങ്ങൾ രാജാവിനോടു ചെന്നു പറയുക.” കൃത്യൻ യോവാബിനെ നമിച്ചു. അനന്തരം കൃത്യൻ ദാവീദിനോടു പറയാൻ ഓടിപ്പോയി. 22. എന്നാൽ സദോക്കിന്റെ പുത്രനായ അഹീമാസ് യോവാബിനോടു പേക്ഷിച്ചു, “എന്തു സംഭവിച്ചാലും പ്രശ്നമില്ല. കൃത്യന്റെ പിന്നാലെ പോകാൻ എന്നെ അനുവദിച്ചാലും!”

യോവാബു പറഞ്ഞു, “മകനേ വാർത്ത കൊണ്ടുപോകാൻ നിനക്കെന്താണിത്ര താല്പര്യം? നീ കൊണ്ടുപോകുന്ന വാർത്തയ്ക്കു നിനക്കു പ്രതിഫലമൊന്നും കിട്ടില്ല.” 23. അഹീമാസ് മറുപടി പറഞ്ഞു, “എന്തായാലും കൃത്യനല്ല, ഞാൻ ഓടാം.” യോവാബ് അഹീമാസിനോടു പറഞ്ഞു, “ഓടിക്കോളൂ!” അനന്തരം അഹീമാസ് യോർദ്ദാൻതാഴ്വരയിലൂടെ ഓടി. അയാൾ കൃത്യനെയും കടന്നുപോയി.

ദാവീദ് വാർത്ത കേൾക്കുന്നു

24ദാവീദ് രണ്ടു കവാടങ്ങൾക്കിടയ്ക്കു ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. പാറാവുകാരൻ കവാടമതിലിന്നു മുകളിലൂടെ മട്ടുപ്പാവിലേക്കു പോയി. ഒരാൾ ഒറ്റയ്ക്കു ഓടിവരുന്നത് അവൻ കണ്ടു. 25പാറാവുകാരൻ അതു രാജാവിനോടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ദാവീദുരാജാവു പറഞ്ഞു, “അയാൾ ഒറ്റയ്ക്കാണു വരുന്നതെങ്കിൽ സന്ദേശവുമായായിരിക്കും.” അയാൾ നഗരത്തിലേക്കു ഓടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടിരുന്നു. 26മറ്റൊരാൾക്കു ഓടുന്നതു പാറാവുകാരൻ കണ്ടു. പാറാവുകാരൻ കവാടം കവാടങ്ങൾക്കിടയ്ക്കു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, “അതാ, മറ്റൊരാൾ കൂടി ഒറ്റയ്ക്കു ഓടി വരുന്നു.”

രാജാവു പറഞ്ഞു, “അവനും സന്ദേശം കൊണ്ടുവരികയാവാം.”

27പാറാവുകാരൻ പറഞ്ഞു, “ആദ്യത്തെയാളുടെ ഓട്ടം കണ്ടിട്ട് അയാൾ സാദോക്കിന്റെ പുത്രൻ അഹീമാസാണെന്നെനിക്കു തോന്നുന്നു.” രാജാവു പറഞ്ഞു, “അഹീമാസ് ആൾ ഒരു നല്ലവനാണ്. നല്ല വാർത്തയായിരിക്കും അയാൾ കൊണ്ടുവരുന്നത്.”

28അഹീമാസ് രാജാവിനെ വിളിച്ചു, “എല്ലാം ശുഭമാണ്!” അഹീമാസ് രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ നമസ്കരിച്ചു. അഹീമാസു പറഞ്ഞു, “അങ്ങയുടെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടെട്ടെ! എന്റെ യജമാനനായ രാജാവേ, അങ്ങയുടെ ശത്രുക്കളെ യഹോവ തോല്പിച്ചു.”

29രാജാവു ചോദിച്ചു, “കുമാരനായ അബ്ശാലോമിനു കുഴപ്പമൊന്നുമില്ലല്ലോ?” അഹീമാസ് മറുപടി പറഞ്ഞു, “യോവാബ് എന്നെ അയച്ചപ്പോൾ ജനങ്ങൾ ഉദ്ദേശത്തോടെയിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. പക്ഷെ അതെന്താണെന്നെനിക്കു മനസ്സിലായില്ല.”

30അനന്തരം രാജാവു പറഞ്ഞു, “നീ കയറിക്കാത്തിരിക്കുക” അഹീമാസ് കയറി കാത്തിരുന്നു. 31കുശ്യൻ എത്തി. അവൻ പറഞ്ഞു, “എന്റെ യജമാനനും രാജാവുമായവനുള്ള വാർത്ത. അങ്ങയുടെ ശത്രുക്കളെ യഹോവ ഇന്ന് ശിക്ഷിച്ചു!” 32രാജാവ് കുശ്യനോടു ചോദിച്ചു, “കുമാരനായ അബ്ശാലോമിനു സുഖമല്ലേ?”

കുശ്യൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, “അങ്ങയുടെ ശത്രുക്കൾക്കും അങ്ങയെ ഉപദ്രവിക്കാൻ വന്നവർക്കുമെല്ലാം ആ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ അനുഭവമുണ്ടാകട്ടെ.”

33അനന്തരം, അബ്ശാലോമിനെ മരിച്ച വിവരം രാജാവിനെ അറിയിച്ചു. രാജാവുകെ ദുഃഖിതനായി. അദ്ദേഹം നഗരകവാടത്തിനുമേലുള്ള മുറിയിലേക്കു പോയി അവിടെയിരുന്നു കരഞ്ഞു. പിന്നെ തന്റെ മുറിയിലേക്കു പോയി. മാർഗ്ഗമധ്യേ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “ഓ, എന്റെ പുത്രനായ അബ്ശാലോമേ, എന്റെ മകനേ! നിനക്കു പകരം ഞാൻ മരിച്ചെങ്കിലെന്നു ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. അബ്ശാലോമേ, എന്റെ മകനേ, എന്റെ മകനേ!”

യോവാബ് ദാവീദിനെ ശകാരിക്കുന്നു

19 ജനങ്ങൾ യോവാബിനോടു വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അവർ യോവാബിനോടു പറഞ്ഞു, “ഇതാ രാജാവ് അബ്ശാലോമിനെ ചൊല്ലി കരയുകയും ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.”

2ദാവീദിന്റെ സൈന്യം അന്നത്തെ യുദ്ധം ജയിച്ചു. എന്നാൽ ആ ദിവസം എല്ലാവർക്കും

ഒരു ദുഃഖദിനമായിരുന്നു. “രാജാവ് മകനെക്കുറിച്ച് ചോർത്ത് ദുഃഖിക്കുന്നു” എന്ന വാർത്ത കേട്ടതിനാലാണതൊരു ദുഃഖദിനമായത്.

3ജനങ്ങൾ ശാന്തരായി നഗരത്തിലേക്കു വന്നു. യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റോടുന്നവരെപ്പോലെ യായിരുന്നു അവരുടെ അവസ്ഥ. 4രാജാവ് സ്വന്തം മുഖംമൂടി. അദ്ദേഹം ഉച്ചത്തിൽ കരയുകയായിരുന്നു, “എന്റെ മകനേ, അബ്ശാലോമേ, ഓ അബ്ശാലോമേ, എന്റെ മകനേ, എന്റെ മകനേ!”

5യോവാബ് രാജകൊട്ടാരത്തിലേക്കു വന്ന് രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു, “അങ്ങ് അങ്ങയുടെ സേനാംഗങ്ങളെ മുഴുവൻ നാണം കെടുത്തുകയാണ്! നോക്കൂ, ആ പടയാളികൾ ഇന്ന് അങ്ങയുടെ ജീവൻ രക്ഷിച്ചവരാണ്. അവരാണ് അങ്ങയുടെ പുത്രീപുത്രന്മാരുടെയും ഭാര്യമാരുടെയും ദാസിമാരുടെയും ജീവൻ രക്ഷിച്ചത്. 6അങ്ങ് അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ വെറുക്കുകയും വെറുക്കുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങയുടെ പടനായകന്മാരും ഭക്തന്മാരും അങ്ങയ്ക്കു ഒന്നുമല്ലെന്ന് അങ്ങ് ഇന്നു തെളിയിച്ചു. അബ്ശാലോമിനെ ജീവിക്കിരിക്കുകയും ഞങ്ങളെല്ലാം ഇന്നു യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അങ്ങ് പൂർണ്ണമായും സന്തോഷിച്ചേനെ എന്നെനിക്കറിയാം! 7ഇനി എഴുന്നേറ്റു ചെന്ന് അങ്ങയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു സംസാരിച്ചാലും. അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചാലും! അങ്ങ് ഇപ്പോൾത്തന്നെ പോയി അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലായെങ്കിൽ ഇന്നു രാത്രി അങ്ങയോടൊപ്പം ഒരു മനുഷ്യനും ഉണ്ടാവില്ല എന്നു ഞാൻ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്യുന്നു. അത് അങ്ങയുടെ കുട്ടിക്കാലം മുതലുണ്ടായിട്ടുള്ളതിൽ വെച്ചേറ്റവും ഭീകരമായിരിക്കും.”

8അപ്പോൾ രാജാവ് നഗരകവാടത്തിലേക്കു പോയി. രാജാവ് കവാടത്തിലുണ്ടെന്ന വാർത്ത പ്രചരിച്ചു. അതിനാൽ ജനങ്ങളെല്ലാവരും രാജാവിനെ കാണാനായി വന്നു.

ദാവീദ് വീണ്ടും രാജാവ്

അബ്ശാലോമിനെ പിന്തുടർന്ന യിസ്രായേലുകാരെല്ലാം വീട്ടിലേക്കോടി. 9യിസ്രായേൽ ഗോത്രത്തിലെ കുടുംബക്കാർ തമ്മിൽ തർക്കമായി. അവർ പറഞ്ഞു, “ഫെലിസ്ത്യരിൽ നിന്നും മറ്റു ശത്രുക്കളിൽനിന്നും ഒക്കെ നമ്മെ രക്ഷിച്ചത് ദാവീദുരാജാവാണ്. ദാവീദ് അബ്ശാലോമിനടുത്തുനിന്നും ഓടിപ്പോയി. 10നമ്മൾ നമ്മെ ഭരിക്കാൻ അബ്ശാലോമിനെ തെരഞ്ഞെടുത്തെങ്കിലും അയാളിപ്പോൾ യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചു. നമ്മൾ ദാവീദിനെ വീണ്ടും രാജാവാക്കണം.” 11ദാവീദുരാജാവ് പുരോഹിതനായ സാദോക്കിനും അബ്യാഥാരിനും സന്ദേശമയച്ചു. ദാവീദു പറഞ്ഞു, “യെഹൂദയിലെ നേതാക്കളോടു സംസാരിക്കുക. അവരോടൊന്നിനെ പറയണം, ‘ദാവീദുരാജാവിനെ തന്റെ ഗോത്രത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ നിങ്ങളെന്താണ് പിന്മുറയായത്? രാജാവിനെ തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് മുഴുവൻ യിസ്രായേലുകാരുടെയും സംസാരം. 12നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരും കുടുംബക്കാരും എന്താണ് എന്നെ തിരികെ രാജാവാക്കുന്നതിൽ നിങ്ങളുടെ പിന്മുറയായത്?’ 13അമാസായോടു പറയുക, ‘നീ എന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. യോവാബിന്റെ സ്ഥാനത്ത് നിന്നെ

ഞാൻ സേനാപതിയാക്കിയില്ലെങ്കിൽ ദൈവം എന്നെ ശിക്ഷിക്കട്ടെ.”

14ദാവീദിന്റെ വാക്കുകൾ അവരുടെ മനസ്സിൽ കൊണ്ടു. അപ്പോൾ യെഹൂദയിലെ സകല ജനങ്ങളും ഒരൊറ്റയാളെന്ന തരത്തിൽ ഇക്കാര്യം സമ്മതിച്ചു. യെഹൂദയിലെ ജനങ്ങൾ രാജാവിനൊരു സന്ദേശമയച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു, “അങ്ങും അങ്ങയുടെ മുഴുവൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും തിരികെ വരിക!”

15അനന്തരം ദാവീദുരാജാവ് യോർദ്ദാൻനദിക്കരയിലെത്തി. രാജാവിനെ കാണുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തെ യോർദ്ദാൻനദി കടത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനും യെഹൂദയിലെജനത ഗിൽഗാലിലെത്തി.

ശിമെയി ദാവീദിനോട് മാപ്പ് പേക്ഷിക്കുന്നു

16ഗേരയുടെ പുത്രനും ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരനുമായിരുന്ന ശിമെയി ബഹുരീതിലായിരുന്നു താമസിച്ചിരുന്നത്. ദാവീദുരാജാവിനെ കാണുന്നതിന് ശിമെയി തിടുകുപ്പെട്ടിറങ്ങി വന്നു. യെഹൂദക്കാരോടൊപ്പമായിരുന്നു ശിമെയി വന്നത്. 17ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരായ ആയിരം പേർകൂടി ശിമെയിയോടൊപ്പം വന്നിരുന്നു. ശൌലിന്റെ കുടുംബക്കാരായ സീബാ എന്ന ഭൃത്യനും വന്നു. സീബാ തന്റെ പതിനഞ്ചു പുത്രന്മാരെയും ഇരുപതു ദാസന്മാരെയും കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. ദാവീദുരാജാവിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനായിരുന്നു അവരൊക്കെ യോർദ്ദാൻ നദിക്കരയിലേക്കു വന്നത്.

18രാജകുടുംബത്തെ യെഹൂദയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിനു സഹായിക്കാനവർ യോർദ്ദാൻനദി കടന്നുചെന്നു. രാജാവിനാവശ്യമുള്ള തെന്തും അവർ ചെയ്തു. രാജാവ് നദി മുറിച്ചു കടക്കവേ, ഗേരയുടെ പുത്രനായ ശിമെയി അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ വന്നു. ശിമെയി രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചു. 19ശിമെയി രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു, “എന്റെ യജമാനനേ! എന്റെ തെറ്റുകൾ കണക്കാക്കരുതേ! എന്റെ യജമാനനായ രാജാവേ, അങ്ങ് യെരൂശലേം വിട്ടപ്പോൾ ഞാൻ ചെയ്ത ദുഷ്ടവൃത്തികൾ ഓർമ്മിക്കരുതേ. 20ഞാൻ പാപം ചെയ്തുവെന്ന് അങ്ങയ്ക്കറിയാം. അതുകൊണ്ടാണു പ്രഭോ, യോസേഫിന്റെ കുടുംബത്തിൽ നിന്നും അങ്ങയെ കാണാനായി ആദ്യം തന്നെ ഞാനെത്തിയത്.”

21എന്നാൽ സെതുമയുടെപുത്രനായ അബീശായി പറഞ്ഞു, “യഹോവയുടെ അഭിഷിക്ത രാജാവിനെതിരെ ശാപ വചനങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞതിനാൽ അവൻ കൊല്ലപ്പെടണം.”

22ദാവീദു പറഞ്ഞു, “സെതുമയുടെ പുത്രന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഞാനെന്തു ചെയ്യാനാണ്. ഇന്നു നിങ്ങളെനിക്കെതിരായിസ്രായേലിൽ ആരും ഇന്നു വധശിക്ഷയ്ക്കിരയാകില്ല. ഇന്ന് ഞാനാണ് യിസ്രായേൽരാജാവെന്ന് എനിക്കറിയാം..” 23അനന്തരം രാജാവ് ശിമെയിയോടു പറഞ്ഞു, “നീ മരിക്കില്ല.” താൻ ശിമെയിയെ വധിക്കില്ലെന്ന് രാജാവ് അയാൾക്കു വാക്കു കൊടുത്തു.*

താൻ ... കൊടുത്തു ദാവീദ് ശിമെയിയെ വധിച്ചില്ല. എന്നാൽ എന്താനും വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദാവീദിന്റെ പുത്രനായ ശലോമോൻ, ശിമെയിയെ വധിക്കാൻ കല്പിച്ചു. 1 രാജാ. 2:44-46 കാണുക.

മെഫീബോശെത്ത് രാജാവിനെ സന്ദർശിക്കാൻ പുറപ്പെടുന്നു

24ശൌലിന്റെ പുത്രനായ മെഫീബോശെത്ത് ദാവീദുരാജാവിനെ കാണാനിറങ്ങി വന്നു. ദാവീദ് യെരൂശലേം വിട്ടപ്പോൾ മുതൽ സമാധാനത്തോടെ യെഹൂദയിൽ തിരിച്ചു വരുംവരെ അയാൾ തന്റെ പാദങ്ങൾ വൃത്തിയാക്കുകയോ താടി വടിക്കുകയോ വസ്ത്രങ്ങൾ കഴുകുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. 25മെഫീബോശെത്ത് രാജാവിനെ സന്ദർശിക്കുവാനായി യെരൂശലേമിൽനിന്നും വന്നു. രാജാവ് മെഫീബോശെത്തിനോടു ചോദിച്ചു, “മെഫീബോശെത്ത് ഞാൻ യെരൂശലേം വിട്ടപ്പോൾ നീയെന്താണെന്റെ കൂടെ വരാതിരുന്നത്?”

26മെഫീബോശെത്ത് മറുപടി പറഞ്ഞു, “എന്റെ യജമാനനും രാജാവുമായവനേ, എന്റെ ദാസനായ സീബാ എന്നെ ചതിച്ചു. സീബയോടു ഞാൻ പറഞ്ഞു, ‘ഞാൻ മുടന്തനാണ്. അതിനാൽ ഒരു കഴുതയ്ക്കു ജീനിയിട്ടാൽ എനിക്കു രാജാവിനോടൊപ്പം പോകാമല്ലോ.’ 27എന്നാൽ എന്റെ ദാസൻ എന്നെ ചതിച്ചു. അവൻ അങ്ങയോടു നൂണ പറയുകയും എന്നെപ്പറ്റി ദുഷ്ടിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ എന്റെ യജമാനനും രാജാവുമായവൻ ദൈവത്തിന്റെ ദൂതനെപ്പോലെയാണ്. നന്നെന്നു തോന്നുന്നതു ചെയ്താലും.

28എന്റെ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരുടെ കുടുംബത്തെ മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കാൻ അങ്ങയ്ക്കാകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങ് അതു ചെയ്തില്ല. എന്നെ അങ്ങ് അങ്ങയോടൊപ്പം അങ്ങയുടെ സ്വന്തം തീൻമേശയിൽ ആഹാരം കഴിക്കുന്നവരോടൊപ്പമിരുത്തി. അതിനാൽ എന്തിനെപ്പറ്റി യെങ്കിലും രാജാവിനോടു പരാതിപ്പെടാൻ എനിക്കാവശ്യമില്ല.”

29രാജാവ് മെഫീബോശെത്തിനോടു പറഞ്ഞു, “നീന്റെ പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി ഇനിയധികം പറയേണ്ട. എന്റെ തീരുമാനം ഇതാണ്: നിനക്കും സീബയ്ക്കും നിലം പങ്കുവയ്ക്കാം.” 30മെഫീബോശെത്ത് രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു, “നിലം മുഴുവനും സീബാ എടുത്തോട്ടെ. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ എന്റെ യജമാനനും രാജാവുമായവൻ സമാധാനത്തിൽ തന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ എത്തി.”

തന്നോടൊപ്പം വരാൻ ദാവീദ് ബർസില്ലായിയോടാവശ്യപ്പെടുന്നു

31ഗിലെയാദുകാരനായ ബർസില്ലായിരൊഗേലീമിൽനിന്നും വന്നു. ദാവീദുരാജാവിനോടൊപ്പം യോർദ്ദാൻനദിയിലേക്ക് അയാൾ വന്നു. അദ്ദേഹത്തെ നദിയുടെ മറുകരയിലേക്കു ആനയിക്കുന്നതിന് ബർസില്ലായി രാജാവിനോടൊപ്പം പോയി. 32വളരെ വൃദ്ധനായിരുന്നു ബർസില്ലായി. അദ്ദേഹത്തിന് എൺപതു വയസ്സായിരുന്നു. ദാവീദ് മഹനയീമിൽ താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ബർസില്ലായി അദ്ദേഹത്തിനു ഭക്ഷണവും മറ്റു സാധനങ്ങളും കൊടുത്തിരുന്നു. വലിയ ധനികനായതു കൊണ്ടാണ് ബർസില്ലായിക്ക് അതുകഴിഞ്ഞത്. 33ദാവീദ് ബർസില്ലായിയോടു പറഞ്ഞു, “എന്നോടൊപ്പം നദി കടന്നുവരിക. എന്നോടൊപ്പം യെരൂശലേമിൽ താമസിക്കുകയാണെങ്കിൽ അങ്ങയെ ഞാൻ സംരക്ഷിച്ചു കൊള്ളാം.”

34എന്നാൽ ബർസില്ലായി രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു, “ഞാനെത്ര വയസ്സുനാണെന്നു അങ്ങ

യ്ക്കറിയാമോ? എനിക്ക് അങ്ങയോടൊപ്പം യെരൂശലേമിലേക്കു വരാനാവുമെന്ന് അങ്ങ കരുതുന്നുണ്ടോ? എനിക്ക് എൺപതു വയസ്സായി! നന്മതിന്മകൾ വേർതിരിച്ചു പറയാൻ കഴിയാത്തത്ര പ്രായം എനിക്കുണ്ട്. 35തിന്നുന്നതിന്റെയും കുടിക്കുന്നതിന്റെയും രൂപിയറിയാനും എനിക്കു കഴിയാതായി. സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർ പാടുന്നതുകേൾക്കാൻ പോലുമൊഴിയാതെ പ്രായം. അങ്ങേനീനാണെന്നപ്പറ്റി വേവലായിരുന്നെപ്പോഴാ? 36എനിക്കങ്ങേയിൽനിന്നും പ്രതിഫലം ആവശ്യമില്ല. ഞാൻ അങ്ങയോടൊപ്പം യോർദ്ദാൻനദി കടക്കാം. 37പക്ഷേ തിരിച്ചുവരാൻ ദയവായി എന്നെ അനുവദിച്ചാലും. അപ്പോളെനിക്ക് ഞെൻറ സ്വന്തം നഗരത്തിൽ വെച്ചു മരിക്കാനും എന്റെ മാതാപിതാക്കളോടൊപ്പം സംസ്കരിക്കപ്പെടാനുമൊക്കുമല്ലോ. എന്നാലിതാ കിഹൊം അങ്ങയുടെ ദാസനായിരിക്കട്ടെ. എന്റെ യജമാനനും രാജാവുമായവനേ, അവൻ അങ്ങയോടൊപ്പം തിരികെ വരട്ടെ. അവനുവേണ്ടി അങ്ങയ്ക്കു എന്തും ചെയ്യാം.” 38രാജാവ് മറുപടി പറഞ്ഞു, “കിഹൊം എന്നോടൊപ്പം തിരികെ വരട്ടെ. അങ്ങയ്ക്കുവേണ്ടി ഞാനവനോടു കാര്യബുദ്ധനായിരിക്കാം. അങ്ങയ്ക്കുവേണ്ടി ഞാൻ എന്തും ചെയ്യാം.”

ദാവീദ് വേനത്തിലേക്കു മടങ്ങുന്നു

39രാജാവ് ബർസില്ലായിയെ ചുംബിക്കുകയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ബർസില്ലായി വേനത്തിലേക്കു മടങ്ങി. രാജാവും പരിവാരങ്ങളും നദി കടന്നുമടങ്ങുകയും ചെയ്തു. 40രാജാവ് യോർദ്ദാൻനദി കടന്ന് ഗിൽഗാലിലേക്കു പോയി. കിഹൊം അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പോയി. യെഹൂദക്കാരെ മുഴുവനും പകുതിയിട്രായേലുകാരും ദാവീദിനെ നദി കടക്കാൻ ആനയിച്ചു.

യിസ്രായേലുകാരും യെഹൂദക്കാരും തർക്കത്തിൽ

41യിസ്രായേലുകാർ മുഴുവനും രാജാവിന്റെ യടുത്തെത്തി. അവർ രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു, “ഞങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരായ യെഹൂദക്കാരെ അങ്ങയെ എന്തിനാണ് തട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകയും അങ്ങയെയും കുടുംബത്തെയും പരിവാരസമേതം യോർദ്ദാൻനദി കടത്തുകയും ചെയ്തത്?”

42യെഹൂദക്കാരെ മുഴുവൻ യിസ്രായേലുകാർക്കു മറുപടി നൽകി. “എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, രാജാവ് ഞങ്ങളുടെ അടുത്തബന്ധുവാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ നിങ്ങളെന്തിനാണു ഞങ്ങളോടു കോപിക്കുന്നത്? ഞങ്ങൾ രാജാവിന്റെ ചെലവിലല്ല ഭക്ഷണം കഴിച്ചത്. രാജാവ് ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു സമ്മാനവും തന്നിട്ടുമില്ല.”

43യിസ്രായേലുകാർ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഞങ്ങൾക്കു ദാവീദിൽ പത്തു വീതമുണ്ട്. അതിനാൽ ദാവീദിന്റെമേൽ നിങ്ങളെക്കാൾ അവകാശം ഞങ്ങൾക്കാണ്. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ അവഗണിച്ചു. എന്തുകൊണ്ട്? ഞങ്ങളുടെ രാജാവിനെ തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനെപ്പറ്റി ആദ്യം സംസാരിച്ചവർ ഞങ്ങളായിരുന്നു.” എന്നാൽ യെഹൂദക്കാരെ വളരെ വൃത്തികെട്ട മറുപടിയാണ് യിസ്രായേലുകാർക്കു നൽകിയത്. യിസ്രായേലുകാരേടതിനെക്കാൾ ക്രൂരവാക്കുകളായിരുന്നു അവരുടേത്.

ശേബ യിസ്രായേലുകാരെ ദാവീദിൽ നിന്നകറ്റുന്നു

20 ബിക്രിയുടെ പുത്രനായ ശേബാ എന്നൊരാൾ അവിടെ വസിച്ചിരുന്നു. ഒന്നിനും കൊള്ളരുതാത്തവനായിരുന്നു ശേബാ. ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരനായിരുന്നു അയാൾ. ജനങ്ങളെ വിളിച്ചു കൂട്ടുന്നതിന് ശേബാ ഒരു കാര്യം വിളിച്ചു. അനന്തരം അയാൾ പറഞ്ഞു,

“നമുക്കു ദാവീദിൽ ഓഹരിയില്ല. യിശ്ശായിയുടെ പുത്രനിൽ നമുക്കു പങ്കില്ല. യിസ്രായേലേ, നമുക്കു നമ്മുടെ കൂടാരങ്ങളിലേക്കു പോകാം.”

2അങ്ങനെ എല്ലാ യിസ്രായേലുകാരും ദാവീദിനെ വിട്ട് ബിക്രിയുടെ പുത്രനായ ശേബയെ പിന്തുടരാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ യെഹൂദക്കാരെ യോർദ്ദാൻനദി മുതൽ യെരൂശലേംവരെ ദാവീദിനെ പിന്തുടർന്നു.

3ദാവീദ് യെരൂശലേമിലുള്ള തന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തി. കൊട്ടാരം സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് തന്റെ ഭാര്യമാരിൽ പത്തുപേരെ ദാവീദ് അവിടെ നിർത്തിയിരുന്നു. ഒരു പ്രത്യേക വേനത്തിലായിരുന്നു ദാവീദ് അവരെ താമസിപ്പിച്ചിരുന്നത്. അവിടെ ദാവീദ് കാവൽക്കാരെ നിയോഗിച്ചു. മരണംവരെ ആ സ്ത്രീകൾ അവിടെയായിരുന്നു വസിച്ചത്. ദാവീദ് അവരെ സംരക്ഷിക്കുകയും അവർക്കു ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം അവരുമായി ലൈംഗികബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. മരണംവരെ അവർ വിധവകളെപ്പോലെ കഴിഞ്ഞു.

4അമാസയോട് രാജാവു പറഞ്ഞു, “മൂന്നുദിവസത്തിനകം യെഹൂദക്കാരെല്ലാം എന്നെ വന്നുകാണാൻ പറയുക. നീയും ഇവിടെയുണ്ടായിരിക്കണം.” 5അനന്തരം അമാസാ യെഹൂദക്കാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടാനായി പോയി. പക്ഷേ രാജാവു പറഞ്ഞതിലുമധികം സമയം അയാൾ അക്കാര്യത്തിലെടുത്തു.

ശേബയെ കൊല്ലാൻ ദാവീദ് അബീശായിയോടു പറയുന്നു

6ദാവീദ് അബീശായിയോടു പറഞ്ഞു, “ബിക്രിയുടെ പുത്രനായ ശേബ നമുക്ക് അബ്ശാലോമിനെക്കാൾ അപകടകാരിയാണിപ്പോൾ. അതിനാൽ എന്റെ ഭക്തരുമായി ശേബയെ പിന്തുടരുക. കോട്ടയുള്ള നഗരങ്ങളിലേക്കു കടക്കുംമുമ്പേ വേണം. ശേബ സുരക്ഷിതമായ നഗരങ്ങളിലേക്കു കടന്നാൽ നമുക്കുവേണ്ടി പിടിക്കുക അസാധ്യമാവും.”

7അതിനാൽ ബിക്രിയുടെ പുത്രനായ ശേബയെ പിടിക്കാൻ യോവാബ് പുറപ്പെട്ടു. തന്റെ യാളുകളെയും ഭക്തന്മാരെയും റ്റേപുരെയും മറ്റു ഭക്തന്മാരെയും യോവാബ് കൊണ്ടുപോയി.

യോവാബ് അമാസയെ വധിക്കുന്നു

8യോവാബും സൈന്യവും ഗിബയൊയിലെ വലിയ പാറയുടെ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ അമാസ അവരെ കാണാൻ ഇറങ്ങിവന്നു. യോവാബ് സൈനികവേഷമായിരുന്നു ധരിച്ചിരുന്നത്. അതിനു മുകളിൽ അരപ്പട്ടയും അതിലുറപ്പിച്ച ഉറയിലിട്ടിരുന്ന വാളും യോവാബിനുണ്ടായിരുന്നു. അമാസയെ കാണാൻ നടന്നു പോകവേ യോവാബിന്റെ വാൾ ഉറ

യിൽനിന്നും താഴെവീണു. യോവാബ് വാളെടുത്ത് കൈയിൽ പിടിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. **9**യോവാബ് അമാസയോടു ചോദിച്ചു, “സുഖം തന്നെയോ സഹോദരാ?” അനന്തരം യോവാബ് അമാസയെ ചുംബിക്കാൻ അവന്റെ താടിയിൽ വലതുകരംകൊണ്ട് കടന്നു പിടിച്ചു. **10**യോവാബിന്റെ ഇടതുകൈയിൽ വാളിരിക്കുന്നതു അമാസ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. എന്നാൽ അപ്പോൾ യോവാബ് തന്റെ വാളുകൊണ്ട് അമാസയുടെ വയറ്റിൽ കുത്തി. അമാസയുടെ ആന്തരികാവയവങ്ങൾ പുറത്തു ചാടി. യോവാബിന് ഒരിക്കൽ കൂടി അമാസയെ കൂത്തേണ്ടി വന്നില്ല. അയാൾ മരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ദാവീദിന്റെയാളുകൾ ശേബയെ തുടർന്നു തെരയുന്നു

അനന്തരം യോവാബും സഹോദരൻ അബീശായിയും ബിക്രിയുടെ പുത്രൻ ശേബയെ പിന്തുടരാൻ വീണ്ടുമാരംഭിച്ചു. **11**യോവാബിന്റെ യുവഭടന്മാരിലൊരുവൻ അമാസയുടെ ശരീരത്തിനു കാവൽനിന്നു. ആ യുവഭടൻ പറഞ്ഞു, “യോവാബിനെയും ദാവീദിനെയും പിന്തുണയ്ക്കുന്നവരേ, നമുക്കു യോവാബിനെ അനുഗമിക്കാം.”

12അമാസാ മാർഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിൽ സ്വന്തം രക്തത്തിൽ വീണു കിടക്കുകയായിരുന്നു. എല്ലാവരും അവിടെനിന്ന് ആ ശരീരം നോക്കി നിൽക്കുന്നത് യുവഭടൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. അതിനാലയാൾ ഊതദേഹം ഉരുട്ടി വയലിലിട്ടു. അനന്തരം അയാൾ അതൊരു തുണികൊണ്ടുമൂടി. **13**അമാസയുടെ ഊതദേഹം മാറ്റിയതിനുശേഷം ആളുകളുതുവഴി യോവാബിന്റെ പിന്നാലെപോയി. അവർ യോവാബിനോടുചേർന്ന് ബിക്രിയുടെ പുത്രനായ ശേബയെ പിന്തുടർന്നു.

ആബേൽ ബേത്ത്-മാഖയിലേക്കു ശേബാ രക്ഷപ്പെടുന്നു

14ആബേൽ ബേത്ത്-മാഖയിലേക്കുള്ള തന്റെ യാത്രാമദ്ധ്യേ ബിക്രിയുടെ പുത്രനായ ശേബായിസ്രായേലിലെ മുഴുവൻ ഗോത്രക്കാർക്കിടയിലൂടെയും കടന്നുപോയി. എല്ലാ ബേര്യയും ഒരുമിച്ച് ശേബയെ പിന്തുടർന്നു.

15യോവാബും സംഘവും ആബേൽ ബേത്ത്-മാഖയിലെത്തി. അവർ പട്ടണം വളഞ്ഞു. നഗരഭിത്തിയുടെ നേർക്ക് അവർ ഒരു ചെളിക്കുമ്പാരമുയർത്തി. ഭിത്തിയിന്മേൽ കയറാൻ വേണ്ടിയാണവർ അങ്ങനെയാണുണ്ടാക്കിയത്. അനന്തരം അതു വീഴ്ത്തുന്നതിന് അവർ കല്ലുകളോരോന്ന് ഇളക്കാൻ തുടങ്ങി.

16എന്നാൽ നഗരത്തിൽ വളരെ ഋണാനിതായ ഒരു സ്ത്രീയുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ നഗരത്തിൽ നിന്നും വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, “ഞാൻ പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക! യോവാബിനോട് ഇവിടെ വരാൻ പറയുക. എനിക്ക് അവനോടു സംസാരിക്കണം. **17**യോവാബ് അവളോടു സംസാരിക്കാൻ പോയി. ആ സ്ത്രീ അയാളോടു ചോദിച്ചു, “അങ്ങാണോ യോവാബ്?” യോവാബ് മറുപടി പറഞ്ഞു, “അതെ ഞാൻ തന്നെ.” അപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു, “എന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടാലും, യോവാബു പറഞ്ഞു, “ഞാൻ അതു ശ്രദ്ധിക്കുകയാണ്.”

18അപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു, “മുമ്പ് ആളുകൾ പറയുമായിരുന്നു, ‘ആസേലിൽ സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ നിങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ളതു

കിട്ടും.’ **19**എപ്പോഴും സമാധാനം സംസാരിക്കുന്നവരും രാജാവിനോടു വിശ്വസ്തരുമായ ഈ പട്ടണത്തിലെ നിരവധി ആളുകളിൽ ഒരുവളാണു ഞാൻ. യിസ്രായേലിലെ ഒരു പ്രധാന നഗരമാണ് അങ്ങ് നശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. യഹോവയുടേതായ സാധനങ്ങൾ നശിപ്പിക്കാൻ അങ്ങേയ്ക്കൊണ്ടാണാഗ്രഹിക്കുന്നത്?”

20യോവാബ് മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഹേയ്, എനിക്കൊന്നും തകർക്കണമെന്നില്ല! എനിക്കു നിങ്ങളുടെ പട്ടണം തകർക്കണമെന്നില്ല. **21**എന്നാൽ എഫ്രയീംപർവ്വതപ്രദേശക്കാരനായ ഒരാൾ നിങ്ങളുടെ നഗരത്തിലുണ്ട്. ബിക്രിയുടെ പുത്രനായ അയാളുടെ പേര് ശേബാ എന്നാകുന്നു. ദാവീദുരാജാവിനെതിരെ കലാപമുണ്ടാക്കിയ ആളാണയാൾ. അയാളെ എന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നാൽ ഞാൻ ഈ നഗരത്തെ വെറുതെ വിടാം.” സ്ത്രീ യോവാബിനോടു പറഞ്ഞു, “ശരി. അവന്റെ തല മതിലിനു മുകളിലൂടെ അങ്ങയ്ക്കു എറിഞ്ഞുതരും.” **22**അനന്തരം ആ സ്ത്രീ വളരെ വിവേകത്തോടെ നഗരവാസികളോടു സംസാരിച്ചു. ജനങ്ങൾ ബിക്രിയുടെ പുത്രനായ ശേബയുടെ തല വെട്ടി. അനന്തരം അവർ ശേബയുടെ തല നഗരമതിലിനു മുകളിലൂടെ യോവാബിന് എറിഞ്ഞു കൊടുത്തു.

അതിനാൽ യോവാബ് കാഹളം മുഴക്കുകയും സൈന്യം നഗരം വിടുകയും ചെയ്തു. ഓരോരുത്തരും അവനവന്റെ കൂടാരത്തിലേക്കു പോയി. യോവാബ് യെരൂശലേമിൽ രാജാവിന്റെയടുത്തേക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. **23**മുഴുവൻ യിസ്രായേൽസൈന്യത്തിന്റെയും നായകനായിരുന്നു യോവാബ്. ക്രത്യയുടെയും റപ്പത്യയുടെയും ചുമതലക്കാരനായിരുന്നു യെഹോയാദയുടെ പുത്രനായ ബെനായാവ്. **24**കഠിനവേലയ്ക്കു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ചുമതലക്കാരനായിരുന്നു അദോറാ. അഹീലൂദിന്റെ പുത്രനായ യെഹോശാഫാത്ത് ആയിരുന്നു ചരിത്രകാരൻ. **25**ശൈവാ ആയിരുന്നു കാര്യദർശി. സാദോക്കും അബ്യാഥാറും ആയിരുന്നു പുരോഹിതന്മാർ. **26**യാതീര്യനായ ഈരാ ആയിരുന്നു ദാവീദിന്റെ മുഖ്യദാസൻ.

ശൌലിന്റെ കടുംബം ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു

21 ദാവീദ് രാജാവായിരുന്ന കാലത്ത് ഒരു ക്ഷാമമുണ്ടായി. ഇത്തവണ ക്ഷാമം മൂന്നു വർഷത്തേക്കു നീണ്ടു. ദാവീദ് യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. യഹോവ മറുപടി നൽകുകയും ചെയ്തു. യഹോവ പറഞ്ഞു, “ഇത്തവണ പട്ടിണിക്കു കാരണം ശൌലും കൊലപാതകികളായ അവന്റെ കുടുംബവുമാണ്. ഗിബെയോന്യരെ ശൌൽ വധിച്ചതിനാലാണ് ഈ ക്ഷാമമുണ്ടായത്.” **2**ഗിബെയോന്യർ യിസ്രായേലുകാരല്ല. അവർ ഒരു സംഘം അമോര്യരായിരുന്നു. തങ്ങൾ ഗിബെയോന്യരെ ഉപദ്രവിക്കില്ലെന്ന് യിസ്രായേലുകാർ അവർക്കു വാക്കു കൊടുത്തിരുന്നു. എന്നാൽ ശൌൽ ഗിബെയോന്യരെ വധിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. യിസ്രായേലുകാരോടും യെഹൂദക്കാരോടും അവന്നുണ്ടായിരുന്ന ശക്തമായ വികാരങ്ങൾ മൂലമാണ് ശൌൽ ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്.) ദാവീദുരാജാവ് ഗിബെയോന്യരെ വിളിച്ചു കൂട്ടി അവരുമായി സംസാരിച്ചു. **3**ദാവീദ് ഗിബെയോന്യരോടു ചോദിച്ചു, “ഞാൻ നിങ്ങൾക്കെന്താണു ചെയ്തു തരേണ്ടത്? യഹോവയുടെ ജനത്തെ നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്

യിസ്രായേലുകാരുടെ പാപം ഇല്ലാതാക്കാൻ ഞാനെന്നാണു ചെയ്യേണ്ടത്?" 4ഗിബെയോ ന്യർ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, "തങ്ങളുടെ ചെയ്തികൾക്കു പകരം നൽകാൻ ശൌലിന്റെ കുടുംബത്തിനു വേണ്ടത്ര സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയുമില്ല. പക്ഷെ യിസ്രായേലിൽ ആരെങ്കിലും വധിക്കാനുള്ള അധികാരം ഞങ്ങൾക്കില്ല."

ദാവീദു പറഞ്ഞു, "കൊള്ളാം, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എന്താണു ചെയ്യേണ്ടത്?" 5ഗിബെയോന്യർ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, "ശൌൽ ഞങ്ങൾക്കെതിരെ ഗുഡാലോചന നടത്തി. യിസ്രായേലിൽ വസിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെയാളുകളെ മുഴുവൻ വധിക്കാൻ അയാൾ ശ്രമിച്ചു. ശൌലിന്റെ മക്കളിൽ ഏഴുപേരെ ഞങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരിക. ശൌൽ യഹോവയുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട രാജാവായിരുന്നു. അതിനാൽ അവന്റെ പുത്രന്മാരെ ഗിബെയോപർവ്വതത്തിൽ യഹോവയുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് ഞങ്ങൾ തൂക്കിക്കൊല്ലാം." ദാവീദുരാജാവു പറഞ്ഞു, "കൊള്ളാം അവരെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകാം."

7എന്നാൽ യോനാഥാന്റെ പുത്രനായ മെഫീബോശെത്തിനെ രാജാവ് സംരക്ഷിച്ചു. യോനാഥാൻ ശൌലിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു. എന്നാൽ ദാവീദ് യോനാഥാൻ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ ഒരു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു.* അതിനാൽ മെഫീബോശെത്തിനെ ഉപദ്രവിക്കാൻ രാജാവ് അവരെ അനുവദിച്ചില്ല. 8അർമ്മോനിയും മെഫീബോശെത്തും ശൌലിന് തന്റെ ഭാര്യയായ തിസ്പയിലുണ്ടായ പുത്രന്മാരാണ്. മേരബ് എന്ന ഒരു പുത്രിയുടേ ശൌലിനുണ്ടായിരുന്നു. മെഹോലാക്കാരനായ ബർസിലായിയുടെ പുത്രനായ അദിയേലായിരുന്നു അവളെ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നത്. അതിനാൽ ദാവീദ് ശൌലിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാരെയും മേരബിന്റെയും അദിയേലിന്റെയും അഞ്ചു പുത്രന്മാരെയും ഗിബെയോന്യർക്കു നൽകി. 9ഗിബെയോന്യർ അവരെ ഗിബെയോപർവ്വതത്തിൽ യഹോവയ്ക്കു മുമ്പിൽവെച്ച് തൂക്കിക്കൊന്നു. ആ ഏഴുപേരും ഒരുമിച്ചു മരിച്ചു. വിളവെടുപ്പിന്റെ ആദ്യദിവസങ്ങളിലാണവർ വധിക്കപ്പെട്ടത്, യവക്കൊയ്ത്തിന്റെ ആരംഭമായ വസന്തകാലത്തായിരുന്നു അത്.

ദാവീദും തിസ്പയും

10അത്യാവിന്റെ പുത്രി തിസ്പ ദുഃഖത്തിന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെടുത്തു പാറയിൽ വെച്ചു. വിളവെടുപ്പാരംഭം മുതൽ മഴയാരംഭിക്കുന്നതു വരെ ആ വസ്ത്രം പാറയിൽ കിടന്നു. തിസ്പ ആ ശരീരങ്ങൾക്കു രാപകൽ കാവൽ നിന്നു. പകൽ സമയത്തു കാട്ടുപക്ഷികളും രാത്രിയിൽ കാട്ടു മൃഗങ്ങളും അവയെ സ്വപർശിക്കാതിരിക്കാൻ അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചു.

11ശൌലിന്റെ ദാസിയായ തിസ്പയുടെ ഈ പ്രവൃത്തികൾ ജനങ്ങൾ ദാവീദിനെ അറിയിച്ചു. 12അനന്തരം ദാവീദ് യാബേശ്-ഗിലെയോദുകാരിൽനിന്നും ശൌലിന്റെയും യോനാഥാന്റെയും അസ്ഥികൾ വാങ്ങി. (ശൌലും യോനാഥാനും ഗിൽബോവയിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടപ്പോഴാണ് യാബേശ്-ഗിലെയോദുകാർക്ക് അവരുടെ

അസ്ഥികൾ ലഭിച്ചത്. ഫെലിസ്ത്യർ അവരുടെ ശരീരങ്ങൾ ബേത്ത്-ശാനിലെ ഒരു മതിലിന്മേൽ തൂക്കിയിട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ യാബേശ്-ഗിലെയോദുകാർ അവിടെപ്പോയി ആ പൊതുസ്ഥലത്തു നിന്നും മൃതദേഹങ്ങൾ മോഷ്ടിച്ചെടുക്കുകയായിരുന്നു.) 13ദാവീദ് ശൌലിന്റെയും അയാളുടെ പുത്രൻ യോനാഥാന്റെയും അസ്ഥികൾ യാബേശു ഗിലെയോദിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്നു. തൂക്കിക്കൊല്ലപ്പെട്ട ഏഴുപേരുടെ മൃതദേഹങ്ങളും അവർക്കു കിട്ടി. 14അവർ ശൌലിന്റെയും പുത്രൻ യോനാഥാന്റെയും അസ്ഥിബന്ധനാമീൻപ്രദേശത്തു സംസ്കരിച്ചു. ശൌലിന്റെ പിതാവായ കീശിന്റെ കല്ലറയിലെ ഒരു തുരങ്കത്തിലാണവർ അതു സംസ്കരിച്ചത്. രാജാവു കല്പിച്ചതെല്ലാം ജനങ്ങൾ ചെയ്തു. അങ്ങനെ ആ സ്ഥലത്തെ ജനങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം കേട്ടു.

ഫെലിസ്ത്യരുമായുള്ള യുദ്ധം

15ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രായേലുമായി മറ്റൊരു യുദ്ധം കൂടി ആരംഭിച്ചു. ഫെലിസ്ത്യരോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ദാവീദും സൈന്യവും പുറപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ദാവീദ് വളരെ ക്ഷീണിതനും ദുർബ്ബലനും ആയി. 16യിശ്ബിബെനോബ് രാക്ഷസന്മാരിൽ ഒരുവനായിരുന്നു. ഏഴരപയണ്ടായിരുന്നു അയാളുടെ കുന്തത്തിന്റെ ഭാരം. ഒരു പുതിയ വാളും അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ദാവീദിനെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു. 17എന്നാൽ സൈന്യയുടെ പുത്രനായ അബീശായി ആ ഫെലിസ്ത്യനെ വധിച്ച് ദാവീദിന്റെ ജീവൻ രക്ഷിച്ചു.

അനന്തരം ദാവീദിന്റെ ഭടന്മാർ ദാവീദിന് ഒരു വാഗ്ദാനം നൽകി. അവർ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു "ഇനി അങ്ങ് ഞങ്ങളോടൊപ്പം യുദ്ധത്തിനു വരരുത്. അങ്ങു വന്നാൽ യിസ്രായേലിന് അതിന്റെ ഏറ്റവും മഹാനായ നേതാവിനെയായിരിക്കും നഷ്ടപ്പെടുക." 18പിന്നീട് ഫെലിസ്ത്യരുമായി ഗോബിൽവെച്ച് മറ്റൊരു യുദ്ധം കൂടിയുണ്ടായി. ഹൃശാത്യനായ സിബ്യെഖായി മറ്റൊരു രാക്ഷസനായ സാഫിനെ വധിച്ചു. 19പിന്നീട് ഗോബിൽവെച്ച് ഫെലിസ്ത്യരുമായി ഒരു യുദ്ധം കൂടിയുണ്ടായി. ബേത്ത്-ലേഹെമിൽ നിന്നുള്ള യാറെ-ഓരെഗീമിന്റെ പുത്രനായ എൽഹാനാൻ ഗത്യനായ ഗോല്യാത്തിനെ വധിച്ചു. നെയ്ത്തുകാരന്റെ തണ്ടുപോലെ ഭാരമേറിയതായിരുന്നു അവന്റെ കുന്തം.

20ഗത്തിൽവെച്ച് മറ്റൊരു യുദ്ധമുണ്ടായി. ഓരോ കൈയിലും ആറു വിരലുകൾ വീതവും ഓരോ കാലിലും ആറു വിരലുകൾ വീതവും ഉള്ള ഒരു ഭീമാകാരനുമുണ്ടായിരുന്നു. ആകെ ഇരുപത്തിനാലു വിരലുകൾ. അയാളും രാക്ഷസന്മാരിലൊരാളായിരുന്നു. 21അയാൾ യിസ്രായേലുകാരെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്തെങ്കിലും ദാവീദിന്റെ സഹോദരനായ ശിമെയിയുടെ പുത്രൻ യോനാഥാൻ അയാളെ വധിച്ചു. 22ഇവർ നാലു പേരും ഗത്തുകാരായ രാക്ഷസന്മാരായിരുന്നു. അവരെല്ലാം ദാവീദും ഭടന്മാരും വധിച്ചു.

യഹോവയെ സ്തുതിക്കുന്ന ദാവീദിന്റെ ഗാനം

22 യഹോവ തന്നെ ശൌലിൽനിന്നും മറ്റു ശത്രുക്കളിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചപ്പോൾ ദാവീദ് ഈ ഗാനം പാടി.

എന്നാൽ ... ചെയ്തിരുന്നു തങ്ങൾ പരസ്പരം കുടുംബങ്ങളെ ആക്രമിക്കില്ലെന്ന് ദാവീദും യോനാഥാനും സത്യം ചെയ്തിരുന്നു. 1 ശമു. 20:12,42 കാണുക.

2യഹോവ എന്റെ പാറയാകുന്നു. എന്റെ കോട്ട, എന്റെ രക്ഷാസ്ഥാനം. 3അവനാകുന്നു എന്റെ ദൈവം, അഭയത്തിനു ഞാനേറാടിയെത്തിയ പാറ. ദൈവം എന്റെ കവചമാകുന്നു. അവന്റെ ശക്തി എന്നെ രക്ഷിക്കുന്നു. യഹോവ കുന്നിൻമുകളിലുള്ള എന്റെ സുരക്ഷിതസ്ഥലവും സങ്കേതവുമാകുന്നു. ക്രൂര ശത്രുക്കളിൽനിന്നും അവനെനെ രക്ഷിക്കുന്നു.

4യഹോവ സ്തുത്യർഹനാണ്. അവനെ ഞാൻ സഹായത്തിനു വിളിച്ചു. ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് എന്നെ അവൻ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു! 5എന്റെ ശത്രുക്കൾ എന്നെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു! മരണത്തിന്റെ തിരമാലകൾ എന്നിക്കു ചുറ്റും പൊട്ടിപ്പീഴുണുണ്ടായിരുന്നു. മരണത്തിന്റെ ആ സ്ഥലത്തേക്കു എന്നെ കൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരു പ്രളയത്തിൽ ഞാൻ പെട്ടു. 6നരകപാശങ്ങൾ എന്നിക്കു ചുറ്റും. എന്നിക്കു മുമ്പിൽ മരണക്കൈനികൾ.

7കെണിയിൽപെട്ട ഞാൻ സഹായത്തിന് ദൈവത്തെ വിളിച്ചു. അതെ, ഞാനെന്റെ ദൈവത്തെ വിളിച്ചു. ദൈവം അവന്റെ ആലയത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ ശബ്ദം അവൻ കേട്ടു. സഹായത്തിനുള്ള എന്റെ നിലവിളി അവൻ കേട്ടു. 8അപ്പോൾ ഭൂമി കുലുങ്ങിവിറച്ചു, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അടിത്തറ വിറച്ചു. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ, യഹോവ കോപാകുലനായി! 9ദൈവത്തിന്റെ മുക്കിൽനിന്നും പുകവന്നു. ആളുന്ന അഗ്നി ദൈവത്തിന്റെ വായിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ട് ദഹിപ്പിച്ചു. അവനിൽനിന്നും തീക്കനലുകൾ ജ്വലിച്ചു. 10യഹോവ ആകാശം തുറന്ന് ഇറങ്ങിവന്നു! ഇരുണ്ട, കട്ടിപിടിച്ച ഒരു മോലത്തിലവൻ നിന്നു! 11അവൻ പറക്കുകയായിരുന്നു, പറക്കുന്ന കെരുമ്പുമാലാഖകൾക്കു മേലിരുന്ന്, കാറ്റിൽ സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു.

12തനിക്കു ചുറ്റുമുള്ള കാർമോലംകൊണ്ട് കൂടാരംപോലെ യഹോവ തന്നെ പൊതിഞ്ഞു. വെള്ളത്തെ അവൻ ഇരുണ്ട ഇടിമോലങ്ങളിൽ നിറച്ചു. 13കൽക്കരിക്കനലുകൾ പറക്കുമ്പോലെ അവനു ചുറ്റുമുള്ള തീപ്പണപ്രകാശം ചിതറുന്നു!

14ആകാശത്തിൽനിന്നും യഹോവ ഇടിമുഴക്കി! അത്യുന്നതനായ ദൈവം തന്റെ ശബ്ദം കേൾപ്പിച്ചു. 15യഹോവ തന്റെ അമ്പുകളയ്ക്ക് ശത്രുക്കളെ ചിതറിപ്പിച്ചു. യഹോവ മിന്നലിനെ അയയ്ക്കുകയും ആശയക്കുഴപ്പത്താൽ ജനങ്ങൾ ചിതറുകയും ചെയ്തു. 16യഹോവേ അങ്ങ് ശക്തമായി സംസാരിച്ചു, നിന്റെ വായിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ട ശക്തമായ കാറ്റ് വെള്ളത്തെ പിറകോട്ടു തള്ളി. സമുദ്രത്തിന്റെ അടിത്തട്ടു തെങ്ങൾക്കു കാണായി. ഭൂമിയുടെ അടിത്തറ തെങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെട്ടു. 17യഹോവയെന്നെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. യഹോവ മുകളിൽനിന്നും താഴെയെത്തി. യഹോവ എന്നെ കൈപിടിച്ച് കയങ്ങളിൽനിന്നു വലിച്ചെടുത്തു. 18എന്റെ ശത്രുക്കൾ എന്നെക്കാൾ കരുത്തരായിരുന്നു. അവർ എന്നെ വെറുത്തു. എന്റെ ശത്രുക്കൾ എന്നെക്കാൾ കരുത്തരായതിനാൽ ദൈവം എന്നെ രക്ഷിച്ചു.

19എന്റെ ശത്രുക്കൾ എന്നെ ആക്രമിക്കുകയും ഞാൻ കൂഴപ്പത്തിലാകുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ എന്റെ പിന്തുണയ്ക്കു യഹോവയുണ്ടായിരുന്നു! 20യഹോവയെന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു, അതിനാൽ അവനെനെ രക്ഷിച്ചു. അവനെനെ സുരക്ഷിതസ്ഥാനത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി.

21യഹോവ എന്നിക്കെന്റെ പ്രതിഫലം നൽകും. എന്തെന്നാൽ ശരിയായതു ഞാൻ ചെയ്തു. തെറ്റായതൊന്നും ഞാൻ ചെയ്യാത്തതിനാൽ അവനെനിക്കു നന്മകളേ ചെയ്യൂ. 22എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ യഹോവയെ അനുസരിച്ചു! ഞാനെന്റെ ദൈവത്തിനെതിരെ പാപം ചെയ്തില്ല.

23യഹോവയുടെ നിശ്ചയങ്ങൾ ഞാൻ എപ്പോഴും ഓർക്കും. അവന്റെ നിയമങ്ങൾ ഞാനെന്നുസരീകുന്നു! 24അവന്റെ മുമ്പിൽ ഞാൻ ശുദ്ധനും നിഷ്കളനുമായിരിക്കുന്നു. 25അതിനാൽ യഹോവ എന്നിക്കെന്റെ പ്രതിഫലം നൽകും! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ ശരിയായതാണു ചെയ്തത്! അവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഞാൻ തെറ്റൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. അതിനാലവൻ എന്നിക്കുവേണ്ടി നന്മകൾ ചെയ്യുന്നു. 26രേവൻ നിങ്ങളെ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥസ്നേഹം അവനോടു കാട്ടണം. ഒരുവൻ നിങ്ങളോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്തുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങളും അവനോടു വിശ്വസ്തത പുലർത്തണം. 27യഹോവേ, നന്മയും ശുദ്ധതയുമുള്ളവൻ നീ നല്ലവനും ശുദ്ധനുമാകുന്നു. എന്നാൽ കുടിലനോടു നീ കുടിലത കാട്ടുന്നു. സമർത്ഥനെക്കാൾ നീ സമർത്ഥനാകുന്നു.

28യഹോവേ, വിനീതരെ നീ സഹായിക്കുന്നു, പക്ഷേ അഹങ്കാരികളെ നാണം കെടുത്തുന്നു.

29യഹോവേ, നീ എന്റെ വിളിക്കാകുന്നു. എന്നിക്കു ചുറ്റുമുള്ള ഇരുട്ടിൽ യഹോവ വെളിച്ചം വിതറുന്നു. 30യഹോവേ, അങ്ങയുടെ സഹായത്താൽ എന്നിക്കു ഭേദാരോടൊപ്പം ഓടാൻ കഴിയുന്നു. ദൈവസഹായത്താൽ എന്നിക്കു ശത്രുക്കളുടെ കോട്ടയിൽ കയറാനാകുന്നു. 31ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി സമ്പുർണ്ണം. യഹോവയുടെ വാക്ക് തെളിയിക്കപ്പെട്ടത്. തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ അവൻ സംരക്ഷിക്കുന്നു. 32യഹോവയെല്ലാതെ മറ്റൊരു ദൈവമില്ല. നമ്മുടെ ദൈവമല്ലാതെ മറ്റൊരു പാറയില്ല. 33ദൈവമാണെന്റെ ശക്തിദുർഗ്ഗം. നിർമ്മലന്മാരെ അവൻ നേരായവഴിക്കു നയിക്കുന്നു. 34കലമാനെപ്പോലെ വേഗത്തിലോടുവാൻ ദൈവമെന്നെ സഹായിക്കുന്നു! ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ അവനെനെ പരിപാലിക്കുന്നു. 35ദൈവമെന്നെ യുദ്ധം പരിശീലിപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ എന്റെ കൈകൾക്ക് കരുത്തുറ്റ വില്ലുകൾപോലും കുലയ്ക്കാം.

36ദൈവമേ, വിജയത്തിനായി നീയെന്നെ സംരക്ഷിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്റെ ശത്രുക്കളെ തോല്പിക്കാൻ നീയെന്നെ സഹായിച്ചു. 37അടിപതറാതെ ഓടുന്നതിന് എന്റെ കാലുകളെയും കണങ്കാലുകളെയും ശക്തമാക്കൂ. 38എന്റെ ശത്രുക്കൾ നശിപ്പിക്കപ്പെടുംവരെ എന്നിക്കുവരെ ഓടിക്കണം! അവർ നശിപ്പിക്കപ്പെടുംവരെ ഞാൻ തിരിച്ചു വരില്ല!

39ഞാനെന്റെ ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിച്ചു. ഞാനവരെ തോല്പിച്ചു. അവരിനി എഴുന്നേൽക്കില്ല. അതെ, ശത്രുക്കളെന്റെ കാൽക്കീഴിൽ വീണു.

40ദൈവമേ, യുദ്ധത്തിൽ നീയെന്നെ കരുത്തനാക്കി. എന്റെ ശത്രുക്കളെ നീ എന്റെ മുമ്പിൽ വീഴ്ത്തി. 41യഹോവേ, എന്റെ ശത്രുക്കൾ പിന്തിരിഞ്ഞോടാൻ നീ ഇടയാക്കി. അപ്പോൾ ഞാൻ അവരെ പിന്തുടരുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 42യഹോവേ, എന്റെ ശത്രുക്കൾ സഹായത്തിനായി കേണെങ്കിലും അവരെ സഹായിക്കാൻ ആരും ഉണ്ടായില്ല. ദൈവ

ത്തെപ്പോലും അവർ വിളിച്ചെങ്കിലും അവൻ അവരോടു പ്രതികരിച്ചില്ല.

43എന്റെ ശത്രുക്കളെ ഞാൻ തച്ചുടച്ചു. അവർ നിലത്തെ പൊടിച്ചോലെയായിത്തീർന്നു. വഴിയിലെ പൊടിച്ചോലെയെ ഞാനവരെ തകർത്ത് അവർക്കു മീതെ കുടി നടന്നു. 44എനിക്ക് അതിരെ യുദ്ധം ചെയ്തവരിൽനിന്നും നീയെന്നെ രക്ഷിച്ചു. ആ ജനതകൾക്കുമേൽ നീയെന്നെ രാജാവാക്കി. എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തവർ ഇപ്പോഴെന്റെ സേവകർ!

45മറ്റു നാടുകളിലുള്ളവർ എന്നെ അനുസരിക്കുന്നു! എന്നെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് അവരെ എന്നെ അനുസരിക്കുന്നു. ആ വിദേശികൾ എന്നെ ഭയക്കുന്നു! 46ആ വിദേശികൾ ഭയന്നു വിറച്ചു. അവർ പേടിച്ചുവിറച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ഒളിയിടങ്ങളിൽ നിന്നിറങ്ങി വരുന്നു. 47യഹോവ ജീവിക്കുന്നു. ഞാനെന്റെ പാറയെ വാഴ്ത്തുന്നു! ദൈവം മഹത്വപ്പെട്ടവൻ! എന്നെ രക്ഷിക്കുന്ന പാറയാണവൻ. 48എനിക്കായി എന്റെ ശത്രുക്കളെ ശിക്ഷിച്ച ദൈവം. അവൻ ജനങ്ങളെ എന്റെ ഭരണത്തിൽ കീഴിലാക്കി.

49ദൈവമേ, എന്റെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നും നീയെന്നെ രക്ഷിച്ചു. എനിക്ക് എതിരുന്നവരെ തോല്പിക്കാൻ നീയെന്നെ സഹായിച്ചു. ദുഷ്ടന്മാരിൽനിന്നും നീയെന്നെ രക്ഷിച്ചു!

50ദൈവമേ, അതിനാൽ ഞാൻ നിന്നെ രാജ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ വാഴ്ത്തുന്നു. അതിനാലാണു നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ സ്തോത്രങ്ങൾ ആലപിക്കുന്നത്.

51അനേകം യുദ്ധങ്ങളിൽ ജയിക്കാൻ ദൈവം തന്റെ രാജാവിനെ സഹായിക്കുന്നു! തന്റെ അഭിഷിക്തരാജാവിനോടു യഹോവ തന്റെ യഥാർത്ഥസന്ദേശം കാട്ടുന്നു. ദാവീദിനോടു അവന്റെ പിൻഗാമികളോടും അവൻ നിത്യമായി വിശ്വസിക്കാനായിരിക്കും!

ദാവീദിന്റെ അന്ത്യവാക്കുകൾ

23 ദാവീദിന്റെ അന്ത്യവാക്കുകൾ: യിശ്ശായിയുടെ പുത്രനായ ദാവീദിന്റെ സന്ദേശം. ദൈവം മഹാനാക്കിയ മനുഷ്യന്റെ സന്ദേശം. യാക്കോബിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ നിയുക്തരാജാവാണ്. യിസ്രായേലിന്റെ മധുര ഗായകൻ യഹോവയുടെ ആത്മാവ് എന്നിലൂടെ സംസാരിച്ചു. അവന്റെ വാക്കുകളായിരുന്നു എന്റെ നാവിൽ. 3യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവം സംസാരിച്ചു. യിസ്രായേലിന്റെ പാറ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തു, “നീതിപൂർവ്വമായി ജനതയെ ഭരിക്കുന്നവൻ, ദൈവത്തെ ആദരിച്ചുകൊണ്ടു ഭരിക്കുന്നവൻ ആരായാലും.

4അയാൾ ഉദയപ്രകാശം പോലെ; മേഘങ്ങളില്ലാത്ത തെളിഞ്ഞ പ്രഭാതംപോലെയായിരിക്കുമയാൾ. മഴയ്ക്കു ശേഷമുള്ള സൂര്യപ്രകാശം പോലെ. ഭൂമിയിൽ ഇളംപുല്ലു കിളിർപ്പിക്കുന്ന മഴപോലെ.” 5ദൈവം എന്റെ കൂടുംബത്തെ ശക്തവും സുരക്ഷിതവുമാക്കി. അവൻ ഞാനുമായി നിത്യമായ ഒരു കരാറുണ്ടാക്കി. ഈ കരാർ എല്ലാത്തരത്തിലും നല്ലതും സുരക്ഷിതവുമാണെന്ന് അവൻ ഉറപ്പാക്കി. തീർച്ചയായും അവനെനിക്കു വിജയം നൽകുകയും എന്റെ ആശകൾ സഫലമാക്കുകയും ചെയ്യും.

6എന്നാൽ ദുഷ്ടന്മാർ മുൾപ്പടർപ്പു പോലെ. ജനങ്ങൾ മുളുൽ പിടിക്കാറില്ല. അവരത് ദുരെയെറിയും. 7അതിൽ തൊട്ടവനെ തടിയിലും

ഓടിലുമുണ്ടാക്കിയ കുന്തങ്ങൾ പോലെ അത് മുറിവേല്പിക്കും. അതെ, അവർ മുളുപോലെ. അവർ തീയിലെറിയാപ്പെടും. അവർ പൂർണ്ണമായും ദഹിപ്പിക്കപ്പെടും.

ദാവീദിന്റെ സൈന്യം

8ദാവീദിന്റെ ഭടന്മാർ ഇവരൊക്കെ: തന്റെ മോന്യനായ യോശേബ് ബശ്ശേബേത്ത്. മൂന്നു വീരന്മാരുടെ നായകനായിരുന്നു ബശ്ശേബേത്ത്. എസ്സന്യനായ അദീനോ എന്നും അയാൾ വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അയാളൊരിക്കൽ എണ്ണൂറു പേരെ ഒരുമിച്ചു വധിച്ചു.

9അടുത്തത്, ദേദായുടെ പുത്രൻ എലയാസാർ. അഹോവക്കാരൻ, ഫെലിസ്ത്യനെ വെല്ലു വിളിച്ചപ്പോൾ ദാവീദിനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന മൂന്നു വീരന്മാരിലൊരുവനായിരുന്നു എലയാസാർ. യുദ്ധത്തിനായി അവൻ ഒത്തുകൂടിയെങ്കിലും യിസ്രായേൽഭടന്മാർ ഓടിക്കളഞ്ഞു. 10വളരെ ക്ഷീണിതനാവുംവരെ എലയാസാർ ഫെലിസ്ത്യരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു. എന്നാലയാൾ വാളിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ച് യുദ്ധം തുടർന്നു. അന്ന് യഹോവ യിസ്രായേലിന് ഒരു മഹാവിജയം സമ്മാനിച്ചു. എലയാസാർ യുദ്ധം ജയിച്ച ഉടനെ സൈന്യം ഓടിയെത്തി. എന്നാൽ ശത്രുക്കളുടെ ശവങ്ങളിൽനിന്നും സാധനങ്ങൾ കൊള്ളയടിക്കാനായിരുന്നു അവർ വന്നത്.

11അടുത്തത് ഹാരാരുകാരനായ അഗീയുടെ പുത്രൻ ശമ്മാ. ഫെലിസ്ത്യർ യുദ്ധത്തിനൊരു ബട്ടു വന്നു. നിറയെ പയറുള്ള വയലിലാണ് അവർ യുദ്ധം ചെയ്തത്. അവർ ഫെലിസ്ത്യരിൽ നിന്നോടിപ്പോയി. 12എന്നാൽ ശമ്മാ വയലിന്റെ നടക്കു നിലയുറപ്പിച്ച് അവരെ നേരിട്ടു. അയാൾ ഫെലിസ്ത്യരെ തോല്പിച്ചു. യഹോവ അന്നു യിസ്രായേലിന് ഒരു മഹാവിജയം സമ്മാനിച്ചു.

മൂന്നു വീരന്മാർ

13ഒരിക്കൽ ദാവീദിന് അദ്ദേഹംഗൃഹയുടെ മുമ്പിലും ഫെലിസ്ത്യസേന താഴെ രെഹായീം താഴ്വരയിലുമായിരുന്നു. മുപ്പതു വീരന്മാരിൽ മൂന്നുപേർ നിലത്തിഴഞ്ഞ് ഗൃഹയിലെത്തി ദാവീദിനോടു ചേർന്നു.

14മറ്റൊരിക്കൽ ദാവീദിന് കോട്ടയ്ക്കുള്ളിലും ഫെലിസ്ത്യസൈന്യം ബേത്ത്ലേഹെമിലുമായിരുന്നു. 15ദാവീദിന് തന്റെ സ്വന്തം പട്ടണത്തിലെ വെള്ളം കുടിക്കാനാഗ്രഹമുണ്ടായി. ദാവീദു പറഞ്ഞു, “ബേത്ത്ലേഹെമെ നഗരകവാടത്തിനടുത്തുള്ള കിണറ്റിൽനിന്നും ആരെങ്കിലും എനിക്കു കുറെ വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു തന്നെങ്കിൽ!” ദാവീദിന് സത്യത്തിൽ അതിന്റെ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. അയാൾ അങ്ങനെ പറഞ്ഞുവെന്നേയുള്ളൂ.

16എന്നാൽ മൂന്നുവീരന്മാരും ഫെലിസ്ത്യസേനയ്ക്കിടയിലൂടെ യുദ്ധം ചെയ്തു മുന്നേറി. അവർ മുവതും ബേത്ത്ലേഹെമെ നഗരകവാടത്തിങ്കലെ കിണറ്റിൽനിന്നും കുറെ വെള്ളമെടുത്തു. അനന്തരം അവർ മുവതും ആ വെള്ളം ദാവീദിനു കൊണ്ടുകൊടുത്തു. എന്നാൽ ദാവീദിന് അത് കുടിച്ചില്ല. അയാൾ ആ വെള്ളം യഹോവയ്ക്ക് ഒരു വഴിപാടായി നിലത്തൊഴിച്ചു. 17ദാവീദു പറഞ്ഞു, “യഹോവേ, എനിക്കു ഈ വെള്ളം കുടിക്കാനാവില്ല. എനിക്കായി ജീവൻ പണയപ്പെടുത്തിയവരുടെ ചോര കുടിക്കുമ്പോ

ലെയാണത്.” അതിനാലാണ് ദാവീദ് ആ വെള്ളം കുടിക്കാൻ മടിച്ചത്. മൂന്നു വീരന്മാരും അത്തരം അനേകം സാഹസികകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തു. 18സെതുമയുടെ പുത്രനായ യോവാബിന്റെ സഹോദരനായിരുന്നു അബീശായി. മൂന്നു വീരന്മാരുടെ നേതാവായിരുന്നു അബീശായി. മൂന്നു ശത്രുക്കളെ കൃന്തമുപയോഗിച്ച് അബീശായി വധിച്ചു. 19മൂന്നു വീരന്മാരെ പ്പോലെ അയാൾ പ്രസിദ്ധനായി. അവരിൽ ഒരുവനല്ലായിരുന്നിട്ടും അയാൾ അവരുടെ നായകനായി.

20അടുത്തത് യെഹോയാദയുടെ പുത്രനായ ബെനായാദ്. അതിശക്തനായ ഒരാളുടെ പുത്രനായിരുന്നു അയാൾ. കബ്സേലുകാരനായിരുന്നു അയാൾ. ബെനായാദ് ഒട്ടനവധി യീരകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തു. മോവാബുകാരനായ അരീയേലിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാരെ ബെനായാദ് വധിച്ചു. ഒരു ദിവസം മഞ്ഞുപെയ്യുമ്പോൾ, ഒരു ഗുഹയിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്ന ബെനായാദ് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സിംഹത്തെ വധിച്ചു. 21അതികായനായ ഒരു ഈജിപ്തു ഭടനെയും ബെനായാദ് വധിച്ചു. ഈജിപ്തു കാരന്റെ കയ്യിൽ ഒരു കൃന്തമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ബെനായാദിന്റെ കയ്യിൽ ഒരു വടി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ബെനായാദ് ഈജിപ്തുകാരന്റെ കൈയിൽനിന്നും അയാളുടെ കൃന്തം തട്ടിപ്പറ്റിച്ചു. അനന്തരം ബെനായാദ് ആ കൃന്തംകൊണ്ട് ഈജിപ്തുകാരനെ വധിച്ചു. 22യെഹോയാദയുടെ പുത്രനായ ബെനായാദ് അങ്ങനെ അനവധി യീരകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തു. മൂന്നു വീരന്മാരെപ്പോലെ തന്നെ പ്രസിദ്ധനായിരുന്നു അയാൾ. 23അയാൾ മുപ്പതു വീരന്മാരെക്കാൾ കീർത്തിമാനനായി. എന്നാൽ മൂന്നു വീരന്മാരിലൊരുവനാകാൻ അയാൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. ദാവീദ് ബെനായാദിനെ തന്റെ അംഗരക്ഷകരുടെ നേതാവാക്കി.

മുപ്പതു വീരന്മാർ

24യോവാബിന്റെ സഹോദരനായ അസാഹേൽ മുപ്പതു വീരന്മാരിൽ ഒരുവനായിരുന്നു. മുപ്പതു വീരന്മാരുടെ സംഘത്തിലെ മറ്റുള്ളവർ ഇവരായിരുന്നു: ബേത്ഥേലേഹെകാരനായ ദോദോവിന്റെ പുത്രനായ എൽഹാനാൻ; 25ഹരോദ്യനായ ശമ്മാ; ഹരോദ്യനായ എലീഷാ; 26പൽത്യനായ ഹേലെസ്; തെക്കോവ്യക്കാരനായ ഇക്കേശിന്റെ പുത്രനായ ഈരാ; 27അനഥോത്യക്കാരനായ അബീയേസെർ; ഹൃശാത്യനായ മെബുനായി; 28അഹോദ്യനായ സൽമോൻ; നെത്തോഹോത്യനായ മഹാരായി; 29നെത്തോഹോത്യക്കാരനായ ബാനയുടെ പുത്രനായ ഹെലെദ്; ബെന്യാമീനരുടെ ഗിബയയിൽനിന്നുള്ള രീബായിയുടെ പുത്രനായ ഇത്ഥായി; 30പിരോതോന്യനായ ബെനായാദ്; ഗാദ് അരുവികളിൽ നിന്നുള്ള ഹിദ്ദായി; 31അർബാത്യനായ അബീ-അൽബോൻ; ബർഹുമ്യനായ അസ്മാവെത്ത്; 32ശാൽബോന്യനായ എല്യഹ്ബോ; യാശേന്റെ പുത്രന്മാർ; 33ഹരോദ്യനായ ശമ്മയുടെ പുത്രനായ യോനാഥാൻ; ഹരോദ്യനായ ശാരാരിന്റെ പുത്രനായ അഹീരാ; 34മാഖാത്യനായ അഹസ്ബായിയുടെ പുത്രനായ എലീഫേലെത്ത്; ഗിലോന്യനായ അഹീഥോഹെലിന്റെ പുത്രനായ എലീയാ; 35കർമ്മേല്യനായ ഹെസ്രോ; അർബ്യനായ പാരായി; 36സോബയിൽനിന്നുള്ള നാഥാന്റെ പുത്ര

നായ യിശാൽ; ഗാദ്യനായ ബാനി; 37അമോന്യനായ സേലെക്; സെതുമയുടെ പുത്രനായ യോവാബിന്റെ കവചവാഹകനായ ബെരോത്യയിൽ നിന്നുള്ള നഹരായി; 38യിത്രിയനായ ഈരാ; യിത്രിയനായ ഗാരേബ്; 39ഹിത്യനായ ഈരീയാദ് അവരാകെ മുപ്പത്തിയേഴുപേർ.

തന്റെ സൈന്യത്തെ എണ്ണുവാൻ ദാവീദ് നിശ്ചയിക്കുന്നു

24 യഹോവ വീണ്ടും യിസ്രായേലിനു നേർക്ക് കോപിഷ്ടനായി. യഹോവ ദാവീദിനെ യിസ്രായേൽജനതയ്ക്കെതിരാക്കി. ദാവീദു പറഞ്ഞു, “ചെന്ന് യിസ്രായേലുകാരുടെയും യെഹൂദക്കാരുടെയും എണ്ണമെടുക്കുക.”

3ദാവീദുരാജാവ് സേനാനായകനായ യോവാബിനോടു പറഞ്ഞു, “ദാൻ മുതൽ ബേർ-ശേബവരെള്ള യിസ്രായേലിലെ ഗോത്രക്കാർക്കിടയിൽ ചെന്ന് അവരെ മുഴുവൻ എണ്ണുക. അപ്പോൾ അവരെത്രയുണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാനാകുമല്ലോ.”

4എന്നാൽ യോവാബ് രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു, “അങ്ങയുടെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവ അങ്ങയുടെ ജനതയെ നൂറു മടങ്ങാക്കിത്തരട്ടെ. അവർ എത്രയെങ്കിലുമായിക്കൊള്ളട്ടെ! അങ്ങയ്ക്കു അതു കാണുവാനും ഇടയാകട്ടെ. പിന്നെ നിനാണങ്ങ് ഇതു ചെയ്യുന്നത്?”

5ദാവീദുരാജാവ് ജനങ്ങളുടെ എണ്ണമെടുക്കാൻ യോവാബിനോടും മറ്റു സേനാധിപന്മാരോടും ശക്തമായി കല്പിച്ചു. അതിനാൽ യോവാബും സൈന്യാധിപന്മാരും യിസ്രായേൽ ജനതയുടെ എണ്ണമെടുക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു. 6അവർ യോർദ്ദാൻനദി കടന്നു. അരോവേരിൽ അവർ പാളയമടിച്ചു. യസേരിനുള്ള മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ ഗാദ്യാഴ്വരയുടെ മദ്ധ്യത്തിലായിരുന്ന നഗത്തിന്റെ വലതുവശത്തായിരുന്നു അവരുടെ പാളയം.

7അനന്തരം അവർ ഗിലെയാദിലേക്കും താഹ്തീം-ഹൊദ്ശി പ്രദേശത്തേക്കും പോയി. അവർ ദാൻ-യാനിലേക്കും ചുറ്റിവളഞ്ഞ് സീദോനിലേക്കും പോയി. 8സൈറിലെ കോട്ടയിലേക്കുവെർ പോയി. ഹിദ്യരുടെയും കനാനരുടെയും എല്ലാ നഗരങ്ങളിലേക്കും അവർ പോയി. തെക്കൻയെഹൂദാ, ബേർ-ശേബാ എന്നിവിടങ്ങളിലേക്കും അവർ പോയി. 9ഒൻപതുമാസവും ഇരുപതു ദിവസവും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ സകല സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും പോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒൻപതു മാസങ്ങളും ഇരുപതു ദിവസങ്ങളും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ യെരൂശലേമിൽ മടങ്ങിയെത്തി.

10യോവാബ് ജനങ്ങളുടെ പട്ടിക രാജാവിനു നൽകി. യിസ്രായേലിൽ വാളെടുക്കുന്ന എട്ടു ലക്ഷം യോദ്ധാക്കളുണ്ടായിരുന്നു. യെഹൂദയിൽ അഞ്ചുലക്ഷം പേരും.

യഹോവ ദാവീദിനെ ശിക്ഷിക്കുന്നു

10ജനങ്ങളുടെ എണ്ണമെടുത്തതിനു ശേഷം ദാവീദിനു തന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ ലജ്ജതോന്നി. ദാവീദ് ദൈവത്തോടു പറഞ്ഞു, “ഞാൻ എന്റെ ചെയ്തികൊണ്ട് കൊടും പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു! ദൈവമേ, എന്റെ പാപം പൊറുക്കണമെന്ന് ഞാനങ്ങയോടു യാചിക്കുന്നു! ഞാൻ വലിയ മണ്ടത്തരമാണു കാട്ടിയത്.”

11പ്രഭാതത്തിൽ ദാവീദ് എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ദാവീദിന്റെ ദർശകനായ ഗാദിൻ ദൈവത്തിന്റെ വചനം ലഭിച്ചു. 12ദൈവം ഗാദിനോടു പറഞ്ഞു, “ദാവീദിനോടു ചെന്നു പറയുക, ‘ദൈവമിങ്ങനെ പറയുന്നു. നിനക്കു ഞാൻ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നു. ഞാൻ നിനക്കു വേണ്ടി അതിൽ എന്തുചെയ്യണമെന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കുക.’”

13ഗാദ് ദാവീദിന്റെയടുത്തുചെന്നു പറഞ്ഞു, “ഇതിൽ ഒരു കാര്യം തിരഞ്ഞെടുക്കുക. നിനക്കും നിന്റെ രാജ്യത്തും ഏഴുവർഷം പട്ടിണി ഉണ്ടാകണോ? അതോ മൂന്നു മാസം നിന്റെ ശത്രുക്കൾ നിന്നെ ഓടിക്കണോ? അതോ മല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ രാജ്യത്ത് മൂന്നു ദിവസത്തേക്കു രോഗങ്ങൾ വേണോ? ആലോചിച്ച്, എന്നെ അയച്ച ദൈവത്തോടു ഞാനെന്നു കാര്യമാണു പറയേണ്ടതെന്നു പറയുക.”

14ദാവീദ് ഗാദിനോടു പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ശരിക്കും വലിയ കൃഷ്ണത്തിലാണ്. എന്നാൽ ദൈവം കാര്യമുണ്ടാവാൻ. അതിനാൽ ദൈവമെന്നെ ശിക്ഷിക്കട്ടെ. മനുഷ്യരാൽ ഞാൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ.”

15അതിനാൽ യഹോവ യിസ്രായേലിലേക്കു രോഗങ്ങളയച്ചു. അതു പ്രഭാതം മുതൽ ഒരു നിർദ്ദിഷ്ടസമയം വരെ തുടർന്നു. ദാൻ മുതൽ ബേർ-ശേബ വരെ എഴുപതിനായിരം പേർ മരിച്ചു. 16യെയുശലേം നശിപ്പിക്കാൻ ദുതൻ അതിനുമേൽ തന്റെ കരമുയർത്തി. എന്നാൽ യഹോവയ്ക്ക് ഈ ദാര്യണസംഭവങ്ങളിൽ മനസ്സിലിഞ്ഞു. ജനങ്ങളെ കൊന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ദുതനോടു യഹോവ പറഞ്ഞു, “മതി! നിന്റെ കൈ താഴ്ത്തുക.” യെബൂസ്യനായ അരവ്നയുടെ മെതിക്കളത്തിലായിരുന്നു ദുതൻ നിന്നിരുന്നത്.

അരവ്നയുടെ മെതിക്കളം ദാവീദ് വാങ്ങുന്നു

17ജനങ്ങളെ വധിച്ച ദുതനെ ദാവീദ് കണ്ടു. ദാവീദ് യഹോവയോടു സംസാരിച്ചു, ദാവീദു പറഞ്ഞു, “ഞാൻ പാപം ചെയ്തു! എന്നാൽ ഈ ജനങ്ങൾ കുഞ്ഞാടുകളെപ്പോലെ എന്നെ അനുഗമിച്ചുവെന്നേയുള്ളൂ. അവർ തെറ്റൊന്നും ചെയ്തില്ല. നിന്റെ ശിക്ഷ എനിക്കും എന്റെ

പിതാവിന്റെ കുടുംബത്തിനും എതിരാക്കിയാലും.”

18ആ ദിവസം ഗാദ് ദാവീദിന്റെയടുത്തു വന്നു. ഗാദ് ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “യെബൂസ്യനായ അരവ്നയുടെ മെതിക്കളത്തിൽ ചെന്ന് അവിടെ യഹോവയ്ക്കൊരു യാഗപീഠം പണിയുക.” 19അതിനാൽ ഗാദ് തന്നോടു പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ ദാവീദു ചെയ്തു. യഹോവയാവശ്യപ്പെട്ടത് ദാവീദു ചെയ്തു. ദാവീദ് അരവ്നയെ കാണാൻ പോയി. 20അരവ്നാ നോക്കിയപ്പോൾ ദാവീദുരാജാവും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും തന്റെയടുത്തേക്കു വരുന്നതുകണ്ടു. അരവ്നാ ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടു നമസ്കരിച്ചു. 21അരവ്നാ ചോദിച്ചു, “എന്തിനാണെന്റെ യജമാനനും രാജാവുമായവൻ എന്റെയടുത്തേക്കു വന്നത്?”

ദാവീദ് മറുപടി പറഞ്ഞു, “നിന്റെ മെതിക്കളം വാങ്ങാൻ. അപ്പോളുണ്ടാകുന്നതിന്റെ യഹോവയ്ക്കു യാഗപീഠം പണിയാമല്ലോ. അപ്പോൾ മഹാമാരി നിലയ്ക്കും.”

22അരവ്നാ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “എന്റെ യജമാനനായ രാജാവിന് ഒരു ബലിക്കാവശ്യമായതെന്നും എടുക്കാമല്ലോ, ഹോമയാഗത്തിനായുള്ള പശുക്കളിതാ. വിറകിനായി മെതിപ്പലകകളും നുകങ്ങളുമുണ്ട്. 23അല്ലയോ രാജാവേ, ഞാനെല്ലാം അങ്ങയ്ക്കു തരുന്ന!” അരവ്നാ രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു, “അങ്ങയുടെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവ അങ്ങയിൽ സംപ്രീതനാകട്ടെ.”

24എന്നാൽ രാജാവ് അരവ്നയോടു പറഞ്ഞു, “വേണ്ട! ഞാൻ നിന്നോടു സത്യം പറയട്ടെ, ഞാൻ നിന്നിൽനിന്ന് ഒരു വിലയ്ക്ക് ഈ സ്ഥലം വാങ്ങും. വില കൊടുക്കാത്തതൊന്നും ഞാൻ എന്റെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവയ്ക്കു ഹോമയാഗമർപ്പിക്കില്ല.”

അങ്ങനെ ദാവീദ് മെതിക്കളവും പശുക്കളെയും അൻപതുശേക്കൽ വെള്ളികൊടുത്തു വാങ്ങി. 25അനന്തരം ദാവീദ് അവിടെ യഹോവയ്ക്കൊരു യാഗപീഠം പണിതു. ദാവീദ് ഹോമയാഗങ്ങളും സമാധാനബലികളും അർപ്പിച്ചു. തന്റെ രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ദാവീദു നടത്തിയ പ്രാർത്ഥന യഹോവ കേട്ടു. യിസ്രായേലിൽ രോഗം പടരുന്നതു യഹോവ അവസാനിപ്പിച്ചു.